Dział 1 — W DWUCH DZIAŁACH

Nowy Swiat
THE POLISH MORNING WORLD

IN TWO SECTIONS — Section 1

No. 327. Rok XXV. DAILY AND SUNDAY | NEW YORK. Niedziela, 26-go listopada (Sunday, November 26th) 1922 | Entered as Second Class Matter, March 31st 1914, at New York Post Office, New York | CENA 5 CENTÓW

WITOS NIE PÓJDZIE Z ENDECJĄ

Rząd St. Zjedn. skarży kontraktorów za oszustwa przy budowie obozów wojennych

KONTRAKTORZY DOPUŚCILI SIĘ OLBRZYMICH MALWELSACJI NA SZKODĘ PAŃSTWA

Rząd spodziewa się odzyskać z powrotem najmniej dwadzieścia miljonów dolarów

WASZYNGTON, 25 listopada. — Rząd Stanów Zjednoczonych wniósł skargę w sądach cywilnych o 20,000,000 dolarów, które kontraktorzy, podstępnie wyciągnęli od rządu przy budowie obozów wojennych Upton, Jackson, Sheridan i Funston. Wniesione skargi są dopiero wstępnymi krokami przeciw wojennym kontraktorom, którzy według orzeczenia komisji rzeczoznawców budowlanych nadużyli przyznanych im kredytów na budowę obozów i narazili na skarb państwa na straty przeszło 75,000,000 dolarów.

SPRAWA PÓL NAFTOWYCH W MEZOPOTAMJI NAJWAŻNIEJSZĄ NA KONFERENCJI W LOZANNIE

Stany Zjednoczone domagają się równych praw w eksploatacji tych pól

LOZANNA, 25 listopada. Sprawa bogatych pól naftowych w okolicach Mossul w północnej Mezopotamji będzie najtrudniejszą do załatwienia na konferencji pokojowej w Lozannie.

Anglja pragnie zatrzymać te pola na wyłączną swą własność, tego domagają się również turcy. Przedstawiciel Stanów Zjednoczonych ambasador Childs zgłosił dzisiaj żądanie Stanów Zjednoczonych dla równomiernego rozdziału koncesji odnośnie eksploatacji pól naftowych, przedstawiając w imieniu Stanów Zjednoczonych plan polityczny "otwartych drzwi" którego Stany Zjednoczone trzymają się w eksploatacji na Dalekim Wschodzie.

Wśród opinji ogółu delegatów konferencji panuje przekonanie, że plan przedstawiciela Stanów Zjednoczonych zostanie uchwalony jako dogodzający interesom wszystkich narodów z wyjątkiem tych, dla wykonania artykułów ograniczenia floty 1,840 oficerów czynnych a 4,000 rezerwowych zostanie zupełnie wykreślonych z floty a oprócz tego 6,000 robotników w rządowych zakładach budowy okrętów. Cały plan ograniczenia zbrojeń tak we flocie jak i w armji zostanie przeprowadzony w ciągu dwuch następnych lat skutkiem czego wydatki rządowe zmniejszą się około 200,000,000 jen, czyli około 100 miljonów dolarów.

POWÓDŹ W PUSTYNI SAHARA NISZCZY KOLEJE

Okolice, w których od 5 lat nie spadła kropla deszczu zamienione w jeziora

BISKRA, Algerja, 25 listopada. Ponad pustynią Sahara we francuskim Algjerze i Tunisie przeszła straszliwa burza, trwająca trzy dni z rzędu, której towarzyszyły ogromne opady deszczowe, niewidziane nigdy dotychczas w tych okolicach. Cała północna część pustyni Sahary została zalana wodą, która zniszczyła w wielu miejscach tory kolei, biegnącej od wybrzeży ku wnętrzu Afryki. W wielu niżej położonych częściach pustyni potworzyły się jeziora o powierzchni tysięcy kilometrów kwadratowych. W okolicach łańcucha gór w Mraied, gdzie od 1917 roku nie spadła kropla deszczu skutkiem ulewy powstały nieprzebyte jeziora odcinając tubylcze szczepy od komunikacji z centrami cywilizacji, położonemi w tych okolicach.

Japonja znowu zmniejsza swoją flotę wojenną

TOKIO, 25 listopada. — Rząd japoński postanowił zmniejszyć dotychczasowy stan floty wojennej, zgodnie zartykułami traktatu o ograniczeniu zbrojeń morskich zawartego zeszłego roku na konferencji w Washingtonie.

Według planu przygotowanego przez japońskie ministerjum flo-

ABDUL MEDŻID

turecki następca tronu, obrany Kalifem wszystkich muzułmanów

ABDUL MEDŻID OBEJMUJE WŁADZĘ KALIFA

OTRZYMAŁ WŁADZĘ RZĄDCY 200,000,000 MAHOMETAN

KONSTANTYNOPOL, 25 listopada: — Abdul Medzid Effendi wybrany przez wielkie tureckie Zgromadzenie Narodowe w Angorze kalifem wszystkich mahometan został dzisiaj uroczyście uprowadzony na ten urząd. Podczas ceremonji instalacyjnej wręczono nowemu kalifowi miecz i zieloną chorągiew na znak, że jest obrońcą wiary 200 miljonów mahometan.

Mimo pozbawienia nowego kalifa władzy świeckiej będzie on miał potężny wpływ na życie duchowe i narodowe 200,000,000 wyznawców Mahometa, mając prawo ogłaszania wojny świętej w obronie Islamu.

POLA NEGRI MA WYJŚĆ ZA MĄŻ, ZA CZAPLINA

LOS ANGELES, 25 listopada. — Miejscowe pismo „Times" ogłosiło dzisiaj wiadomość, że polska artystka filmowa, Pola Negri, która niedawno przybyła do St. Zj. ma wyjść za mąż za znanego w St. Zjedn. artystę filmowego Charlesa Chaplina, który zapytany ile jest prawdy w ogłoszonej przez prasę wiadomości ani nie zaprzeczył, ani nie potwierdził ogłoszonej wiadomości, oświadczając, że o tem musi zadecydować Pola Negri. W kołach artystów ruchomych obrazów panuje przekonanie, że małżeństwo artystki polskiej z Charlie Chaplinem jest kwestją prawnie pewną, zew zględu na ich zażyłą przyjaźń, jaka łączy ich od chwili pierwszego spotkania.

BONAR LAW OTRZYMUJE WOTUM ZAUFANIA

LLOYD GEORGE OPOWIADA SIĘ ZA POLITYKĄ RZĄDU

LONDYN, 25 listopada. — W drugim dniu swego posiedzenia parlament angielski głosował nad wotum zaufania dla nowego rządu premjera Bonar Law. Opozycja złożona z posłów Labor Party wystrzeliwszy swe najpotężniejsze pociski w pierwszym dniu posiedzenia parlamentu przeciw nowemu rządowi, znalazła się odosobniona. Zarządzone nad wotum zaufania głosowanie, dało rządowi większość 104 głosy. Posłowie stronnictwa liberałów narodowych Lloyda George'a głosowali za programem rządowym.

W kanale Panama złapano rybę-pilę 300 stóp długą i ważącą 2½ tony

PANAMA CITY, 24 listopada. Podróżnik i badacz morski Mitchell Hedges złapał w pobliżu wy spy Tobuguila położonej naprzeciw ujścia kanału panamskiego olbrzymią rybę-pilę długości 30 stóp i wagi 4500 funtów, czyli dwie i pół tony. W najgrubszem miejscu ryba ma 19 stóp szerokości.

Uczony badacz morza Hedges ogłasza przy tej okazji, że potwory morskie cierpią na raka i suchoty podobnie jak stworzenia lądowe, z czego należy wnioskować, że powstanie tych chorób sięga do tych czasów, gdy życie wszelkie ograniczone było wyłącznie do życia w wodzie.

Republika Chile dziękuje St. Zj. za pomoc

SANTIAGO, 25 listopada. — Minister wojny i floty republiki Chile, Roberts, złożył dzisiaj wizytę ambasadorowi Stanów Zjed. Collier i złożył w imieniu rządu podziękowanie za pomoc, jakiej udzielił Amerykański Czerwony Krzyż ludności republiki Chile dotkniętej katastrofą trzęsienia ziemi.

Państwowy bank bolszewicki wstrzymał wypłaty

LONDYN, 25 listopada. —Wiadomość nadesłana z Rygi do londyńskiego „Times'a" donosi, że państwowy bank bolszewicki utworzony w Moskwie w jesieni 1921 roku wstrzymał wypłaty z powodu zupełnego braku gotówki. Bolszewickie urzędy monetarne nie mogą nadążyć drukować pieniędzy dla zwiększonego zapotrzebowania coraz większych ilości pieniędzy papierowych.

Ukraiński Fedak, który dokonał w roku zeszłym podczas otwarcia targów wschodnich nieudanego zamachu na Naczelnika Państwa, skazany przez sądy polskie na 6 lat więzienia.

Premjer Mussolini i Polska

WARSZAWA. (Pocztą.)—Nowy prezydent rządu włoskiego, p. Mussolini, obejmując swe stanowisko, wystosował do wszystkich przedstawicieli Włoch przy rządach obcych depeszę treści następującej:

"Obejmując rządy Włoch, proszę pana o wyrażenie w moim imieniu tamtejszemu ministrowi spraw zagranicznych serdecznego pozdrowienia i życzeń, wyrażając nadzieję i pragnienie, aby stosunki między nami zacieśniły się i stawały się coraz bliższe i serdeczniejsze.

Tej treści depeszę zakomunikował ministrowi Narutowiczowi włoski charge d'affaires, na co p. Narutowicz wystosował na ręce posła polskiego przy Kwirynale p. Zaleskiego depeszę następującą:

"Otrzymawszy za pośrednictwem włoskiego charge d'affaires serdeczne orędzie Jego Ekscelencji prezydenta Rady Ministrów, pospieszam wyrazić mu moje serdeczne podziękowania. Ze swej strony pospieszam również zapewnić Jego Ekscelencję, że rząd polski szczerze podziela to samo pragnienie skonsolidowania przyjaźni i pełnej ufności między obu krajami."

Kiedy wybór prezydenta Rzeczypospolitej Polski?

TERMIN JESZCZE NIEPEWNY

WARSZAWA. (Pocztą.) — Terminu Zgromadzenia Narodowego, na którym ma być dokonany wybór prezydenta Rzeczypospolitej nie można było jeszcze ustalić. Zależne jest to od tego, kiedy ukonstytuują się władze Sejmu i Senatu, albowiem dopiero w 7 dni po tym terminie może być zwołane Zgromadzenie Narodowe.

Pierwsze posiedzenie Sejmu i Senatu, jak już donosiliśmy, odbędzie się dnia 28 b. m., jednak nie należy się spodziewać ukonstytuowania się władz Izb prawdowozych na tym posiedzeniu. Nastąpi to prawdopodobnie na drugiem posiedzeniu. Wobec tego można przypuszczać, że posiedzenie Zgromadzenia Narodowego nie odbędzie się wcześniej, jak koło połowy grudnia.

BOLSZEWJA ZADOWOLONA Z MUSSOLINIEGO

ZAMIAST ZACIĘTEGO WROGA ZNALEŹLI W NIM SWEGO OBROŃCĘ

MOSKWA, 25 listopada. — Niespodziewane żądanie nowego premjera Włoch Mussoliniego, by bolszewicka Rosja została dopuszczona do udziału w obradach konferencji pokojowej Bliskiego Wschodu wywołało u członków rządu bolszewickiego przyjemne zdziwienie. Polityczy bolszewickiej Rosji, byli przekonani, że będą mieli w Mussolinim nieprzejednanego wroga, który wypowiedział bolszewizmowi walkę na śmierć i życie nietylko we Włoszech ale w całym świecie.

Nagłą zmianę w stanowisku Mussoliniego tłumaczą sobie psychologją rewolucyjną, którą przeszedł Mussolini przy przeprowadzeniu bezkrwawej rewolucji we Włoszech, co musiało wpłynąć na odmianę jego poglądów na rządy powstałe z rewolucji, jak rząd bolszewicki.

Cztery barki zbożowe zatopione podczas burzy

SYRACUSE, 25 listopada. — Cztery łodzie na jeziorze Oneida naładowane zbożem zatonęły skutkiem burzy powstałej nagle. Załoga łodzi również zatonęła. Wartość zboża zatopionego wynosi 200,000 dolarów.

Liczba bezrobotnych w Anglji wynosi 1,400,000

LONDYN, 25 listopada. — Według obliczeń byłego ministra pracy Mc Namary, liczba bezrobotnych w Anglji dochodzi półtora miljona i będzie się zwiększać z nastaniem zimy.

Stosunki polsko - gdańskie

WARSZAWA. (Pocztą). — W związku z pobytem w Warszawie wysokiego komisarza Ligi Narodów w Gdańsku, p. Hakinga, oraz generalnego komisarza rządu polskiego w Gdańsku, p. Plucińskiego, stwierdzono, że pobyt ten związany był z szeregiem spraw, dotyczących stosunków polsko—gdańskich.

Z Wysokim Komisarzem, p. Hakinghiem, omawiana była kwestja polskiego stosunku do senatu wolnego miasta Gdańska, oraz cały szereg spraw natury gospodarczej.

Na naradach, w jakich brał udział generalny komisarz Plucińskiego, omawiana była kwestja pogwałcenia przez senat, gdański umowy polsko-gdańskiej z października 1921 r., sprawa utrudnień, jakie senat gdański czyni w sprawie przywozu i wywozu, wreszcie sprawa stanowiska, jakie zajmuje Gdańsk co do przeprowadzenia statsyrtki gdańskiej. Pozatem p. Pluciński brał udział w naradach nad opracowaniem rekursu rządu polskiego do Wysokiego Komisarza Ligi Narodów w sprawie kompetencji generalnego komisarza rządu polskiego w Gdańsku.

CO MÓWI POSEŁ WINCENTY WITOS O PRZYSZŁYCH RZĄDACH W POLSCE?

ROZMOWA W KRAKOWIE — ENDECJA I LUDOWCY — NADZIEJE CH-JE-NY — ZIMNY TUSZ Z WIERZCHOSŁAWICKIEGO ZDROJU — NIE TRZEBA BYŁO SZKALOWAĆ

KRAKÓW. (Poczta). — W kołach politycznych krakowskich powtarzają sobie rozmowę jaka wywiązała się przed paru dniami, podobno w wieczór po wyborach — między prezydentem Witosem, a paru krakowskimi menerami endecji, którzy dzięki otrzymanym doniesieniom wiedzieli już, że o uzyskaniu przez ósemkę większości w Sejmie niema mowy i że wskutek tego endecja tylko wówczas osiągnęłaby cel swego patrjotyzmu, t. j. parę tek ministerjalnych, jeżeliby była dopuszczona do współpracy przez żywioły lewicowe.

Rozmowa miała miejsce w kawiarni Grand Hotelu i, jak opowiadają, rozpoczęła się od pełnych szacunku umizgów endecji do obecnych wraz z pos. Witosem posłów piastowców. Z każdego słowa przebijało się uszanowanie dla "Piasta", dyktowane poczuciem bezsilności ósemki i chęcią wybadania, jakby też ludowcy za patrywali się na współpracę ze świtą ks. Lutosławskiego?

Zrazu prezydent Witos puszczał mimo uszu unižone aluzje do współpracy "żywiołów prawdziwie narodowych" przeciw "wywrotowi" lewicy. Gdy natarczywość się wzmagała, odpowiedział — jak twierdzą — w te mniejwięcej słowa:

— Gdybyście byli strzelali do mnie, no... to wyliżałbym się i moglibyśmy jeszcze dać sobie buzi. Ale zrobiliście z nas karjerowiczów, szkodników narodowych, ba, złodziei publicznego grosza, z takimi chyba nie można zasiąść przy jednym stole? Coby na to powiedzieli wasi wyborcy, że bratacie się z tymi, których odsądzaliście od czci i wiary. Mego zdania o tem mówić nie potrzebuję.

Po tych słowach miała zapanować cisza i rozmowa przeszła na inny temat. Świadkowie nie przypominają sobie, aby zanważyli u endeków szczególnie dobry humor.

NIEMCY MUSZĄ NAJPIERW MIEĆ CO JEŚĆ, A POTEM MOGĄ PŁACIĆ — MÓWI CUNO

Żąda moratorjum w wypłacie odszkodowań przynajmniej na cztery lata

BERLIN, 25 listopada. — Kanclerz Cuno w ekspose wygłoszonem dzisiaj w parlamencie przedstawił nowy kierunek polityki niemieckiej wewnętrznej i zewnętrznej.

Mówiąc o sprawie odszkodowań kanclerz Cuno oświadczył— że rząd jego będzie się trzymał nadal polityki poprzedniego rządu Wirtha, wyłonowej w nocie do międzyaljanckiej komisji odszkodowaniowej, przy czem położył nacisk na niemożliwość wypłaty odszkodowań według żądania międzynljaackiej komisji odszkodowań. Naród niemiecki musi mieć najpierw co jeść, a potem dopiero może płacić odszkodowania. Naród niemiecki musi dostać najmniej cztery lata moratorjum, aby mógł zdobyć potrzebne fundusze na zapłatę odszkodowań.

STREFA NEUTRALNA POMIĘDZY TURCJĄ I GRECJĄ POD ZARZĄDEM ALJANTÓW

Strefa neutralna jest 36 mil szeroka

LUZANNA, 24 listopada.—Strefa neutralna ustanowiona pomiędzy Turcją i Grecją przez konferencję pokojową w Lozannie jest 36 mil szerokości i rozciąga się po obu brzegach rzeki Maryc od granicy Bulgarji aż do ujścia tej rzeki do morza. Zarząd nad strefą neutralną pozostaje tymczasowo w ręku aljantów a następnie zostanie oddany w ręce Ligi Narodów.

Bulgarja na terytorjum strefy neutralnej będzie miała takie prawo jak Turcja i Grecja, które są nominalnymi właścicielami brzegów Maryc.

Nowy gabinet grecki zrezygnował

ATENY, 25 listopada. — Niedawno utworzony gabinet rewolucyjny ustąpił ze swego stanowiska z powodu nieprzejednanego stanowiska wobec ministrów dawnych gabinetu za rządów króla Konstantego. Położenie polityczne w Grecji niezwykle naprężone.

Dzisiaj! GEJSZA OPERETKA W 3ch AKTACH W WASHINGTON IRVING HIGH SCHOOL Irving Place i 16 ul., New York Teatr Polski o godz. 8-ej wieczór Bilety wcześniej do nabycia w Restauracji Dorożkarskiego Belweder Agency, 359—2 ave. Dzisiaj!

SPRAWY STOW. MECHANIKÓW

Biuro główne mieści się:
224 East 57th Street,
New York City

Sekretarz Felix Popławski.

POREBA

(Ciąg dalszy.)

E. TRAKTOROWNIA

Niewykończony budynek żelazno-betonowy, o powierzchni projektowanej 10,000 metrów kwadratowych, musi być, częściowo chociażby wykończony, aby ochronić od zniszczenia znajdujące się w nim wielkie wartości. — Roboty tutaj trzeba przyspieszyć, ponadto koniecznem jest postawienie przepierzenia murowanego — czy drewnianego między wykończoną a niewykończoną częścią budynku.

Zastosowanie tego budynku ta czy inna należy będzie można, choćby dla skoncentrowania w nim całej produkcji mechanicznej obrabiarek, co jest zresztą kwestją dalszego rozwoju "Poręby."

II STAN FINANSOWY

Aby sobie wyjaśnić stan finansowy przedsiębiorstwa musimy przedewszystkiem zbadać jego bilans. Ostatni bilans Tow. na 30 czerwca, r. b. (przesłany przez fabrykę do Zarządu w niedawnym czasie) następująco następujące uwagi:

Wykazany bilansowo zysk w wysokości mk. 31,958.142, może być realny o tyle tylko, o ile akty wa są realne i niezaprzeczone.

W aktywach tych na pierwszem miejscu mamy wielkie pozycje w rachunkach nieruchomości i ruchomości. Na obu "Nieruchomości" są umieszczone w sumie mk. 48,574,000 wydatki na kilka nowych budowli, jako to: nadbudowa i wykończenie dużego domu dla robotników, wielkiego budynku gospodarczego na folwarku, kilku mniejszych budynków. Nie jest to w każdym razie rement starych, istniejących bo na to wydatkowano na obu kosztów ogólnych ok. 24,000,000 mk., przeto wydatek jest produkcyjny, a względna nawet taniość lub drożyzna budowy, nie odgrywa większej roli wobec spadku naszej waluty, przeto niechybnie ta pozycja bilansu jest mocna.

Tak samo na obu "Ruchomości" wydatek w sumie mk. 60,-692,357,85, jako przedstawiający wartość nowych maszyn, również jest realny i odpowiadnio podwyższa wartość istotną przedsiębiorstwa. Pozycja mk. 10,557,561.-50 na obu "kolejki" przedstawia wartość nabytego inwentarza (parowóz) — przeto również pozycja przedstawia realną wartość. Pozycja "Folwark" mk. 11,755,-697.97 na obu wytwórni, przedstawiająca właściwie sumę wydatków na utrzymanie folwarku do 1 lipca, 1922 r., nie jest wątpliwą, albowiem najbardziej pobieżny rachunek wartości części zbiorów już przewyższa znacznie tę sumę, a mianowicie: za 500 korcy żyta po 15,000 mk. mamy 7,500,000 mk.; za 100 korcy pszenicy po 20,000 mk. mamy 2,000,-000 mk.; za 1000 korcy kartofli po 3,000 mk. mamy 3 000,000 mk. A pozostaje dochód z owsa, siana, innej paszy, ogrodowizn, eksploatacji koni itd.

Wartość magazynu w sumie mk. 54,347,969 przedstawia wartość podług cen nabycia, obecnie więc przedstawiają faktycznie wartość w markach znacznie wyższą.

Najpoważniejszym jest ok. "Produktów", zamknięty sumą mk. 286,241,352.81. Jest to wartość cementu wyrobów gotowych i pół. produktów w magazynach fabrycznych. Ścisłe biorąc, wartość ta powinna przedstawiać rzeczywisty koszt produkcji tych przedmiotów, a więc, wobec istniejących jeszcze konjunktur walutowych, nawet przy bardzo nieekonomicznej pracy, wartość sprzedażna powinna być znacznie wyższa. Przypuśćmy nawet, że przy istniejącym stanie rachunkowości fabrycznej nie można było zupełnie ściśle określić jednostkowych cen produkcji, i do obrachunku zostały nawet użyte przybliżone ceny, to i tak suma ta może zawierać nawet pewne rezerwy na korzyść przedsiębiorstwa.

D. C. N.

Marszruta

Na zebraniach poniższych prze mawiać będzie ob. Henryk Boguszewski niedawno przybyły z Polski.

BOONTON, N. J., w niedzielę, dnia 26-go listopada, w sali ob. Dąbrowskiego.

HARRISON, N. J. we wtorek, dnia 28-go listopada.

E. NEW YORK (Brooklyn), w środę, dnia 29-go listopada.

JAMAICA, L. I. w sobotę dnia 2-go grudnia, w Domu Narod. przy Sutphin Road, o godzinie 7-ej wieczorem.

W. ORANGE, N. J. w niedzielę dnia 3-go grudnia.

PATERSON, N. J., w poniedziałek, dnia 4-go grudnia, w Domu Polskim, 78-80 Godwin St., o godzinie 7:30 wiecz.

PORT CHESTER, N. J. w środę, dnia 6-go grudnia.

Do członków Stowarzyszenia Mechaników Polskich we Wschodnim Massachussetts i Rhode Island

Konferencja przedstawicieli i delegatów filji Stow. Mechaników z powyższych stanów odbędzie się:

W BOSTON, MASS., w niedzielę, dnia 26-go listopada w sali Catedonian Bldg. Kerkeley, corner Appleton Street.

Na porządku dziennym, przyszły Walny Zjazd, obecna sytuacja w Stowarzyszeniu Mech., sprawa bondów hipotecznych i skolektowanie reszty należności za zadatkowane akcje.

Na konferencji referować będzie sekretarz generalny z New Yorku, ob. F. Popławski.

Komitet.

Akademja francuska dopuściła na swe posiedzenie po raz pierwszy w dziejach referat kobiety, a mianowicie pani Moll-Weiss. Referat ten traktuje o opiece nad dziećmi.

ZAWIADOMIENIA

STUDENCKI BAL

We środę wieczorem, dnia 29go listopada w Domu Narodowym pn. 19-23 St. Mark's Place, New York, odbędzie się nadzwyczajny bal. Stow. Studentów Polskich stara się aby ten bal był kompletnym sukcesem. Bal Indyka jest nowością w Nowym Yorku i jesteśmy pewni, że publiczność będzie zadowolona z zabawy. Studenci umieją bawić i nie ma wątpliwości, że tym razem nasza studenterja utrzyma swoją reputację.

Zangażowano specjalną orkiestrę na tą okazję i spodziewamy się, że publiczność będzie zadowolona z niespodzianek.

Wielu oczekuje rozgrywki indyka na tym balu z nadzieją szczęścia, ponieważ studenci ogłaszają, że „kto ma szczęście, wygra indyka". Każdy kupujący bilet wstępu otrzymuje numer, który to może być numerem wygrywającym.

Widoki są, że sala będzie przepełniona publicznością. Bilety wstępu można nabyć od studentów lub przy wstępie na salę w dniu balu. Nikt nie potrzebuje się obawiać bezsenności jako rezultatu Balu Indyka, bo Dzień Dziękczynienia można spędzić na wyposczynku po miłej zabawie. Kto będzie miał szczęście, będzie tembardziej sobie wypoczywał przy indyku.

Komitet Edukacyjny Polskiego Klubu Obywatelskiego

Niniejszem podaje do wiadomości szan. Polonji, iż szkoła języka angielskiego wyłącznie dla Polaków, odbywa się w Public School No. 71, pod numerem 186 East 7 ulica, między Ave. B i C, room 209, 1 piętro. Początek nauki o 7:30 wieczorem.

Wszelkich informacji co do wyhierania 1 i 2 paplerów obywatelskich udziela ob. F. Remes, sekretarz i go spodarz Klubu od 5 do 11 wieczorem.

Staraniem Klubu zostały sprowadzone najnowsze dzieła pisarzy polskich na koszt miasta do Publicznej Bibljoteki na 10 ulicy Tompkins Sq. pomiędzy Ave. A i B. Zostaliśmy powiadomieni, że im więcej będzie się wypożyczać tym więcej nowych książek będzie sprowadzanych.

Za Komitet Edukacyjny —
E. Rybicki, prezes,
A. Wallas, sekretarz.

Z RADY OSWIATOWEJ.

Niniejszem zawiadamiam delegatów do Rady Oświatowej, że zwyczajne posiedzenie odbędzie się we środę, dnia 29 listopada, o godzinie 8.15 wieczór, w Domu Narodowym.

Wszyscy nowo wybrani delegaci na rok następny proszeni są o przybycie na to posiedzenie, również zaznacza się o nie zapomnienie wyrównania po datków w starym roku.

Wiele towarzystw w New Yorku nie należy jeszcze do Rady Oświatowej. Dlatego zapraszamy wszystkie chętne towarzystwa o współudział w pracy oświatowej i wydelegowanie swych zastępców. Lecz prosimy wysyłać tylko ludzi chętnych do pracy społecznej. Podatek 50 centów miesięcznie.

Stanisław Rozen
sekretarz.

Posiedzenie Komitetu Pomocy Pol. Czerwonego Krzyża

W piątek dnia 1 grudnia o godzinie 8-ej wieczorem, odbędzie się regularne posiedzenie w Domu Narodowym, przy 8-ej ulicy w New Yorku.

Wobec tego, że Komitet Pomocy ma wiele ważnych spraw do załatwienia, pokładanem jest, aby wszyscy członkowie komitetu przyszli na to posiedzenie.

K. Wanda Wojciesząk, prez.

PASSAIC, N. J.

ZAWIADOMIENIE

Posiedzenie regularne Koła 54, P. S. L. „Wyzwolenie" odbędzie się punktualnie o godzinie 1:30 popołudniu, w niedzielę 26go listopada w sali posiedzeń Tomczyka i Magdziaka pod 83. Passaic ulicy, Passaic, N. J.

Wszyscy członkowie i sympatycy proszeni są o liczne przybycie, ponieważ będą ważne sprawy omawiane, które powinny zarówno wszystkich interesować.

Cześć!

Wojciech Krzystofiński, sekr.

ZJEDNOCZENIE POLSKO NARODOWE

Przy ulicy pod numerem 142 Grand Street w Brooklynie, N. Y. wznosi się okazały budynek, znany powszechnie jako Dom Zjednoczenia Polsko Narodowego.

Parter zajmuje drukarnia, wydająca urzędowy Organ Zjednoczenia, znany tygodnik pod tytułem "Czas". Pierwsze piętro przeznaczone jest na biuro oraz salę do posiedzeń Zarządu Centralnego wspomnianej wyżej organizacji. Drugie piętro zaś zamieszkuje z rodziną administrator drukarni.

Fundusz na zakupno tego budynku Zjednoczenia zgromadziło z podatku członków, ubezpieczonych w tej organizacji na życie. Podatek ten wynosił jednego centa od członka miesięcznie.

Po odpowiedniem przerobieniu i odrestaurowaniu ubikacji wewnątrz budynku, Dom ten oddany został do publicznego użytku w dniu 30go maja, 1913 r.

Wypadek ten, uczciła Polonja zamieszkująca dzielnice Greenpoint i Williamsburg uroczystą manifestacją, w której wzięły czynny udział wszystkie polskie towarzystwa.

* * *

Z początkiem roku 1903 członkowie trzech towarzystw, należących ongiś do Zjednoczenia w Bay City., Mich., postanowili zorganizować samoistną organizację na Wschodzie. Byli to członkowie następujących Towarzystw: „Stanisława Małachowskiego", „Króla Zygmunta" i „Trzeciego Maja."— Postanowienie to było zupełnie zrozumiałe, gdyż znaczna odległość od organizacyjnego pnia ta mowała ruch i rozwój towarzystw Towarzystwa te pragnęły działać i rozwijać się ale były — że się tak wyraze — końcowemi gałązkami drzewa, narażonemi na liczne przeszkody i niebezpieczeństwa. Aby „gałązkami" temi nie być aby stać się samoistnem drzewem oderwały się od pnia, zaczęły rość i dziś są nietylko samoistnemi, ale i przerosły pień.

Rzecz jasna, że postanowienie to natrafiło na rozliczne i niejednokrotnie bardzo przykre krytyki i przeszkody, lecz pionierzy nie ustąpili i zakasawszy rękawy — wzięli się do pracy. Zaczęli budowę. Kielnią dla nich była uczciwość i sumienność, a wapnem i cementem miłość ku Ojczyźnie i troska o przyszłość wychodźtwa.

I stanął gmach silny i Zjednoczenie jest i będzie...

Dnia 10 lutego 1903, odbyło się pierwsze masowe zebranie. Liczba członków wynosiła podówczas 228. Pierwszym prezesem został wybrany Jan Marcinkiewicz, wiceprezesem M. Maćkowiak, sekretarzem generalnym M. Gramlewicz, sekretarzem finansowym St. Neisch, a kasjerem W. Dylewski. Kapitał początkowy wynosił $247.70 centów.

Za godło organizacji wybrano Orła Białego.

W kilkanaście dni później przystąpiło do organizacji Tow. Ognisko z N. Y. 28ma członkami.

Już w następnym miesiącu zmarł jeden z członków młodzieńczej organizacji śp. Jan Wierzbowski, ubezpieczony na $600.— Zdawało się, że tak nagły ubytek kasowy zachwieje egzystencją organizacji, lecz nie. W 60 dni otrzymała wdowa całe ubezpieczenie.

W tem miejscu wypada nam stwierdzić fakt, który świadczy, jak szlachetną jest duszą ludu polskiego i jak lud ten odczuwa potrzebę pracy organizacyjnej, a nadewszystko solidarnej pracy dla utrzymania imienia polskiego. W szczególności wdowa po śp. Janie Wierzbowskim odebrawszy pośmiertne, złożyła na cele Zjednoczenia Polsko Narodowego $5., czyli złożyła rzeczywiście grosz wdowi rozumiejąc, że i innym wdowom należy przyjść z pomocą przez podtrzymanie i rozwinięcie organizacji. Dzięki takim sercom, dzięki takiej samej sile ludu polskiego rozwijało się Zjednoczenie w stopniu szybszym niż przypuszczali założyciele.

Dzięki temu, na każdym sejmie organizacja była coraz silniej reprezentowana, bo każdy członek rozumiał znaczenie Zjednoczenia.

I jak w roku 1903, porządkowy numer grupy był 3, tak w roku bieżącym jest 136.

Przykładowo wymieniam, że w ślad za towarzystwem „Ognisko" przystąpiły do Zjednoczenia, już w pierwszych zaraz latach rozwoju następujące towarzystwa: — „Henryka Sienkiewicza", „Orzeł Polski", „Nowe Życie", „Wincentego Pola", „Jenerała Chłopickiego", „Biały Orzeł", „Synowie Korony Polskiej" i inne. Kapitał organizacyjny wzrastał również szybciej, niż założyciele przypuszczali.

(Ciąg dalszy w przyszłą niedzielę)

T. Siemiradzki.

BEZNADZIEJNA GŁUPOTA

Na jakiejś zabawie urządzonej w Chicago przez tak zwanych Rycerzy Kolumba (Knights of Columbus) zabawiano publiczność między innemi sztukami, widokiem walki na kije dwóch oberwańców, których manażer widowiska przedstawił jako Paduruski i Piluski. Miało to ilustrować nieistniejącą w rzeczywistości, lecz wciąż jeszcze pokutującą w ciasnych głowach czytelników pewnych gazet ame rykańskich rywalizację między Piłsudskim i Paderewskim o prezydenturę w Polsce.

Nie można się dziwić, że tak głupi na ogół ludzie, jak członkowie organizacji Rycerzy Kolumba wpadli na taki pomysł. — Nie przyszłoby im do głowy wprowadzić na estradę panów Clmeneceau i Milleranda, albo Lloyda George'a i Bonar Law, ani nawet Mussolliniego i króla Wiktora Emanuela, albo Lenina i Trockiego. Mają respekt dla państw, o których istnieniu coś wiedzą. O tem, że istnieje wielkie państwo polskie, że przed dwoma laty ocaliło Europę przed najazdem bolszewickim, o tem, że to państwo jest w bardzo przyjaznych stosunkach z Ameryką, jeszcze nie wiedzą. Cała ich mądrość pochodzi z jakiejś tam szkółki parafjalnej, którą przebrnęli przed kilku czy kilkunastu laty.

Trudno natomiast uwierzyć, jak piszą polskie gazety, było na tem widowisku bardzo wielu polaków, członków organizacji, i nie tylko ani jeden z nich nie zaprotestował przeciw takiemu ubliżaniu Polsce i polskiemu narodowi, lecz podobno wszyscy bez wyjątku śmieli się do rozpuku i bawili się nie gorzej od ajrysów, niemców i innych murzynów. To już źle; to już kompromitacja narodowa. Po pierwsze co robią polacy w Rycerzach Kolumba? Jeżli idzie im o organizację katolicką, to mają przecież swoje Zjednoczenie i z pół tuzina innych polskich katolickich organizacji. A jeżeli nie idzie im o katolickość, to mają Związek N. P. i inne zrzeszenia polskie nie odznaczające się marką religijną.

A po drugie, jeżeli już tam są, dla czego nie rozumieją, że ktoś wystawiając na pośmiewisko publiczne dwóch ludzi, z których jeden jest prezydentem Polski, a drugi był jej premjerem i jest wciąż sławnym na cały świat artystą, zakpił przedewszystkiem z nich, z polaków na leżących do Rycerzy Kolumba. Dla czego jako członkowie swej organizacji nie spędzili z estrady głupich klownów i nie nagrzali menażerowi, który zapewne jest jakimś urzędnikiem ich organizacji.

Odpowiedź może być tylko jedna. Są głupi, beznadziejnie, — nieuleczalni głupi. I dla tego właśnie, że są głupi; znaleźli się w obcej organizacji, gdzie kpią z nich w żywe oczy i bawią się ich kosztem.

Podobno wszystkie polskie organizacje biadają nad tem, że młodzież polska tu urodzona nic chce wstępować do zrzeszeń, w których jej ojcowie i matki są od wielu lat członkami. Podobno nawet odbyte w Filadelfji jakiś zjazd przedstawicieli polskich większych organizacji, na którym zastanawiano się nad przyczynami tego zjawiska i nad środkami zaradczymi.

Bodaj czy nie zapóźno. Winne tu są szkoły parafjalne, które potrafiły napędzić polaków do takich kolumbusów czy do foresterów, a nie umiały rozwinąć w nich ducha polskiego. Winni rodzice, którzy w domu nie interesowali się narodowem wychowaniem dzieci. A winne też są i same organizacje.

* * *

Nie można pokazywać młodemu pokoleniu takich okazów, jakimi nasze polskie organizacje które tak konsekwentnie przyozdabiały i wciąż przyozdabiają swoje zarządy. Zamiast wydobywać z pomiędzy siebie, co się ma najlepszego i świecić tym materjałem przed oczami podrastającego pokolenia, brano jakby umyślnie z pomiędzy siebie największą lichotę.

W pismach swoich zamiast uczyć młodzież godności, ducha obywatelskiego, szacunku dla wielkich mężów swojego narodu, co jej podawano?

A teraz wracając do powyższego incydentu ,czyby nie było właściwem spróbować wytłomaczyć tym polskim Kolumbusom, że chociaż już przestali być polakami i nie odczuwają nic na widok naigrawania się obcych z Polski, to jednak są obywatelami amerykańskimi, a więc jakoteż, mają obowiązek szanować przedstawicieli wszystkich państw zaprzyjaźnionych ze Stanami Zjednoczonymi. Prezydent Harding pewnoby wyszedł z oburzeniem z widowiska, na któremby ubliżano prezydentowi czy premjerowi, którego bądź z państw zaprzyjaźnionych. A co obowiązuje prezydenta, obowiązuje i każdego obywatela.

Co myśli kobieta na kobiercu ślubnym?

Pisma angielskie przynoszą następującą wiadomość:

Pewna angielka urządziła sobie specjalne albumy. Mianowicie wszystkie znajome jej mężatki musiały w tem albumie wpisać, o czem myślały w chwili, gdy stały przed ołtarzem. Jak się okazuje z tego albumu, damy te wcale nie były zbytnio przejęte nastrojem chwili a przez ich mniej lub więcej zgrabnie ufryzowane główki, przechodziły myśli przeważnie balne.

"Pamiętam doskonale — pisze jedna z nich, gdym stała przy ołtarzu, myślałam ciągle o Karolu, moim wielbicielu i o tem, co on powie na to, żem wyszła za mąż".

Inna już twierdzi, że wszystkie jej myśli zaobsorbował dywan kościelny, wytarty i zniszczony. Przepełniała ją też troska, czy przypadkiem w jej domu nie znajdzie się kiedyś taki brzydki dywan.

"Ja myślałam przez cały czas ślubu, czy w domu nie przypali się pieczeń, spowiada się naiwnie inna dama. Pewna mężatka tak pisze: "Przez cały czas ślubu martwiłam się, że podczas jazdy powozem suknia mi się zmięła i myśli, że będę przytem szkaradnie wyglądała, zatruwając mi życie ciągle."

Wreszcie jedna z tych dam oświadczyła: "Nie mogłam podczas ślubu oderwać oczu od krawata Jerzego. Tak mnie to denerwowało, że nie mogłam o czem innem myśleć, uspokoiłam się dopiero w chwili, gdyśmy byli na dworze i mogłam tę fatalną krawatkę poprawić.

W końcu listopada odbędzie się sprzedaż rzeczy należących do eks-narzeczonych Landru.

Royal Mail

PRZEDPŁATY

Przygotujcie się sprowadzić Wasz krewnych do Stanów Zjednoczonych drogą ROYAL MAIL.

Specjalną uwagą się darzy polskich pasażerów; wyborowe jedzenie i czyste kajuty dla wszystkich.

Wielkie wygody — czeste okręty czeste jazdy

ORDUNA ORBITA ORGA OHIO

Przygotowania czynione do podróży we wszystkich Europejskich krajach

Napiszcie po książeczkę

Zgłoście się po bliższe szczegóły do

Royal Mail Steam Packet Co.

SANDERSON & SON, Inc., AGENCI
26 Broadway, New York
117 W. Washington St. Chicago

lub miejscowy okrętowy Agent.

CUNARD

DO GDANSKA W 10 DNIACH

Tylko wodą do Polski drogą Southampton na olbrzymich okrętach

AQUITANIA MAURETANIA
45,647 ton, 35,744 ton

BERENGARIA
32,022 ton

Opuszczając New York co WTOREK. W Southampton wprost z pokładu przenosicie się na pokład okrętu jadącego do Gdańska natychmiast.

Cena do 2-ga klasa $150.00 ! Plus Gdańska Śćia klasa $106.50 ! War Tax

Ceny do Polskich miejscowości na aplikacja.

PASAŻEROWIE Z POLSKI

biorą okręt w Gdańsku do Southampton połączony z powyższymi olbrzymi okrętami. Tygodniowa obsługa. Najszybsze okręty na świecie. Po informacje tyczące się cen i potrzebnych dokumentów o przeplacie pasażerów zgłosić się do najbliższego agenta. Jeden jest w Waszym mieście lub blizko.

DeVITA

S. DE VITA
DOM BANKOWY
Pod kontrolą Stanu New York.
205 First Ave., New York.
róg 10ej ulicy
GWARANTUJEMY

14,000 M. P. za $1.

Piszcz po nasz cyrkularz.

Telefon: 3766 Market.

WOJCIECH RUCKI

Notarjusz Publiczny, Komisarz spraw realnych. — Wyrabiam akta prawne, wysyłam pieniądze do Polski; sprzedaję karty okrętowe; domy na dogodne spłaty. — Asekuruję od ognia domy i mebla i t. p.

86 Tyler Street, Newark, N. J.

NAJSZYBCIEJ I NAJBEZPIECZNIEJ JEST PRZESYŁAĆ DO POLSKI PIENIĄDZE TAK W MARKACH JAK I DOLARACH PRZEZ

AGENCJE STOWARZYSZENIA MECHANIKÓW
224 EAST 57th STREET, NEW YORK CITY.
Karty Okrętowe i sprawy notarjalne. — Biuro otwarte wieczorami.

BAŁTYCKO-AMERYKAŃSKA LINJA 9 BROADWAY, N.Y.

WPROST do z POLSKI PRZEZ GDAŃSK.

Na Boże Narodzenie i Nowy Rok
DO POLSKI
LITUANIA 6-go GRUDNIA
Bez zmiany okrętu i bez przesiadania.

SZWEDZKO-AMERYKAŃSKA LINJA DO GDAŃSKA

Szybka obsługa pomiędzy Nowym Yorkiem do Gdańska przez Gothenburg, Szwecję, tak drogą wodą. Pasażerowie zmieniają z okrętu na okręt w Gothenburgu. — ODBIERAJĄ Z NEW YORKU

S. S. STOCKHOLM ..... 25 Listopada
S. S. DROTTNINGHOLM ..... 9 Grudnia i 13 Stycznia

Do Gdańska $106.50. — Podatek wojenny $5.

Podróż trwa 12 dni. Pasażerowie 3-ciej klasy jadą w kabinach na 2-6 osób
Nie potrzeba Szwedzkiej wizy.
Po bliższe informacje o paszportach zgłosić się do lokalnych agentów.

Wielkiej Europejskiej Wojny

Obrazki tylko za **4.50** Przyjrzycie się im w Waszym domu

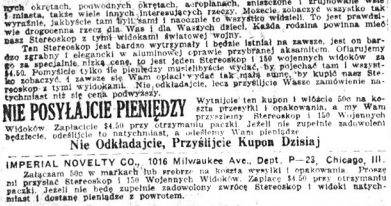

Przez nasz patentowany stereoskop możecie zobaczyć całą Europejską wojnę, którą była prowadzona przez wiele lat w Europie. Zobaczycie żołnierzy walczących w okopach, na wojennych okrętach, podwodnych okrętach, aeroplanach, zniszczone i zrujnowane wsie i miasta, takie wiele innych interesujących rzeczy. Możecie zobaczyć wszystko tak wyraźnie, jakbyście tam byli, nawet i naocznie to wszystko widzieli. To jest prawdziwe drogocenna rzecz dla Was i dla Waszych dzieci. Każda rodzina powinna mieć nasz Stereoskop z tymi widokami światowej wojny.

Ten Stereoskop jest bardzo wytrzymały i będzie istniał na zawsze, jest on bardzo zgrabny i elegancki w aluminowej oprawie przybranej akamitem. Ofiarujemy go za specjalnie niską cenę, to jest jeden Stereoskop i 150 wojennych widoków za $4.50. Pomyślcie tylko ile pieniędzy musielibyście wydać, by zobaczyć, i zawsze się Wam opłaci wydać tak małą sumę, by kupić nasz Stereoskop z tymi widokami. Nie odkładajcie, lecz przyślijcie Wasze zamówienie natychmiast nie się cena podwyższy.

NIE POSYŁAJCIE PIENIĘDZY Wypiszcie ten kupon i wlóżcie go na koperta przesyłki i opakowania, a my Wam przyślemy Stereoskop i 150 Wojennych Widoków. Zapłacicie $4.50 przy otrzymaniu paczki. Jeżeli nie będą zupełnie zadowoleni z otrzymanej paczki, a odesłiemy Wam pieniądze.

Nie Odkładajcie, Przyślijcie Kupon Dzisiaj

IMPERIAL NOVELTY CO., 1016 Milwaukee Ave., Dept. P—23, Chicago, Ill.

Załączam 50c w markach lub srebrze na koszta wysyłki i opakowania. Proszę mi przysłać Stereoskop i 150 Wojennych Widoków. Zapłacę $4.50 przy otrzymaniu paczki. Jeżeli nie będę zupełnie zadowolony zwrócę Stereoskop i widoki natychmiast i dostanę pieniądze z powrotem.

Imię .....
Adres .....
Miasto ..... Stan .....

***KAMPANJA AMERYKAŃSKIEGO CZERWONGEO KRZYŻA** trwa do 30-go listopada. — Zapisujcie się na członków!*

Kto chce być pewnym, że zostanie zapisany, jako polak, niech dolara wręczy kolektorce, lub kolektorowi komitetu Pomocy dla Polskiego Czerwonego Krzyża. Każdy zaleźć ich może codziennie wieczorem od godz. 7ej do 9ej w Domu Narodowym.

Mowa byłego premjera Francji J. Clemenceau'a

Wygłoszona dnia 21-go listopada r. b. w Metropolitan Opera House w New Yorku

MILITARYZM FRANCJI JEST BAJKĄ — OŚWIADCZYŁ CLEMENCEAU. — NARÓD FRANCUSKI ŻĄDA JEDYNIE SPRAWIEDLIWOŚCI. — AMERYKA NIE MOŻE SIĘ USUWAĆ OD UDZIAŁU W ODBUDOWIE POKOJU ŚWIATA. — NIEMCY Z DNIA NA DZIEŃ GOTUJĄ SIĘ DO NOWEJ WOJNY.

WSTĘP

Onego czasu, będzie tysiąc lat temu, do wsi hinduskiej, przybył pewien stary buddysta i oznajmił wieśniakom, że głosić będzie nową naukę. Wieśniacy radzi jemu i jego zapowiedzi byli. Powiedział im, że nauczy ich jak być dobrymi, jak mówić się wstrzemięźliwie, co czyny owe mają do produkowiczenia szczęścia. Zebrali się więc pod jednym z tych wielkich drzew, które są pięknością tego kraju, aby słuchać dobrych wiadomości.

A kiedy mąż ów usta swe otworzył, oto nadleciał ptak, piękny ptak, i siadł na najwyższej gałęzi i już śpiewać i śpiewać. Śpiewał długo i im dłużej śpiewał, tem bardziej wszyscy zachwyceni byli. Zdawało się, iż wszyscy zrozumieli, co miał na myśli. A gdy ptak odleciał, stary mnich powstał i rzekł: „Szczęśliście przybyli, szczęśliście skończone".

Jest mi taj, jak owemu staremu mnichowi.— **Wydaje mi się, jakby część z nas siedziała pod bardzo pięknem drzewem o pięknych liściach i zaprawdę jest tu ptaków bardzo wiele. Poznaję je nie ze śpiewu lecz z klaskania ich skrzydeł.**

Mnich ów był bardzo mądrym człowiekiem. Ale ja mądrym nie jestem. Przeto będę mówił, skoro nasz zakonnity przewodniczący żąda, abym mówił. Właściwie, jakiegoś o tem może słyszeli, przybyłem tutaj tylko w tym celu.

Przedewszystkiem muszę Wam powiedzieć, że jestem bardzo przyzwyczajony do wyszczerzonych bagnetów i **nie do uśmiechniętych twarzy kobiecych i że jestem raczej — chociaż się to nie zbyt często zdarza— raczej niesmiałym, z lekka.**

Czego się w Ameryce nauczył.

Przedewszystkiem muszę Wam podziękować za rzeczywiście cudowne przyjęcie, jakie mi w tym kraju zgotowano, prawdziwie czarowne. Zaledwie **przedwczoraj siedem** lat temu, nie więcej, przybyłem tu wprost z więzienia cesarskiego z pod Napoleona III-go i znalazłem tutaj inny sposób życia i to dalеko lepszy sposób.

Styl to ten szczęśliwy okres, kiedy każdemu ludzkiemu człowiekowi wyobraźnia wmawia, że wszystko jest dla niego możliwe. To, do czego przez wieki i lat tysiące ludzie dążyli i czego nie dopędzili, on to potrafi. Ma zerze, rozum, wiedzę, on to potrafi.

Taki zuchwały pogląd przyniosłem z sobą tutaj. Nie wiem, czy został tutaj oczetony. Nigdy tego nie byłem pewny. Ale **się rozejrzał w koło i nauczyłem się tutaj tego, czego mnie Europa nie nauczyła, radzić samemu sobie.**

„Samemu sobie radzić" — i oto jak uczeń, który wraca do nauczyciela po zdobytem doświadczeniu, — ciela po zdobytem doświadczeniu, — wróciłem tutaj i wszystko jest tak odmienne. Wróciłem tutaj ze zmienionemi poglądami, aby podziękować za dobre, praktyczne wychowanie,— które otrzymałem. Mówię „praktyczne", gdyż rzecz prosta nie przybyłem tu, aby się nowych rzeczy uczyć.

I tak przybyłem tu z duchem amerykańskim, gotowy do wyrzeka wad i błędów wszelakich. Przyznać jednak muszę, żem nie znalazł tyle błędów, tiem się spodziewał. I działaj nguczywszy się niezależności, starałem się zachować ją. Nie mam niiszej żadnej, nie przybyłem tu z misją do mikego. Przeto przyszedłem do przekonania, że tonące końców wszelka demokracja do wolności się sprowadza i sądzę, że najlepszy to rząd, gdy się za własne tylko błędy odpowiada, a nie za cudze.

Francja spotwarzona.

Siedziałem tedy oto w tym miłym domku nad morzem, nad zatoką zbyt mogę odlegle, abyśde ja dobrze mógł i dosko nie mnie, że złe słowa o Francji mówiono. Nie potrafiłem nii się to wcale i rzadkiem sam do siebie „jakie słowa"!

I w tym samym czasie obiegwił się krzyczy twardzi, jeden z nich Anglik bardzo wybitny, i wiosły rzekłem: — „no, skoro Anglja źle Francję sądzi i Ameryka się Francję sądzi, cóż tedy mamy robić". Ponieważ gdy tam pojadę i zobaczę, w czem rzecz, **i pojechałem nie wiedząc właściwie, jakie stanowisko zajmę — przesiw Wam, czy w Waszej obronie.**

Nie bawiłem tu długo, lecz dość długo, aby przyjść do przekonania, że nie będę miał złych wiele kłopotu w ustaleniu podstawy do wspólnego pojęcia w bardzo ważnej sprawie. — **Prawda, słyszałem, jakoby tu pożądany nie był.** Ale plechaj się **nikt nie** odmyśl nowiedzieć mi, żem w swobodnym celu podróż z Francji do Ameryki odbył i że jakim jakiekolwiek ukryte zamiary, bądź polityczne, bądź osobiste.

Po prostu przybyłem tu pomówić z wami i zrobię to teraz właśnie tego wieczoru. Nie wiem, czy się to wam spodobie, ale ja sam jestem bardzo rad z tego.

Kiedy całowiek mierzy tak wysoko, jak go na to stać, wtedy zachęta jest słynne krzyki dołu. To mające na względzie, przybyłem. Prawda, gdy statek biegł naprzód i biegł, przyszło mi na myśl, że nie wszystko takowo zowo wygląda i były godziny takie, gdy chciałem już rzec do kapitana: „beda, wracajmy proszę do domu".— Byłem jednak tak zachęcony, że w końcu przybyłem i oto, co myślę:

Francja i Ameryka.

Oto te kraje, Ameryka i Francja, wręcz wspólny udział w paru największych wydarzeniach, jakie kiedy kolwiek świat zaznał. Laskawa fortuna pozwoliła im nową rozpoczęć epokę nie tylko w dziedzinie myśli ludzkiej, lecz rozpoczęć erę, w której być może sprawiedliwość, postęp, dobra wola i słuszność urzeczywistnione będą na ziemi.

I to jest właśnie piękniem, to najlepszy Ameryką a Francją był to związ. Nie znam żadnych innych narodów, pomiędzy którymi był taki łącznik wyobraźni. Tu myśl sprowadzała **tutaj.** Ostatecznie jestem cało wiekiem starym, chociaż w innego **może jestoście zdania.** Ale ja jestem bardzo, bardzo starym człowiekiem; **i kiedy mówię, nie wiem w jakiej mierze** przemawia mnie i w której mnie najbardziej w życiu interesowały.

W mojem życiu — jest oto ten rozmaną, o którym mogłby powiedzieć mam generał Pershing, gdy do Francji przybył. Pierwsza rzeczą, powiedzieć coś. Poszedł do grobu Lafayette'a i powiedział: „oto jestem, generale". I byłbym przeczywiście tam i przetrwałbym tam w dnie najgorsze. Widywałem człowieka i widywałem wojna, zbyt często może, mogło być pomyślisz, ale sam widok jego mnie pobrzepział.

Chciałem rozmawiać z nimi, a czasami miałem sprzeczki z generałem Pershingiem, przepisałem sprzeczki powiedziałem. Nie wiem, jaką jest twa władza, aby powiedzieć tak, ale wiem, jaka jest twa władza, aby powiedzieć nie.

Były te sprzeczki pomiędzy nami gdy nadjeżdżał jeli żołnierzy amerykańscy. Ja chciałem aby szli na front i po także chciał, aby szli na front. Ale naturalnie nie mógł ich posłać tak jak byli. Musiał zorganizować, musiał przygotować, musiał skończyć trować wszystko pod amerykańskim sztandarem. Nie chciał się w tej bez amerykańskiej armji i miał rację, ale miałem i ja. Miałem rację także. Oto ludzie nasi ginęli straszliwie. Zamiar o tem powiem. Spiesznie mi było bardzo.

O co walczyła Ameryka

Długo to trwało zanim przybyli pierwsi amerykańscy żołnierze po wypowiedzeniu wojny, a my musieliśmy szczkać, a czekanie równało się setkom tysięcy ludzi ginących i giniących. I gdy kiedykolwiek myślę o tych dzielnych i wspaniałych amerykańskich żołnierzach i oficerach i wodzach, których na tronie widzą, tem, przychodzi mi na myśl wspaniała historja roku „76", kiedyście wydali na świat ten naród wspaniały, **kiedyście wnieśli o prawo do życia i prawo równe do szczęścia.**

Po raz pierwszy usłyszano o tem na świecie. Nie jestem pewny, czy czasem nieprzyjaciele nasi owczesni armje europejskie, nie śmiały się z tego i nie zwarły tego za nonsens. Niechaj teraz przyjdą i zobaczą, co z tych dzieci wyrosło, jakiemi olbrzymami się stali i jakich rzeczy dokonali.

Przybyłem tu w myśli, że mi to mansi potrzeba. A gdybym nie spotkał się z uczuciem, któregom się spodziewał, to znaczyłoby to, że romans się skończył. Lecz muszę wam powiedzieć, co czułem.

Czego żąda od Ameryki

Nie będę was prosił o pieniądze. Macie ich za dużo. Żądam od was czegoś znacznie więcej, **czegos dale ko bardziej wartościowego.**

Chcę was samych, waszych serc i Jusz waszych. Chcę tej rzeczy, która we Francji nazywamy rzeczą niewiarską; mniej rzeczy widzialną, nadającą się do wspólności pomiędzy jedną istotą ludzką a drugą.

Ta rzecz może istnieć i na pewno istnieje między takimi narodami, jak nasze. I tego właśnie od was wymagam.

Nie przychodzę tu, by zmuszać was do powzięcia jakiejkolwiek decyzji, ani też, by **próbować** wywierania jakiegokolwiek wpływu na waszych mężów stanu, by pozwięli jakieś postanowienia lub jakiekolwiek plan. Nie po dobnego. Nie jestem zadna oficjalną osobą, nie mam żadnej misji i rad z tego jestem i nie sądzę, bym miał jakiekolwiek prawo wywierania jakiegoś wpływu na postanowienia amerykańskie. A nie przychodzę tu z taką ofertą: że wyjaśnienie, jakie wam **dają, może zmieni nasze zdanie, je**śliście inaczej na rzecz się zapatrzyli, wali i porwali się spodziewać, że zmienię swe serca, jak i Francja zmieniła swe serca wobec Ameryki. Mam wam przedłożyć nieco przyjacielskiej krytyki i sądzę, że jest to godnem, was i mnie, byśmy to krytyki wymieniali między sobą w ten tak bardzo demokratyczny sposób.

Nie mam zamiaru wygłosić orację, albo nibeś to jako ich coś podobnego. Sami to możecie widzieć. Ja po prostu mówię. Ja chcę mówić. Chcę wytłomaczyć to, cu było treścią moich przemyśleń od lat trzech. Stałem zdala od jakiejkolwiek akcji rządowej. Cały ten czas spędziłem w cichem miejscu, które skochałem, oddając się myśleniu. Myślałem o was bardzo często, myślałem o Francji przedewszystkiem i oto teraz przynoszę to moje myśli do was, by dojść do jakiegoś porozumienia opinji mej obu. Zpodziewam się tego, chociaż nie jestem tego pewny.

Kryzys światowy

Znajdowaliśmy się w środku wielkiego kryzysu. Mówię największego kryzysu wypadków, bo nikt z nas nie może powiedzieć, jak długo ten kryzys trwać będzie i czy po pewnym czasie nie stanie się jeszcze gorszym, niż teraz.

Dla czegoż tak trudno o pokój? Dla czego nie możemy znaleźć wspólnych środków do utrzymania pokoju? Ja się powiedzieć, że ta wojna przyszła jako następstwo wypadków i teraz, gdy się skończyła, musimy coś uczynić aceby zachować pokój. Wojna wepchnęła świat w sytuację, w której się nigdy przed tem nie znajdował, i teraz, gdy mamy pokój, musimy zabezpieczyć ten pokój. Nie przyszedłem tu z miejsca i jestem z tego rad. Przyszedłem tu, by starać się zapewnić przyjaźń Ameryki dla Francji, tak jak Francja żywi przyjaźń dla Ameryki. Będę starał się wyjaśnić wam, co mam na myśli. I to jest celem, dla którego przybyłem do Ameryki.

Nie chcemy nowego najazdu

Pozwólcie, że wyłuszczę uczucia, jakie przepełniają me serce. Skoro widziałem w mem życiu dwie inwazje, dwa najazdy na Francję, zniszczenie wszelkiego rodzaju, czyż dziwnem to jest, że nie chcę widzieć nowego najazdu? Możecie mnie nazwać militarystą, możecie mnie nazwać imperjalistą, ale ja nie przyjmuję tej nagany i odpowiadam pytaniem, czyż Niemcy nie pokazały, że są militarystyczne i imperjalistyczne? Dla Francji przeszedł po roku 1871 długi okres pięćdziesięciu lat, cztrdziestu sześciu, mniej więcej tylu, w czasie którego **Niemcy groziły nam ośm razy wojną, ośm razy.** I to, co wówczas od nich ustrzeliśmy, było ostrzenie palasza. Rzuciły wyzwanie i Anglji, mówiąc: **„Nasza przyszłość jest na oceanie".**

Anglji to się nie spodobało. Ale władze rządzące dźwigają tak wielką odpowiedzialność, że nie chce ich tak łatwo oskarżać. Ale te władze rządzące, nie tylko w Anglji, lecz w wielu innych państwach, które mógł bym wymienić, widziały niebezpieczeństwo, lecz chciały go uniknąć. Oczywiście, było to bardzo mądre, ale jest **też równie mądrem przygotować się na wypadek najgorszy, a ten wypadek najgorszy przyszedł.** W owym to czasie Anglja posłała Haldana, który był ministrem wojny, do Niemiec, by starał się sprawy jakoś załatwić i oto też Haldan, który był przyjacielem Niemiec, przyjęty został w ten sposób, że nie pozostawało mu nic innego, jak powrócić do domu. Przypadek chciał, że widziałem go wkrótce po tem.

A dobry los sprawił również, że w tymże czasie spotkałem pana Lloyda George'a w Karlsbadzie. Widziałem go wówczas po raz pierwszy. Naturalnie **wszędzie wtedy słyszałem mo**ją **przepowiednię: „dzieiemy ku wielkiej wojnie. Niemcy chcą wojny".**

Gdy przybył do Paryża, rzekł: — **„Jest pan pierwszym człowiekiem, do którego przychodzę, bo ja nie miałem racji.** Pan miałeś rację. Pan pierwszy widziałeś, co się stanie, ja tego **nie widziałem". Widziałem wiele rzeczy, które się stały.** Nie chciałem sprzeczać się z panem Lloyd Georgem w tej sprawie. Lloyd George po mylił się wówczas, ale ja widziałem w nim reprezentanta ówczesnej opinji brytyjskiej.

Lecz przypuśćmy, że Anglja przewidziała, co się stanie i że się przygotowała na to. Gdy wojna nadeszła, przynajmniej, oni byliby gotowi. Artylerzystami Francja nie była gotowa, bo trudno mówić o gotowości, gdy nie miała ciężkiej artylerji I Brytania nie była gotowa i Ameryka również nie była gotowa Cóż więc miały robić nasze narody? Co pozostawało innego dla nich, jak walczyć i ginąć? Gdy myślę o walce nad Marną, rozumiem dla czego żołnierze nie chcieli iść naprzód, ale cofać się przed przechem i doszedł aż do bram Paryża i tam dopiero się zatrzymał — i ostatecznie nieprzyjaciela odrzucił.

Otóż wojna przyszła. Monsieur Lloyd George oczywiście nie powiedział, że to myśmy wojnę sprowokowali, ale dał mi całkiem jasno do zrozumienia, że trzeba militaryzmem. My, my, my! Militaryzm przed wojną! — gdy cesarz niemiecki oznajmiał swe prawo do dominowania w tak jasny sposób, że świat nie mógł się w tym względzie mylić. Nie chcę twierdzić, że myśmy podówczas mogli być w takiem usposobieniu, w jakiem się znajdowali znajdowali pan Lloyd George i że rzeczy szły całkiem na opak i zupełnie inaczej, niżeśle się mogli spodziewać. **Wtedy nikt nam nie mówił, że jesteśmy militarystami.** Wtedy nikt nam nie mówił, że jesteśmy imperjalistami. Im więcej miałeś wówczas żołnierzy, tem lepiej, im lepiej byli przygotowani, tem więcej dobrego mogłeś z nimi zdziałać.

Najgorszem ze wszystkiego było to, że wojna zaczęła się od inwazji Belgji. Proszę tego nie zapominać. Jest wielką zasadą, że prowincje ulegają i Lotaryngja zostały oderwane od Francji. Nie przychodzę tutaj, żeby zniewazać niemców lub kogokolwiek. Mnie oskarżają o militaryzm, ale sądzę, że mam prawo przedłożyć wam fakty, a faktem jest, że Belgja dozna**ła gwałtu ze strony jednego z tych, którzy zagwarantowali jej bezpieczeństwo.**

Wartość niemieckiego słowa

To nie jest bardzo zachęcającem na przyszłość i tym, którzy żądają odemnie, bym doszedł z niemcami do jakiegoś układu, muszę odpowiedzieć: co wart jest ten podpis? Co wart jest ten papier? Może są tu między wami bankjerzy. Przypuśćmy, że ktoś nie zapłcił swego czeku. Czy byłbyście skłonni zaufać mu jeszcze jeden czek? Nie jest to prawdopodobnem.

Ale były jeszcze gorsze rzeczy i muszę o nich wspomnieć, byście należycie mogli zrozumieć sprawę. Nie mam zamiaru bawić się w niemiłe wleczmą przeciw nim. Absolutnie nie. Oni byli wielkim narodem i będą znowu wielkim narodem. Nie mam pic przeciw temu, jak długo nie rozczłonkowują mego narodu.

Gdy tedy mówię o bezwartości przysięgi, o bezwartości podpisów, to czynię to dla tego, że musicie zrozumieć, jakie ogarnia nas uczucie wobec ewentualnych żądań stawianych nam w stopniu do niemców. Nie są to wyłącznie dyfferencje między niemcami i francuzami. Dyfferencje istnie ją między niemcami a całą resztą świata. Cała reszta świata żyje w dobrej wierze, ufa podpisowi. A umowa przecież jest podpisem i umową zarazem. A człowiek, który nie myśli w ten sposób, — no, pozostawię to wam, co z nim należy zrobić.

Widziałem w tej wojnie generała Pershinga i byłem wielkim wielbicielem jego i amerykańskich żołnierzy. Jestem wielkim wielbicielem angielskich żołnierzy. Byli dzielnymi i lekkoć wezwano ich do zdziałania czegoś, zawsze wykonali to doskonale.

Ale niech mi wolno będzie powiedzieć także słowo o żołnierzu francuskim. Był bardzo surowy i był bardzo partjotyczny i potrafił awe obowiązki bez żadnego szemrania. Przypominam sobie, że w jednej bitwie grupa żołnierzy zebrana była w pewnem miejscu. Była to placówka bardzo wysunięta, gdzie bite szło i szybko latały dookoła. Jeden z komendantów przystąpił do nich i spytał, co oni tam robią, a oni odpowiedzieli, że wypoczywają, że im każano wypoczęć i że czynią to na wyraźniejszej placówce, życie ewe narażając.

I tak wojna szła swoją drogą i wiecie, jak się skończyła. Doszliemy do zawieszenia broni. Tu proszę o waszą uwagę, bo chodzi o bardzo ważny punkt, o coś, co de facto jest jakby podstawą mego rozumowania. Słyszałem wiele rzeczy o zawieszeniu broni.

Fakty są całkiem jasne. Faktem jest, że Stany Zjednoczone miały bardzo ogólną i bardzo szlachetną myśl, byśmy wszyscy przed zakończeniem wojny powiedzieli, o co właściwie walczymy i czego chcemy, tak by nikogo nie mogła po zakończeniu wojny wiązać pokusa żądania czegoś więcej, niż przed tem sobie wyobrażał.

Czternaście punktów Wilsona

Owoż prezydent Wilson przyszedł ze swemi słynnemi Wszyscyśmy dyskutowali i wszyscyśmy się zgodzili na te czternaście punktów, które tak się stały znane powszechnie i od tej pory świat i niemcy i wszyscy się dzieli, że są takiej podstawie gotowiśmy zawrzeć pokój. Gdy tedy niemcy powiedzieli "zgadzamy się na czterna ście punktów", myśmy mieli na myśli ściśle właśnie te czternaście punktów. Nie mieliśmy innego wyboru; tylko przyjęcie zawieszenia broni, — które nam zaproponowano. Cały świat były przeciw nam wystąpił, gdybyśmy nie byli przyjęli tego.

Tak więc zawieszenie broni nastąpiło niejako automatycznie. Najwybitniejszą cechą tego jest to, że — że była to amerykańska idea, która kluczyła prezydenta Wilsona do działania tak, jak działał i ta amerykańska idea weszła w praktyczne urzeczywistnienie, gdy wojna się skończyła, a nasze warunki zostały przez niemców przyjęte i od tej pory zaczęliśmy wyjaśniać to, czego — o ile wiem — w tym kraju wcale nie bierze się pod uwagę, mianowicie, że wojna była zakończona wtedy, jak nasze. Wyście swój udział w niej wnieśli.

Myśmy strzelili w niej olbrzymią ilość ludzi, wy strzeliliście stosunkowo małą ilość. Stało się to dla tego, że wojna ta była dużej. W przeciwnym razie my trafiliśmyby coraz mniej i mniej, a wojska generała Pershinga traciłyby coraz więcej i więcej. Ale sprzymierzeńcom sobie, że w zawieszeniu broni, w traktacie pokojowym i wszystkiem, co nastąpiło, był ogromny udział czysto amerykańskiej pracy.

Tak n. p. w zawieszeniu broni był ustęp mówiący "reparacja — szkody, odbudowa". Była o tem mowa jakoś w ostatnich punktach, był w granicach zawieszenia broni ustęp, który przeszedł do warunków pokoju, a którego ja nie chciałem przyjąć i pułkownik House zgadzał się ze mną w tym względzie.

Według warunków zawieszenia broni szkody miały być zapłacone **i prezydent Wilson powiedział, że jeśli pokój pod tymi warunkami nie będzie zapewniony,** to wojna toczyć się będzie dalej. Nie żądałem, żeby warunki te zostały wykonane, ale żądałem, żeby rozpoczęto ich wykonanie. Gdybyśmy wiedzieli, że te, co było nam zagwarantowane, przez trzy lata wszalenie się do nas nie zbliżyło, byłbyśmy poszli do Berlina.

Nie chcę zbyt wiele czasu zajmować. Będę się starał zakończyć jak tylko mi będzie możliwem najprędzej. Widzę mego drogiego przyjaciela Paderewskiego. Zdobył on zaszczyty zarówno na polu artystycznym, jak i w dziedzinie politycznego życia jego szanownego kraju. **Jest on tu jako świadek warunków pokoju.**

Wyzwolenie uciśnionych narodów

Pozostaję na chwilę francuskie warunki pokoju i amerykańskie warunki. Nie jest to tylko sprawa pokoju między Francją a Niemcami.— **Zrobiliśmy coś, o czem nikt nie mówi, a co jest zdarzeniem ostatego wieku. Ameryka zdobyła wolność dla siebie w roku 1776, a w roku 1918 zdobyła wolność dla całej Europy** — dla wszystkich tych ludów, które zostały oddane pod jarzmo Niemiec, Austrji i Rosji. Zaczęły one oddychać. Powołano je do wolności, a mój przyjaciel Paderewski mógłby wam opowiedzieć o widowiskach, które niejednym dokoła naszego — dwadzieścia siedem państw wolających o wolność, o sprawiedliwość.

Wy nie wiecie, jakto było, gdy prezydent przybył do Europy, gdy Wilson Wilson zjechał do Paryża, jak cały świat wyciągał ręce ku niemu. On przynosił im nadzieje, przynosił im to, czego oczekiwali, na co czekali, o co się mogili przez całe wieki.

Paderewski mógłby wam powiedzieć, jak ten szlachetny naród polski traktowany, jak go deptano nogami, jak go przez wieki dzielili jako mocarstwicy. I gdy tedy on (Wilson) mocarstwicy. I gdy tedy on (Wilson)

(Ciąg dalszy na stronie 5-ej)

Kochacie Muzykę?

ZAKUPCIE GRAFONOLĘ NA TERMINIE SPŁAT, KTÓRE USTANAWIACIE SAMI. WASZĄ PIERWSZĄ WPŁATĄ JEST DOLAROWY BEZPŁATNY KUPON

DZIAŁAJCIE ZARAZ

Ten bezpłatny, DOLAROWY KUPON daje Wam możność nabyć światowej sławy GRAFONOLĘ. **Za znaczy — że otrzymujecie instrument nie płacąc gotówką ani centa. GRAFONOLE każdy może obecnie posiadać — nie nadwyrężając wcale kieszeni.**

Jak chcecie płacić ?

Ponieważ radzibyśmy widzieć GRAFONOLĘ w każdym polskim domu — zdecydowowaliśmy się sprzedać Wam instrument na Waszych warunkach spłat. — Jest to oferta tak dla każdego wygodna — że nie powinno się ją pominąć!

Dostawa natychmiast!

Wypełnijcie bezpłatny KUPON wartości DOLARA — przynieście go do naszego sklepu i wybierzcie sobie GRAFONOLĘ, która podoba się Wam najlepiej. Uczyniwszy to, dostawimy Wam Grafonolę do mieszkania bez zwłoki. — Pomyślcie tylko! — Muzyka na zawołanie! Tak rodzinę swą, jakoteż i przyjaciół, przychodzących do Was z wizytą, ubawicie najlepiej, gdy zagracie im kilka piosenek, oddanych przez najlepszych artystów świata. Nie będą się również gniewać, gdy skocznego zagracie im krakowiaka lub rozmarzającego walca, czy two-step. — Zróbcie raz w życiu prawdziwą niespodziankę swej familji — uczynicie dom Wasz weselszym — napełnijcie go szczęściem i radością. — A teraz słuchajcie:

SPOSOBNOŚĆ POTEMU

Pocóż przeto zwlekać? — **Weźcie się na odwagę, wypełnijcie KUPON TERAZ — przynieście do nas i rozglądnijcie się po sklepie. Jest z czego wybierać. — — — ALEŻ TO BĘDZIE UCIECHA NA ŚWIĘTA!!!**

K 2 — Dawniej $150, Teraz 125, $25, Kupon wart. $1, Oszczędzono $26

D 2 — Dawniej $75, Teraz 60, $15, Kupon wart. $1, Oszczędzono $16

G 2 — Dawniej $225, Teraz 150, $75, Kupon wart. $1, Oszczędzono 76

L 2 — Dawniej $275, Teraz 175, $100, Kupon wart. $1, Oszczędzono $101

FIFTH AVE. GRAFONOLA SHOP

(FIUST I WOŻNICKI)

708 Fifth Ave., róg 22ej ul., So. Brooklyn, N. Y.

Telefon: South 8123

Dojazd:— 4 Ave, „Subway do 25 lub 5 Ave. Górna kolej lub tramwaj

Ten dolarowy kupon DARMO wniesc Grafonolę do domu Waszego natychmiast

DOLAROWY $ KUPON DARMO

Ten Kupon należycie wypełniony i przyniesiony do sklepu jest wart JEDNEGO DOLARA w gotowce, jako pierwsza wpłata za GRAFONOLĘ.

Nazwisko .....

Ulica .....

Miasto .....

Kupon ważny 10 dni od dziś!

Nowy Świat

Owned and published daily and Sunday by the NOWY ŚWIAT PUBLISHING CO., Inc.

MEMBER A. B. C.

DR. S. KULAKOWSKI ..... President and Editor
W. BLAZEWICH ..... Managing Editor
M. F. WOJNIEWICZ, A. B. ..... General Manager

Dziennik wydawany przez Spółkę Wydawniczą „Nowy Świat". Inc.

Entered at New York, N.Y. Post Office as second — ass mail matter

NOWY ŚWIAT PUBLISHING CO., Inc.
DR. S. KULAKOWSKI ..... Prezydent i Redaktor
W. BLAZEWICH ..... Redaktor Zarządzający
M. F. WOJNIEWICZ ..... Sekretarz

SUBSCRIPTION RATES (Outside of New York City) Daily Excluding Sunday: One Year $6.00, Six Months $3.75. Sunday Only: One Year $2.50, Six Months $1.25. Daily and Sunday: One Year $7.00, Six Months $4.00.

PRENUMERATA (Na prowincji) Codziennie z wyjąt. niedzieli. Rocznie $5.00, Półrocznie $2.75. W niedziele tylko: Rocznie $2.25, Półrocznie $1.25. Codziennie i w niedziele: Rocznie $7.00, Półrocznie $4.00.

NEW YORK CITY Daily Excluding Sunday: One Year $4.00, Six Months $2.50. Sunday Only: One Year $2.75, Six Months $1.50. Daily and Sunday: One Year $10.00, Six Months $ 6.00.

W NEW YORKU Codziennie z wyjąt. niedzieli. Rocznie $8.00, Półrocznie $4.50. W niedziele tylko: Rocznie $2.25, Półrocznie $1.25. Codziennie i w niedziele: Rocznie $10.00, Półrocznie $ 6.00.

MAIN OFFICE: 24 UNION SQUARE, NEW YORK, N. Y. (4 Ave., między 15 i 16 ulicami). TELEPHONE: STUYVESANT 5462

BROOKLYN BRANCH: 586 MANHATTAN AVENUE. TELEPHONE: GREENPOINT 0028.

GORZKA PRAWDA

We wtorek ubiegły wygłosił w New Yorku wielką mowę „stary Tygrys", niespożyty Clemenceau. Podajemy ją w całości w tłumaczeniu polskim. Jest wzorem polityki twardej ludzi silnych, wiedzących czego chcą, pogardzających kompromisami nietylko z mężami stanu, lecz co trudniejsza o wiele, z **masą**, i, co najtrudniejsza z **drażliwością całego narodu, zwłaszcza tak przyzwyczajonego, jak naród amerykański do poziomych pochlebstw**, szafowanych przez **propagandzistów całego świata, którzy chcieli dla swych celów ukryć prawdę, a na jej miejsce kłamstwo rozpowszechnić.**

Nie żywi obawy, zwyczajnej u tych, co fałszywą ambicję mają, przed przyznaniem się do błędów. Przeciwnie. Powiedział, że wszyscy **błędy** popełniają, lecz nie wszyscy z błędów naukę na przyszłość czerpią. Przyznał się otwarcie, że wywiódł go w pole, chytrze, lecz niesławnie, Lloyd George, gdy na zabezpieczenie granic Francji mowa zeszła. I dziś, nie stara się znaleźć wymówki, dla Lloyd George'a, że go oszukał, ani dla siebie, że się dał oszukać, nie odstawia gwarancji pokoju dla Francji w cień, mimo, że sprawa ta nie jest popularną w Ameryce, lecz przeciwnie wnosi ją przed forum **sumienia narodowego Ameryki.** Z wyrzutem ironicznym zapewnia Amerykanów, że nie przyszedł prosić ich o **pieniądze, „bo mają ich zadużo".** Prosi ich o **sprawiedliwy sąd, wymaga od nich zrozumienia obowiązku solidarności ze światem cywilizowanym. Przedstawia przed ich oczyma niebezpieczeństwo AKTUALNE trzeciego najazdu Niemiec na Francję, złączonych tym razem z Rosją i Turcją.**

Zawyły wszystkie pachołki międzynarodowego kapitału. Stanęły na tylne nogi bolszewickie agenty. Jęły go już kąsać po nogach jawne i tajne najmity niemieckie. Zagniewała się Anglja, jako, że jawnie oskarżył ją o presję wywieraną w interesie Niemiec w sprawie odszkodowań, rzuciły się na Clemenceau bolszewizujący i germanizujący radykałowie z Manchester Guardian za to, że **jawnie Anglję obwinił o wspólnictwo w zatopieniu floty wojennej niemieckiej, internowanej w Scapa Flow.** A tu, w Ameryce sekundują bolszewikom z „New York Call' senatorowie, jak Borah, który na wieść o mowie Tygrysa od zmysłów odchodził, jak układniejszy i dlatego niebezpieczniejszy senator Hitchcock, który przyznał wprawdzie, że istnieje zbliżenie niemiecko-bolszewicko-tureckie, lecz perfidnie i kłamliwie dodał, że zaborcza polityka Francji biednych prusaków i bolszewików w objęcia wzajemne rzuciła. Wzywają już złapani na gorącym uczynku protegowania niemieckich interesów polityczy niektórzy, aby **deportowano prawdomównego Tygrysa. Ale Tygrys ostremi pazurami rozerwał blizny, i krew wstydu już się okazuje, już rwą się ku niemu tłumnie wszyscy, którzy sumienia jeszcze nie zatracili w rozważaniu zysków giełdowych na nieszczęściach cudzych.**

A Tygrys czytając wymyślania, odbierając listy z pogróżkami, uśmiecha się radośnie. Mruczy krwiożerczo. Do nowych ataków się sposobi.

Mowie tygrysa przysłuchiwał się z loży kot angorski, o puszystym włosie, ulubieniec kobiet, Paderewski. Jest przeciwieństwem Clemenceau. Zamiast odwagi Tygrysa, jest uosobieniem tchórzostwa: gdy tamten zwykł przeciw tłumowi iść bez zmrużenia powiek, ten tłumowi zawsze po chlebia. Gdy tygrys wrogowi Francji nigdy ręki nie podał, to kot angorski wroga Polski, Waldemarasa obcałowywał. Gdy Tygrys domaga się tu w New Yorku, **granicy Renu,** kot za talerz śmietanki popularności wyrzekał się Śląska Cieszyńskiego, Gdańska, Małopolski Wschodniej, Wilna, zgodnie z memorjałami swego byłego sekretarza, Fuhrmana-Farawaya-Jechalskiego. Gdy Tygrys wstrzymuje się od wszelkich wycieczek przeciw przeciwnikom swym politycznym, kierujących dzisiaj Francją, Paderewski wciąż przez Górskich, Piłsudskiego znieslawia.

Nie wiem, czy Paderewski kiedykolwiek potrafi zestawić siebie i swój charakter i swe czyny z Clemenceau, z jego charakterem i jego czynami. Pewnie, że nie potrafi. W każdym razie nie dzisiaj, gdy znów upił się samouwielbieniem, gdy Clemenceau, spostrzegłszy go w loży, z przedziwną znajomością tłumu, wprowadził osobę popularnego niezmiernie w New Yorku muzyka do swej dramatycznej opowieści. Ożywił Paderewskim tok swej mowy. Wywołał Polskę, jej niewolę, jej nadzieje, **jej zawody.**

I zrobił dobrze. Ameryka nie zna Paderewskiego, tak jak my go znamy. Wielbła w nim przed wojną wielkiego artystę, wstrząsającego nerwami ludzi przemęczonych pracą. O Paderewskim, jako o polityku słyszała tylko z autoreklamy mistrzowej i ze słów pochwalnych, który nie szczędzili Paderewskiemu, ci, co go za nos w polityce we własnym interesie Polski wodzili. Ameryka przekonana jest, że Paderewski był i jest **bezinteresownym** patrjotą. Prawdy o Paderewskim dowie się tylko wtedy, gdy prędzej lub później przekona się, że nie on, lecz spotwarzany przez kanalję polityczną Piłsudski **ocalił Europę od zdziczenia moralnego i panowania kultu siły.**

Ale nim to nastąpi Paderewski w oczach Amerykanów jest zjawiskiem dodatnim. A Clemenceau wykorzystał tę okazję i wywołał przed oczy Amerykanów drugi obok Francji spotwarzony naród, **POLSKĘ.**

Bronisław D. Kułakowski.

Z CHWILI

Kto ma płacić?

Partja Pracy w Anglji pyta się konserwatystów którzy stoją w danej chwili u steru rządu, kto będzie płacił podatki na pokrycie potężnego budżetu. J. Clynes z Partji Pracy twierdzi, że należy odłożyć znaczniejszymi podatkami kapitał. Konserwatyści zaś reprezentujący kapitał, całą siłą protestują.

„A więc jaki projekt wy podacie?" — woła do konserwatystów Partja Pracy. Kapitał milczy. W milczeniu zaś zawiera się znana i stara odpowiedź: „niech płaci klasa pracująca!".

O to kto ma płacić, będzie w Anglji zacięta walka. Taka sama walka toczy się w kazdym państwie. Klasy posiadające chcą zeby płacił ludpracy, a ten znowu broni się i pragnie część ciężarów włożyć na barki kapitału. Dotychczas, klasy, posiadające zawsze umiały się wywinąć tak w Anglji, zarówno jak w Niemczech i Ameryce.

Ale co będzie dalej?

Sprawiedliwe rozłożenie ciężarów podatkowych jest jak wiemy jedną z zasadniczych kwestji w odbudowie Europy.

* * *

Odmładzanie kobiet

Płód męski nie ma monopolu na odmładzanie starości i niemocy. Dowiadujemy się o tem z paryskiej depeszy, która głosi że dr. S. Woronow dokonał „pomyślnej" operacji na pewnej damie, zaszczepiając jej stare gruczoły tarczowe na nowe i pełne życia młodzieńczego.

Komentując tę wiadomość, jeden z lekarzy amerykańskich rzekł: "niejestem za odmładzaniem ludzi za pomocą zamiany gruczołów jarczowych wogóle, ale, jeżeli już to miałoby wejść w modę, to powiedziałbym że płód żeński mniej potrzebuje odmładzania energji, niż płód męski."

* * *

Ku Klux Klan

Tajna organizacja, która przed niewielu miesiącami znabsorbowała umysły nietylko w Ameryce, ale zainteresowała świat cały, Ku Klux Klan, obecnie znowu wypłynęła na szerszą widownię.—Klaniści rozpoczęli w ostatnich czasach ożywioną działalność w New Yorku i oczywiście poruszyli wszystkich swoich przeciwników. Najciekawsza rzecz jest ta, że wnajbliższym czasie mają się pozrozumieć organizacje rzymsko-katolickie i wyznania mojżeszowego, w sprawie wspólnego zwalczania Ku Klux Klanu. Według rewelacji niektórych pism nowojorskich, klaniści zyskali sporo w New Yorku członków i to wpływowych.

Walka o tyle zasługuje na uwagę, że są stany w których Ku Klux Klan posiada tak znaczną siłę, że działa jawnie, a nie pod ochroną białych płaszczów i nasek.

Najważniejszem będzie stanowisko nadal władz federalnych i stanowych woec tej maskowanej organizacji. Dotychczas rząd waszyngtoński zachował się biernie. Obecnie są starania, aby została klanowi wypowiedziana stanowcza wojna.

Poczekamy na rezultaty.

FRASZKI NIEDZIELNE

Nie czyń drugiemu, co tobie nie miło. — Dorobkiewicz amerykański o armji polskiej.

Prasa polsko - rzymsko - katolicka zamieściła sternującą wieść o losie księży wszystkich na Ukrainie.

Wiadomość ta brzmi:

„Między innymi przepowiada się **zburzenie wszystkich kościołów katolickich na Ukrainie.**

Ludność całego miasta kamienica niema żadnych wiadomości o losie księży i obywateli, skazanych w procesie w Kamieńcu. Wśród zrozpaczonej ludności krążą pogłoski, że skazani zostali ocwiczeni i rozstrzelani."—Natomiast w kołach sowieckich w Kamieńcu twierdzą, że skazanych odstawiono do Winnicy, skąd, na interwencję rządu polskiego będą wypuszczeni na wolność."

* * *

Naturalnie nikt nie może pochwalić jakiejkolwiek niesprawiedliwości bez względu na to, kto ją czyni i wobec kogo jest niesprawiedliwym.

Ale niech księża przypomną sobie, co oni w wieku siedemnastym i osiemnastym robili z protestantami i prawosławnymi, — niech zajrzą do historji kościoła w Polsce, niech porachują zburzone przez nich świątynie innowierców, wypędzenie szlachetnych arjanów i wszelkie syckany, na jakie narażony był w Polsce każdy niekatolik, a wtedy zrozumieją, że nie należy robić drugiemu, co samemu niemiło znosić.

A dziś? Czy księża Lutosławscy, Teodorowicze, Pelczary i inni nie podpaliliby własnoręcznie stosów, na których palonoby wszystkich heretyków, jak protestantów, baptystów, członków Y. M. C. A., a przedewszystkiem Hoduroców, przeciw którym wszyscy biskupi gwałtownie wystąpili, wzywając do tępienia „zlego" wszystkimi środkami?

* * *

O wielebni! Zna was dziś cały świat, a najgłupszy murzyn ukraiński przechowuje w tradycji przesladowania ojców „jezuitów", którzy się przecież dziś nie zmienili ani odrobinę.

Gdy nawet prawdę było to, że paru jezuitów na Ukranie powieszono, kościół rzymski nie straciłby nic, owszem, zyskałby kliku nowych świętych męczenników, ale ten sam kościół rzymski straci o wiele więcej przez akcję fanatycznych księży polskich, którzy jątrzą lud polski i zmuszają go gwałtem przy pomocy żandarmów do słuchania mszy łacińskich i kazań o siarce i smole piekielnej.

* * *

Jeden z licznych dorobkiewiczów polskich, niejaki Czerwiński z Milwaukee, obejrzał sobie Polskę, tak jak się ogląda plac Zgody w Paryżu i pisuje teraz artykuł za artykułem o tym nieznanym kraju do „Nowin" arcykatolickich.

W jednym z tych artykułów znajdujemy takie spostrzeżenie:

* * *

„Wojsko polskie, w stanie w jakim się obecnie znajduje, pozostawia dużo do życzenia. — Odzież wojska bardzo jest kiepska. Mundury różnego są kalibru — widzi się czasami 10-ciu lub 15-tu żołnierzy przechadzających się po ulicy, a każdy ina czej ubrany, na trzewiki zaś aż strach (?) czasami patrzeć, — niejeden prawie na cholewach chodzi. Żołnierz polski (prosty) to w moim mniemaniu **taki piesek** (Underdog), za to zaś oficerowie w każdej porze dnia wysiadują po kawiarniach, popijając sobie najlepsze trunki i paląc dobre papierosy — tak jakby już innego zajęcia dla nich nie było. **Doprawdy czuje się wstręt do tego Polskiego Wojska,** niegdyś tak bardzo wysławianego i walecznego".

* * *

W ten sposób wycierają sobie Polską gębę rozmaite okrążonie, wychowane w chlewie, a tu w Ameryce, dzięki łapichłopskiemu sprytowi obrośle w pierze.

Jeden za drugim jedzie do Polski, przepije tam parę stówek, zabawi się za wszystkie czasy, a potem smaruje tu głupstwa w księżych pismach, szczyząc się swoim wstrętem do Polski, która powinna się cieszyć, że taką gadzinę wypluła daleko.

Michał Iskra.

FELJETON

Leży przedemną egzemplarz „The Golden Age" (Złoty wiek), wydawnictwa Międzynarodowych Badaczy Pisma Świętego. Czytam rezolucję przyjętą na zjeździe zwolenników tej organizacji dnia 10 września r.b. w Cedar Point, która w formie odezwy zwraca się „do wszystkich narodów świata"

„Ponieważ hasła demokracji w wielkiej wojnie okazały się zwyczajną iluzją i przynależą rozczarowanie;

Ponieważ konferencje międzynarodowe w Paryżu, Genewie i Waszyngtonie, w których brał udział mężowie stanu i finansiści, a które chwalił kler różnych wyznań, nie przyniosły żadnego rezultatu;

Ponieważ wszystkie narody świata znajdują się obecnie w niebezpieczeństwie, według przepowiedni Pana, a mężowie stanu i kler różnych wyznań nie potrafią ocalić ich od zniszczenia;

Ponieważ pragnieniem wszystkich narodów i państw na tej ziemi jest życie pokoju, radości, wolności i szczęścia; — i

Ponieważ narody są fałszywie prowadzone przez tych, co urządzają konferencje międzynarodowe i zawierają unowy w rodzaju Ligi Narodów i podobnych paktów —

Wzywamy wszystkie narody na ziemi, ich władców, wodzów, kler wszystkich wyznań, polityków wielkich i przemysłowców, aby wstrzymali prawdy objawionej, którą im podajemy".

Nie mam zamiaru tutaj toczyć sporu z „Badaczami Pisma Świętego" o przedłożone w pierwszej części ich rezolucji fakty. Prawdą jest że hasła demokratyczne wywieszane podczas wojny, inaczej dzisiaj wyglądają, niż w roku 1915, 16 17 i 18-tym.

Prawdą jest, że konferencje nie rozstrzygnęły zasadniczych problemów po kojowych, chociaż napewno tuzin następnych jeszcze ich wszystkich nie rozstrzygnie.

Prawdą jest, że narody i państwa są w niebezpieczeństwie, ale trzeba dodać, że podobne wypadki zdarzały się już nieraz w historji.

Prawdą jest wreszcie, że ludy pragną spokoju, wolności i szczęścia po przeszło ośmiu latach nędzy i cierpień.

Ale jakie lekarstwo na te niezliczone dolegliwości przepisują badzkości „Badacze Pisma Świętego"?

Czytamy w dalszym ciągu rezolucji, że **„świat stary legalnie skończył swe istnienie w roku 1914".** Obecnie zaś rządy objął CHRYSTUS i on jest jedynym królem. Dotychczas panował SZATAN. On oszukał wszystkich mężów stanu, kler i finansistów. Lecz teraz przyszedł na starego zwodziciela kres. Padł, a jego miejsce zajął Chrystus i ten światem rządzi. Jest on NIEWIDZIALNY dla człowieka, ale włada i wiedzie ludzi na drogę odkupienia i ocalenia. Wszystko na ziemi zginie, a jedynie zyć będą wiecznie ci, co w mocy i potędze prawdziwego Króla —Chrystusa uwierzą.

Czytam raz, drugi, trzeci i dziesiąty, ale przyznam się, że nic a nic nie rozumiem.

Jakto, to od ośmiu przeszło lat „niewidzialny" ktoś światem rządzi, a ludzkość tego nie wie?

Ludzie w czasach dzisiejszych bardzo słabo myślą. Można im wmówić Paderewskich, Lloyd George'ów, Trockich i Mussolinich. Można ich również przekonać, że ziemia jest płaska jak placek, bo tak twierdzi wielki prorok z Syonu, Glen Volitva.

Ale czy dadzą sobie cit sami ludzie wyperswadować, że światem rządzą niewidzialni królowie — to poważne pytanie.

Jedno przypomnę szanownym „Badaczom" Oto Chrystus, o ile dobrze pamiętam, gdy go żydzi pytali, powiedział: „Królestwo moje nie jest z tego świata".

Czyżby po 1922 latach zdanie swoje zmienił.

I dlaczego o zamiarach objęcia władzy nad naszym ziemskim światem, notabene po doszczętnej tegoż ruinie, zwierzył się tylko „Badaczom Pisma Świętego"?

O biedny mózgu ludzki. O naiwna nauko niezliczonych wieków. Drżyjcie, bo złoty wiek niewidzialnych rządów nad światem nadchodzi.

Błogosławieni niech będą wszyscy ubodzy umysłem, albowiem **zdobędą** królestwo „Badaczy Pisma Świętego".

Na miejsce po Deschanelu w Akademji francuskiej będzie obrany Jounart, ambasador francuski przy Watykanie.

* * *

W Zagorzelicach na Śląsku niemieckim odbył się zjazd nacjonalistów niemieckich, na którym uchwalono dążyć do wypędzenia francuzów z nad Renu..

* * *

Paweł Bourget został mianowany profesorem muzeum Kondeusza.

JEŻELI

ZAMIERZACIE JECHAĆ DO POLSKI, SPROWADZIĆ KREWNYCH Z POLSKI lub wysłać pieniądze, to udajcie się do NAJWIĘKSZEJ AGENCJI W AMERYCE AGENCJA KART OKRĘTOWYCH STOWARZYSZENIA MECHANIKÓW POLSKICH

224 East 57th Street New York, N. Y.

Szybkarty i przesyłki — Polski i z Polski oraz niedzy w markach dolarach.

Odpowiedzi Redakcji

Czytelnikowi M. A. z Filadelfji, Pa. — Bilet okrętowy będzie dobry i w przyszłym roku, trzeba jeno zawiadomić biuro danej kompanji o zwłoce. Jeżeli siostra otrzymała numer kolejny na 9-go lipca roku przyszłego, tedy wszystko jest w porządku.

* * *

Czytelnikowi P. S. z Albany, N. Y. — Zachodnia Małopolska liczy około czterech miljonów ludności. Prawie tylez Wschodnia, licząc od Sanu do Zbrucza.

* * *

Czytelnikowi z Garwood, N. J. — Macoch częstochowski zmarł w więzieniu.

* * *

Czytelnikowi K. B. z Linden, N. J. — Dzieci urodzone w Stanach Zjednoczonych są obywatelami tego kraju chociaż rodzice nimi nie są.

* * *

Czytelnikowi J. H. z Brooklyna. — Zmiana nazwiska to kłopotliwa historja. Można to zrobić, ale trzeba wziąć adwokata. Jeżeli chodzi o nasze zdanie, to nazwisko swoje własne zachowajcie sz. ob. Takich nazwisk o mieszanem brzmieniu jest moc w Polsce, a nikt z tego powodu nie ma prawa robić jakichkolwiek kwestji.

Szczęśliwy pomysł pchania się na wschód

Korespondent moskiewski „Norden News Service" uzyskał szereg nader ciekawych informacji od Lenina w sprawie polityki rosyjskiej. Lenin uważa za podstawę polityki rosyjskiej fakt ten, czy Rosja ma się trzymać orjentacji w swych dążeniach na Wschód, czy na Zachód. Lenin jest za polityką wschodnią. Na tej podstawie powinny sowiety jaknajprędzej zlikwidować swoje interesy na Zachodzie. Aby załatwić korzystnie sprawę na Zachodzie należy postarać się zdaniem Lenina, o dobre stosunki z Francją, gdyż Rosja i Francja są narodami, które są stworzone do utrzymania równowagi w Europie. Co do stosunków z Anglją, to sprawa przedstawia się gorzej, gdyż Anglja, tak jak i Rosja jest potęgą azjatycką. Umowa z towarzystwem „Urquarta" jest obecnie niemożliwą, gdyż Anglja sprowokowała jawnie Rosję na Bliskim Wschodzie.

Baczność Polacy!
BIURO DETEKTYWSKIE LAZARKA
Jeżeli Was kto okradł, oszukał lub skrzywdził, jeżeli macie nieporozumienia w małżeństwie, zgłoście się do
William Lazarek
133 Second Avenue
POLSKI DETEKTYW
który załatwia sprawy po całych Stanach Zjednoczonych, i w Kanadzie.

DOBRE ZĘBY
to znaczą
DOBRE ZDROWIE
Wasze zęby badane DARMO przez
DR. J. MUSCUTT
DENTYSTA CHIRURG
728 Lexington Ave. róg 58th St., N. Y.
Mówię po polsku.
Tel. Plaza 6683.

NOSA, GARDŁA, USZU I OCZU SPECJALISTA
Godziny: Zrana 10—1. Wiecz. 6—7.
DR. J. SALZBERGW
813 E. 164th ulica (pom. 3 a 3 Ave.)
Telefon Starymount 8370.

SPRZEDAJEMY, ROBIMY I REPERUJEMY wszystkiego rodzaju harmonje. Lekcje Pianoharmonji codziennie od 2-ej, w niedziele do 12 po poł.
R. Galanti & Bros.
71 Third Ave.
pom. 11 i 12 ulica.

DARMO
W lasdu nosą kamienie przyniosą szczęście w miłości, interesach i t. d., a oddalają choroby. Mówią, że mają moc uroku, gdy są sprezdawane. Mam kilka takich, które będą rosdane; jest jednak zaty koszt rzmiesia i rozesłania ich do silnych czółek Kobra Weskych Pierścionków (14 K. złota obwódka). Przyślijcie miary palca na kawałku papieru. Zapłacicie $1.27 przy odbiorze. (Szczegóły formuła załączona. Nie wyjawiajcie jej!). Może to zmienić Wasze szczęście. Pisrite: Ali Baba, P. O. Box 55, Station I, New York.

Stylu Kolejowego Zegar, Tylko $10.95
21 djamencików, pozłacany, przepięknie wysztychowany
Cuckoo Zegar i Wisiorek DARMO

Specjalny wynokł podatek został nałożony przez rząd na te zegary. Ten podatek jest już w użyciu. Tu znaczy, że te same zegary będą kosztować conajmniej dwa razy tyle, jeżeli zechcecie je kupić w przyszłości. Zapewniamy Was, że wszędzie musiałbyście zapłacić co najmniej dwa razy tyle, jak u nas za te zegary. Uprzedzamy o wysokim podatku, obstalowaliśmy wielką ilość tych zegarów, które co tylko nadeszły z Niemiec, bez oczekiwań nowego podatku. Chcemy jednak sposobnością naszej klijentelі skorzystać z tego, jeżeli będą natychmiast kupowali.

Ten zegar jest pozłacany, pięknie wysztychowany w bogate desenie, ma 21 najlepszych drogich kamieni, w kolejowym stylu wet, jest wytrzymały, dokładniej pokazuje godziny w codziennym użyciu. Ludzie rozmaitych profesji używają ten zegar, gdyż żaden inny nie da więcej satysfakcji. Mamy tylko ograniczoną ilość na roku, a więc skorzystajcie z tej sposobności. Specjalna cena $10.95. Pamiętajcie, że to jest tylko dopóty, dopóki nasz zapas starczy.

ABSOLUTNIE DARMO Oddajemy pięknie wysztychowany Cuckoo Zegar i wisiorek DARMO, jeżeli nam przyślecie swój odcisk palca natychmiast. Nie odkładajcie. Ta cena jest tylko na krótki czas.

Wypiszcie swoje nazwisko i adres na poniższym kuponie, wlóżcie go na przesyłkę i opakowanie, a my Wam posłemy tego eleganta z 21 drogiemi kamieniami. Pozłacany, pięknie wysztychowany, według kolejowego zegar i dwa wartościowe prezenty, pokazane i opisane powyżej. A ABSOLUTNIE DARMO. Zapłacicie przy odbiorze tylko $10.95. Jeżeli nie będziecie zupełnie zadowoleni, zwróćcie towar pod 10-ciu dniach zwyczajną pocztą nazekorzystania, a my Wam zwrócimy pieniądze.

IMPERIAL NOVELTY CO., 1016 Milwaukee Ave., Dept. P—23, Chicago, Ill.

Załączam 50c w markach lub srebrze. Proszę mi przysłać ten z 21 drogiemi kamieniami, pozłacany, wysztychowany kolejowy zegar podług Waszego ogłoszenia, i proszę zatrzymać DARMO Cuckoo zegar i wisiorek kieszonkowy. Zapłacę przy odbiorze tylko $10.95. Jeżeli nie będę zupełnie zadowolony, to zwrócę wszystko w dobrym stanie, w przeciągu 10 dni, zaykłą pocztą, nazekorzystania, a dostanę pieniądze z powrotem.

Imię .....
Adres .....
Miasto ..... Stan .....

ROSALIE F. JANOER
Polski Adwokat
Ogłasza swój powrót z Europy do czynnej praktyki cywilnych i kryminalnych spraw.
1 Union Square, cor. 14th St.
NEW YORK CITY

EDWARD DAMESKI
Męski i Damski Krawiec
Przyjmuje ubrania na zamówienie. — Modny krój, staranne szycie. Ceny przystępne. Reperacje
434 E. 15th St.
NEW YORK CITY

JEŻELI chcecie kupić lub sprzedać: DOM, FARMĘ, RESTAURACJĘ, SKLEP SPOŻYWCZY ITD., zwróćcie się do Polskiego Biura Realnościowego, a będziecie dobrze zadowoleni —
THE BELWEDER AGENCY
INCORPORATED
359 — 2nd AVE., NEW YORK
Tel. Gramercy 2831 (tfn)

Tel. 2943 W. Passaic.
Helena A. Sitkowska
186 Columbia Ave., Passaic, N. J.
ROZMAWIANIA ANGIELSKIEGO
z długoletnią praktyką oraz ukończonym kursem ptelegraficznym w szpitalach Nowo-Yorskich. Wiadajcza językami: angielskim, polskim, ruskim i słowackim, solicen sie tłaskawej pamięci.

Architekci i Budowniczy
Wykonamy plany i budynki jednofamilijne domy od $3,500 wyżej; dwu-familijne domy od $6,500 wyżej — w miesiącu mh są miejsca.
JOHN J. STANKIEWICZ
110 W. 34 Street, Room 900
Tel. Fitzroy 6046. New York.

Telefon: Drydock 3336.
Sumienna i fachowa obsługa.
Ceny umiarkowane.
DR. H. J. KORNBLUH
nad sklepem United Cigar stores.
naprawia. Wprowadza zębowe bez bólu.
Mostki, korony, płyty i wszelkie
162 AVE. B., róg 10 ULICY
NEW YORK, N. Y.

Znany tutejszy Adwokat i Notaryjusz
JÓZEF HELLER
233 E. 14-TH NEW YORK CITY
bawiący czasowo w Polsce przyjmuje zlecenia dla Polski i innych państw Europy we wszelkich sprawach. Zgłoszenia przyjmuje powyższa kancelarja.

DR. BRYAN
332 EAST 14 ST., NEW YORK CITY
(pomiędzy 1 a 2 Ave.)
Leczy chroniczne choroby krwi, nerwów, nerek i pęcherza moczowego.
Godziny: 9 do 12 i 2 do 8 wiecz.
W niedziele od godziny 9-ej do poł. 2-ej po południu.
W razie nagłej potrzeby o każdej porze dnia i nocy.

Telefon: Orchard 1821.
JÓZEF HALICKI, M. D.
LEKARZ
GODZINY:
15 do 2 po południu.
6 do 8:30 wieczór.
W niedziele od godziny 9-ej do poł. 2-ej po południu.
211 E. 10th Street
NEW YORK.

Dr. H. E. COOK
CHOROBY OCZU, USZU, GARDŁA I NOSA
GODZINY:
Od 9 przed południem do 4 popołudniu.
Nie przyjmuje w niedziele.
96 West 88 St.
Pomiędzy Columbus Ave. i Amsterdam Ave.
Tel. Schuyler 6177

Tel.: Dry Dock 2828.
Dr. M. A. Jogolevitch, M. D.
Lekarz
69—2nd Ave., New York City
Specjalność
Leczenie elektryką i diagnoza za pomocy X-ray.
Godziny: 9—12 rano.
2—5 po południu.
6—8 po południu.

Dr. L. Landis
Leczy chroniczne choroby krwi, nerwów, nerek i pęcherza, mętczyzn i kobiet.
GODZINY:
9 rano do 10 wieczór.
Niedziele od 9 rano do 4 popoł.
Popołudniu Środa.
Dr. L. Landis
140 East 22nd Street
blisko 3-ciej Ave.
New York City.

ARENA AUTO SCHOOL
DEA POSADY!
Uczniowie moi dziś pracują i są zapewnieni, że po kursie będą zarabiają dziś od $7.00 do $40.00 dolarów tygodniowo.
Szanowna Arenda
posiada systemy automobilów ostatnich modeli 1921 r., na których uczymy po polsku kierowania jazdy i mechaniki. Kurs trwa do 6-ciu tygodni.
Dostarczamy posady, gdzie się factchu, który pokończy naszą szkołę. Nasza szkoła otwarta i niedziele.
Piszcie po katalog darmo dos
ARENA AUTO SCHOOL
151 West 74th St., New York

National Auto School
220 EAST 14th STREET
Blisko Trzeciej Avenue
Najemy najlepsze kursy we wszystkich językach, uczące najprędzej i najpewniej. Uczymy na automobilach ostatniej konstrukcji. Gwarantujemy otrzymanie poswolenia. Klasy otwarte dzienne i wieczorowe.
KOMPLETNY KURS $25.00

MOWA BYŁEGO PREMJERA FRANCJI J. CLEMENCEAU'A

(Ciąg dalszy ze str. 3ej)

przybył do Francji, rzekli: "Oto człowiek, który przynosi sprawiedliwość, który prawo ludzkie powołuje do życia! Le jour de gloire est arrivé! — (Dzień chwały nadszedł!)".

Wyście to sprawili, moi przyjaciele.

Jest to jeszcze jeden z tych wielkich długów, jakie ja i każdy człowiek zaciągnął w waszej ojczyźnie. Ale lud może być wielki jednego dnia, a mały i lichy drugiego. Owoż musieliśmy studjować mapy, góry i rzeki i tym podobne rzeczy, ażeby zrozumieć coś z tego, co przedstawiono nam do rozważenia. Delegaci przychodzili do nas, by nam coś powiedzieć, o to lub owo prosić i byłem świadkiem, jak Federowski w imieniu swego kraju z ogromną swadą wygłosił mowę, jedną z najbardziej wzruszających i oficjalnych mów, jakie kiedykolwiek słyszałem. Płakali, gdy ciężki łzy, panie Paderowski.

Ukazało się nam widmo krzywd wyrządzonych człowiekowi przez człowieka i widmo zdrad popełnionych. Musicie to zrozumieć. Oczywiście Anglja weszła dla racji angielskich. Ameryka dla racji amerykańskiej. Było ich obowiązkiem tak postąpić. — Ale racje te musieli złączyć z racjami innych narodów, musieli je zmieszyć i jeśliście pragnęli przyjść, to wiedzieliście o tem dobrze, że wiedzieliście o tem, iż możecie być wmięszani w sprawy europejskie w wyższym stopniu, niż tegoście pragnęli i to może sprowadzić komplikacje, których chcieliście uniknąć. Co do Anglji nie jest rzeczą pewną, czy byłaby przyszła, gdyby Belgja nie była pogwałcona. Była to wspaniała myśl dla polityki izolacyjnej. Faktem jest, że Anglja zawsze — nie ganię jej za to — starała się być rozstrzygającą, która nie pozwalała innym krajom zbyt rosnąć w siłę, by mogły wywierać swą wielką potęgę. Mniej więcej przed rokiem byłem w Londynie i miałem sposobność widzieć się z jednym z wielkich mężów stanu dobej obecnej. Mówiliśmy oczywiście o wojnie. Powiedziałem mu, że sądziłem w dniu zawieszenia broni, iż Anglja ta nasadi już nie jest.

Każdy kraj popełnia błędy, wszyscy śmy popełnili błędy; jest to rzeczą ludzką. Ale my musimy czerpać naukę z naszych błędów. I powinniśmy wyciągnąć lekcje z wojny i starać się w jakiś sposób o to, by nie, których z tych błędów unikać w przyszłości.

Anglja pomogła Niemcom w niewypełnieniu traktatu.

Jeżeli nowy porządek rzeczy nie jest wyegzekwowany, co pozostaje do zrobienia? Widzicie, dokąd Niemcy teraz dosżły. Niemcy zyskały na niewykonania warunków traktatu. Przykro mi, że muszę powiedzieć, iż mocarstwa pod presją Anglji zgodziły się na to'i myśmy oddali wszystko, cośmy zyskali przez traktat, a przynajmniej lwią część. I czy jest to tak bardzo nadwyczajnem, że Niemcy to wyzyskały? To był początek, a reszta przyszła potem i powiadamiam was, że musimy się zadowolić duchowem zwycięstwem a pan Schoeder, minister finansów, rzekł „wykreśliły mowo odszkodowanie".

Czy wiecie, że oni fabrykują setki armat, że wyrabiają maszyny wojenne? Niemiec płaci podatku $13, podczas gdy $14 — a Francuz $45. Jest ustęp w traktacie, który mówi, że Niemcy mają płacić tyle, ile Aljanci i wszyscy inni...

Mówię wam otwarcie, tak jak powiedziałem Lloyd George'owi przed wojną, Niemcy przygotowują wojnę ponownie. Czy nie widzicie, co się dzieje? Czyż nie czytacie pism? — Jakto, czyż nie słyszeliście o umowie między turkami, niemcami i rosjanami? Spójrzcie na tę całą wytwórczość, jaką rozwijają Niemcy. Mówię wam, że general Ludendorff i Hindenburg przygotowują wojnę, domową wojnę, ażeby zgnieść niemiecką demokrację, jeśli to będzie możliwe. Czy zapomnieliście, co prusacy zrobili po 48-mie, jakto z 50,000 żołnierzy zwalili Napoleona? Otóż teraz idzie taka sama gra. Jest to wypisane, nikt temu zaprzeczyć nie może.

Niedotrzymane obietnice.

A teraz muszę wam powiedzieć, cze go chcę. Nie chcę sprowadzać jakiegokolwiek tarcia między waszym krajem a moim. Nie chcę, byście zrobili coś, coby naraziło cywilizację na niebezpieczeństwo w warunkach, które musiałyby być gorsze, niż poprzednio. Zagwarantowano nam dobrą granicę. Anglja przyrzekła tą gwarancję. Nie otrzymaliśmy jej. Lloyd George powiedział, że Ameryka zrobiła tę samą obietnicę i że również jej nie dotrzymała, że tedy nie jesteśmy wyzwoleni tylko jego obwiniać. Niech mi wolno będzie z całym szacunkiem dla niego powiedzieć mu, że się grubo myli. — Fakty są następujące:

Przed dniu powiedziałem Lloydowi George'owi, że chcę mieć ten i dat tem mu piśmo, w którem wszystkie moje argumenty po temu były podane, a gdy to pismo otrzymałem, następnego dnia, czy też w kilka dni później — powiedział mi: „jeżeli wyrzekniesz się Renu, tam ci inne gwarancje i przyrzekł pomóc wszelką siłą Ameryki w Wilsona, gdyby i od niego to samo uzyskać. Pan Wilson bardzo rozsądnie rzekł, że jest skłonny zgodzić się, ale oczywiście, będzie to zależne od przyjęcia przez kongres tego. Tak tedy rzecz polegała na Anglji. Fakt, że Stany Zjednoczone nie poszły za nami, nie jest powodem, by przyrzeczenie nie miało być dotrzymane przez Anglję. I czy wy przyjmujecie, że dla tego iż nasi sprzymierzeńcy nie dotrzymali tej obietnicy, my istotnie zaniechamy dalszych kroków i zostawimy nasze granice otwarte? Nie, nie!

Tego nigdy nie robiliśmy. Rzeczy muszą być jasno postawione. Wrócę do tej kwestji. Jest to prawie, że kwestja zaufania i bankowości, ale nie zależy to od bankierów, by się wytworzyła sytuacja, która nam pozwoli zawrzeć przyjaźń. Gdybyż Ameryka mogła w jakiś sposób przemódz się i wznowić konwersację z Anglją i z Francją, nie dając nic, a nic w niczem, coby angażowało przyszłość, a czego nie miała intencji zrobić w czasie wojny?

My wiemy, że Ameryka interesuje się tem, co się dzieje w innych krajach. Ależ nie leży to w naszej mocy żyć szczęśliwie, w zadowoleniu i bogactwie w Ameryce, skoro wiecie, że znaczna część reszty świata cierpi, że niektóre kraje krwią ociekają, nędzę znoszą i zarazę. Gdybyście mogli mieć zaufanie i po prostu powiedzieć: ustanowimy jakiś plan, co nazwiemy zro bić, a gdy to ustanowimy, wesołemy pod rozwagę gwarancje tego.

Z chwilą, gdy to się stanie, przyczyni się ono ogromnie do przywrócenia rzeczy do bardziej normalnego stanu. I ja wiem, że nie zadowolicie się trzymaniem się z daleka i że nie pozwolicie, by tyle innych ludów w Europie cierpiało, gdy sami macie tak wiele.

Ja nie chcę, byście cośkolwiek ryzykowali. Wy nic nie ryzykujecie. Tyle o tej sprawie na razie. Pozostaje jeszcze kwestja bezpieczeństwa. Ja nie chcę bezpieczeństwa. Nie go żądam go. Ale czy nie jesteście tego zdania, że gdy granica jest chroniona po naszej stronie, wy chyba wiecie, że rezultat by był także i ochrona dla Niemiec. Jeżeli będziemy pewni, że Niemcy nie mogą nas zaatakować, to i one będą pewne, że my ich nie zaatakujemy, że my sobie pozbawili naszych przyjaciół, a tego my nie zrobimy. Gdy mnie po ukończeniu wojny zapytano w izbie połów w Paryżu, jaką będzie moja polityka po zawarciu pokoju, odpowiedziałem: „ta sama, co w czasie wojny; pozostać z Anglją i Ameryką w takiej tą, czności, jak podczas wojny".

Błędy Ameryki

Opuściliście nas, gdy traktat był skończony i powiedzieliście nam, byśmy go wykonali, jak sami możemy. Przystrzymuję się temu, bo przychodzę do sedna rzeczy. Otóż popełniliście tutaj błąd. Opuściliście nas, nie dając jakiejkolwiek propozycji. Gdy ludy zniszczały krew swoją — nie mówię tu o dobrach świata — lecz własną krew na polach walki, to nie mają prawa opuszczać nas nie postarawszy się o wyrównanie różnic, jeśli jakieś różnice istniały.

Zerwaliście wszelkie więzy ekonomicznej solidarności. Oto tak, bank jakiś jest zainteresowany w jakiejś fabryce i chce ją opuścić. Ma do tego prawo. Nie pójdzie do swych przyjaciół i nie powie: „jutro w ponie działek bank ma się zamknąć. Nie znamy was już więcej".

Powiedziano nam, że okoliczności są tego rodzaju, iż musicie odejść. A jakież to były te okoliczności? Okoliczności te były takie, że się zdawało, iż otworzył się wielki rynek zbytu w Niemczech, a może w Rosji, a Francja nie mogła się ruszyć, ona miała 20,000 fabryk zniszczonych. Pomyśl cie o tem.

Oczywiście ona nie była kandydatką do tych rynków zbytu i natychmiast byliśmy osamotnieni. A teraz słyszymy, że najlepiej zrobimy, gdy zapłacimy, co jesteśmy winni. Z pewnością. Nie chcę, byście mniemali, że jesteśmy narodem, który nie lubi płacić swych długów. Ta kwestja po prostu nie istnieje.

Naturalnie, każdy dzisiaj prawi nam o solidarności naszej z Niemcami. Prawda, ale jeśli ma być solidarność jaka z Niemcami, to Francja musi przedewszystkiem skończ od Niemiec to, co się jej należy, a będzie mniej niż połowę tego, cośmy stracili.

Wrócę do tej sprawy niebawem, — wzmiankując ją tutaj tylko po to, aby podkreślić, że jesteśmy narodem, wypierającym się swych długów.

Zobowiązaliśmy się, płacić wam 20,000.000 franków rocznie. Wykonaliśmy nasze zobowiązanie dotychczas. Jest to niewiele mniej od tego, co Anglja sama Wam wypłaciła. Zresztą rzecz to mniejszej wagi. Nie spodziewam się wcale abyście któregoś pięknego dnia powiedzieli nam: płacić dzisiaj, lub jutro nara. — Zapłacimy Wam, bądźcie pewni.

Co Francja straciła

Mam tu w kieszeni notaty, na czytanie których nie będę Wam zabierał czasu. Oto ich treść: Straciliśmy 90 procent naszego przemysłu bawełnianego, 90 procent przemysłu stalowego i t. d.; wszystkie nasze porodukta, a z 18,500.000 zmobilizowanych żołnierzy, straciliśmy 5,000.000. Czy nie sądzicie, że należa to cyfra; — 5,500.000 zabitych i rannych i 500,000 wracających z więzień niemieckich, umierających z głodu i suchot?

Sami widzicie, sprawa nie jest tak prostą, jak to się wielu zdaje. Myśmy są tymi, którzy ucierpieli najwięcej, straszliwie ucierpieli. Jesteśmy tymi, którzy stracili największą ilość ludzi. Ale wykazaliśmy moc naszego czynu i wykazaliśmy żywotność naszego narodu. Ale nie można tego wykazywać stale. Straciliśmy wszystko, cośmy mieli.

Niemcy zniszczyli i splądrowali zieminie nasze. A mimo to; co się stało. Oto pod naciskiem Anglji skreślono z długu Niemiec wszystkiem nas całe pięćdziesiąt procent. Wy, amerykanie macie poczucie sprawiedliwości. Macie dużo roboty w domu, interesów prywatnych i publicznych. Można Was wytłómaczyć, gdy popełniacie błędy, ale w każdym razie winniście wprzód zbadać sprawę, zanim o nas sąd wydacie.

Francja wyzwoliła świat.

Przecież, komu się zbroimy? Przecież nikt z nas nie ma na myśli wojny z Ameryką lub Anglją. Przecież komu więc? Zarzucają nam, że chcemy panować nad światem. Ale my przecie jesteśmy właśnie tymi, co świat wyzwolili. W jaki więc sposób dążyliśmy do panowania nad światem, wyzwoliwszy go uprzednio? Spytajcie narody wyzwolone w Europie, szy Europa bol się militaryzmu. Inna to będzie melodja.

Nie wiem, co Ameryka myśli, ale nie dziwiłbym się, gdyby myślała o przyszłości i starała się przyszłość tę zabezpieczyć.

Imperjalizm ekonomiczny Ameryki.

Militarne i ekonomiczne kłamstwa zwykły często się mieszać. Nie jestem pewny, czy czasem nie jesteście

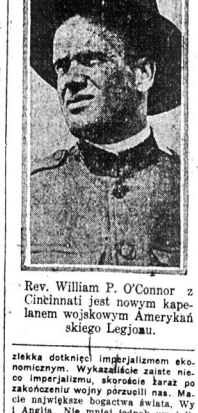

Rev. William P. O'Connor z Cincinnati jest nowym kapelanem wojskowym Amerykańskiego Legjonu.

zlekka dotknięci imperjalizmem ekonomicznym. Wykazaliście zaiste nic imperjalizmu, skoroście ludzie Karaz po zakończeniu wojny porzuciliśmy nas. Macie największe bogactwa świata. Wy i Anglja. Nie mniej jednak uważaliście, że będzie dobrym, gdy zabezpieczycie Wasze granice. Ale stwierdzam, że mając najlepsze granice, gdy my mamy najgorszą granicę od strony Niemiec, postaraliście się o dodatkową gwarancję granic Wszystkich przez annulowanie traktatu angielsko-Japońskiego, a Anglja postarała się o nową gwarancję, zezwalając na zatopienie floty niemieckiej w Scapa Flow.

Potrzeba gwarancji dla Francji.

Wróćmy do gwarancji. Przypuszczam, że prawo do gwarancji mamy przecie i my, aby zapobiec najazdom, które miały miejsce uprzednio. Czyż rozumiecie mydlel, że chcemy komukol. wiek grozić? Czy myślicie, że chcemy mieć wielką armję, aby komu zagrażać? Komu mielibyśmy grozić? Tylemy ludzi straciliśmy, że chcibyśmy chcieli, nikomu zagrażać nie chcemy. Ale przeświadczenie, że nie będziemy chcemy być bezpieczni, chcemy mieć znowu w tej samej pozycji, co uprzednio.

Odszkodowania.

A teraz, co do odszkodowań. Przypuszczam, że mamy przecie prawo do prawo do odszkodowań za straty wojenne. Mamy niezaprzeczone jenne, doznane nie z naszej winy. Stwierdzam, jednak, że to, co Niemcy niedyłowiek nam zapłacą nie wynieśie połowy tego, co nas wojną kosztowała. Nie szukamy awantur, — chcemy tylko być pewni, że nie będziemy zmuszeni do nowej straszliwej jak ta, z której dopiero co wyszliśmy. Sądzę, że mamy po temu prawo.

Kto da gwarancję pokoju?

Bezpieczeństwo! Mieliśmy zawsze bardzo złe granice, jeszcze od Rzymian. Zawsze groził nam najazd ze strony Niemiec. Przyjrzyjcie się dobrze granicom naszym. A teraz, wzięcie pod uwagę ową Nową Europę, o której mówiliśmy. Nią sądzę, aby choć jeden z nowych narodów, zapytany, na kogo może liczyć, gdyby był w niebezpieczeństwie dał inną odpowiedź, niż: „NA FRANCJĘ". A ja, gdybym był zapytany dziś wieczór, powiedziałbym: NA AMERYKĘ.

Co jest Ameryki godnem.

Owe nowe państwa w Europie, są tam nowe państwa, myślą i czują jak Wy, jeśli może miejsce w uczuciach Europy. A jeśli myślicie, że możecie pędzić zamknięte w sobie życie, że możecie zabezpieczać wasz dorobek od reszty świata, i robić tylko to, co się Wam podoba, to nie byłoby tym, cośmy powiedzieli w roku 1776. Wówczas nie było jeszcze... no, nie chcę tu mówić nic złego o doktrynie Monroe. Zrobiła wiele dobrego. Ale Wy nie macie racji. Polityka dojrzałego człowieka, nie może być polityką dziecka.

Wnioski.

A teraz, przyjaciele moi, przechodzę do konkluzji. Nie winię Was. — Niechaj przesiedlić przeszłością pozostanie. Przyjrzyjmy się sytuacji obecnej w Europie. Wojna czterotetnia, która przyniosła z sobą najstraszliwsze w historji świata zniszczenie, — skończona. A traktat, który miał uwierdzić nowy porządek rzeczy, nie wykonany.

Wie wierzyłem w Ligę Narodów, ale mógłbym w nią uwierzyć. O tak, — mógłbym. Czy nie sądzicie, że był to przecie początek jakiej takiej kooperacji? Pomówmy przykrywie. Zawsze mówiłem, zwłaszcza w latach bezsenne w historji świata zniszczenie, — skończona. A traktat, który miał uwierdzić nowy porządek rzeczy, nie wykonany.

We

(Ciąg dalszy).

Zaledwie wypowiedziałem to ostatnie zdanie, już go żałowałem. Przypomniało mi się opowiadanie Chatelaina o tem, że w Klubie oficerskim w Saksie unikano jak zarazy wszelkiej rozmowy, mogącej zatrącić o misję Morhange-Saint-Avit.

Na szczęście zauważyłem, że towarzysz mój nie słuchał. Jego błyszczące oczy patrzyły w dal.

— Jaki był twój pierwszy przydział? — spytał nagle.

— Auxonne.

Zaśmiał się.

— Auxonne. Złote wybrzeże. Departament Dijon, sześć tysięcy mieszkańców. Żona dowódcy szwadronu przyjmuje we czwartki, a kapitana w soboty. Co do niedzieli: pierwszą w miesiącu wolno spędzić w Paryżu, trzy w Dijon. Teraz rozumiem twój sąd o Flattersie.

— Mój pierwszy przydział był w Boghar. Tam to wylądowałem pewnego październikowego poranku jako dwudziestoletni podporucznik 1-ego bataljonu Afrykańskiego, mając na czarnym rękawie biały pasek. Bogdar! Już na dwa dni przedtem dojrzałem z pokładu statku ląd Afrykański. Żal mi tych wszystkich, co, ujrzawszy po raz pierwszy mętne zarysy jego skał, nie odczuwają wzruszenia na myśl, że ląd ten ciągnie się na miljardy wiorst. Byłem wówczas jeszcze prawie dzieckiem, miałem pieniądze i kilka dni wolnych. Mogłem je spędzić w Algerze na zabawie. A jednak jeszcze tegoż samego dnia wieczorem siadłem do pociągu do Berruaghia.

O sto kilometrów od Algeru kończy się droga żelazna. W prostej linji pierwsza znajduje się dopiero na „Cap". Poczta konna kursuje ze względu na upały w nocy. Po drodze wysiadłem i szedłem pieszo obok pojazdu, starając się wyczuć w tej nowej atmosferze pieszczotę powitalnego tchnienia pustyni.

„Pierwszy odpoczynek był około północy w „Camp des Zouaves". Jest to maleńki posterunek, położony ponad wyschniętą doliną, z której unoszą się upojne zapachy oleandrów. Był tam oddział karnych formacji, prowadzony przez strzelców głęboko na południe. Jedni — filary więzień Algeru i Duery — byli w mundurach, inni po cywilnemu. Ci cywile to rekruci z ostatniego roku, sutenerzy z Chapelle i z Goutte-d'Or.

„Wyruszyli w dalszą drogę przed nami. Ale dyliżans dogonił ich. Widziałem z oddali w świecie księżyca na tle żółtej drogi ich zbitą czarną masę w obramowaniu konwoju. Po tem usłyszałem jakieś głuche dźwięki. Nędznicy śpiewali. Jeden z nich śpiewał smutnym gardłowym głosem zwrotkę piosenki, której dźwięki unosiły się złowieszczo w błękitnej przestrzeni.

„A reszta pochwytywała chórem straszliwy refrain.

„Gdy dyliżans ich mijał, przyjrzałem im się z bliska. Byli straszni. Twarze mieli blade i wygolone. Oczy ich świeciły złowrogim blaskiem. Gorący kurz tłumił im w gardle ochrypłe głosy. Opanował mnie rozpaczliwy smutek.

„Przyszedłem do siebie dopiero, gdy powóz ich wyprzedził.

„Dalej, dalej na południe! Tam dokąd nie sięgają straszliwe zmory wpływu cywilizacji.

„Ilekroć jestem zmęczony, gdy przychodzą na mnie chwile zniechęcenia i bierze mnie ochota odpoczynku, staniçia po drodze, jaką sobie wybrałem, przypominam sobie karny oddział z Berruaghia i zaraz ruszam dalej.

„I jak sowicie zostaję wynagrodzony, gdy znajdę się w jednem z tych miejsc, gdzie zwierzęta nie płoszą się, bo nigdy jeszcze nie widziały człowieka, gdzie pustka jest tak bezmierna, że stary świat mógłby runąć w przepaść, nie naruszając spokoju ani jednej chmurki, ani jednej diuny.

— I ja także — szepnąłem — odczułem to niegdyś na pełnej pustyni w Tidi-Kelt.

Do tej pory nie przerywałem mu uniesienia. Nazbyt późno zrozumiałem, jaki błąd popełniłem, wtrącając to nieszczęsne zdanie.

Zaśmiał się znowu swoim złym nerwowym śmiechem.

— W Tidi-Kelt naprawdę? Proszę cię — mój drogi, w twoim własnym interesie, jeśli nie chcesz się ośmieszać, to unikaj tego rodzaju reminiscencji. Przypominasz mi Fromentina, lub tego biedaka Maupassanta, który mówił o pustyni, ponieważ dotarł aż do Djelfa o dwa dni drogi od uliey Bab-Azun, a o cztery dni od Avenue de l'Opera; i który, zobaczywszy w pobliżu Bu-Saada jakiegoś nieszczęsnego zdychającego wielbłąda, wyobrażał sobie, że jest w głębi Sahary na prądawnym szlaku karawan. Tidi-Kelt i pustynia!

— Zdaje mi się jednak, że In-Salah... — rzekłem nieco podrażniony.

— In-Salah? Tidi-Kelt? Ależ mój drogi, kiedy przyjeżdżałem tam tylez starych gazet i pudełek od sardynek, co w niedzielę w lasku Vincennes.

— Zapewne — odparłem złośliwie — ja nie dotarłem aż do...

Zatrzymałem się, ale było już za późno.

Patrzył mi prosto w oczy.

— Dokąd? — spytał łagodnie.

Nie odpowiedziałem.

— Dokąd? — powtórzył jeszcze.

— Aż do Ued-Tarhid — dokończył sam, ponieważ w dalszym ciągu milczałem.

— W Ued-Tarhid w odległości stu kilometrów od Timissao, pod 23 stopni czy 25 stopni szerokości północnej, był według oficjalnego raportu, pochowany kapitan Morhange.

— Przysięgam ci Andrzeju! — krzyknąłem niezręcznie.

— Co mi przysięgasz?

— Że nie miałem najlżejszego zamiaru...

— Mówić o Ued-Tahrit? Dlaczego? Dlaczego nie miałoby się mówić wobec mnie o Ued-Tarhit?

Wzruszył ramionami wobec mego bla galnie zakłopotanego milczenia.

— Idjota — powiedział poprostu.

I odszedł, zanim zdołałem coś odpowiedzieć.

Cała moja pokora nie zdołała go rozbroić. Przekonałem się o tem nazajutrz, a sposób, w jaki zamanifestował swoje usposobienie względem mnie, był dość niesmaczny.

Zaledwie zdążyłem wstać, gdy wszedł do mego pokoju.

— Czy możesz mi wytłumaczyć co to znaczy? — spytał.

Miał w ręku jeden z registrów administracyjnych. W okresach nerwowego podrażnienia przeglądał je, w nadziei, iż znajdzie powód, aby się okazać nieznośnym pod względem wojskowej dyscypliny.

Tym razem przypadek sprzyjał mu.

Otworzył register. Zaczerwieniłem się gwałtownie, ujrzawszy tam słabo utrwaloną odbitkę dobrze mi znanej fotografji.

— Co to jest? — powtórzył pogardliwym tonem.

Nazbyt często zastawałem go w mym pokoju, przyglądającego się fotografji panny de C..., abym nie był przekonany, że zupełnie świadomie szuka teraz zaczepki.

Powstrzymałem się jednak i schowałem do szuflady nieszczęsną odbitkę.

Spokój mój nie był mu po myśli.

— Staraj się proszę odtąd, nie rozwlekać swoich czułych pamiątek po urzędowych papierach.

— Nie należy dostarczać Gourrutowi środków podniecających — dorzucił z bezczelnym uśmiechem.

(Ciąg dalszy nastąpi).

POLAND

JEDYNY ILUSTROWANY MIESIĘCZNIK polskiego wydawnictwa ukazujący się dosłownie we wszystkich przemysłowem i handlowem Polski.

Jej sprawom politycznym, artystycznym, wychowaniu i t. p. Wydawany w języku angielskim i polskim przez AMERYKAŃSKO POLSKĄ IZBĘ HANDLOWĄ w Stanach Zjednoczonych

Każdy numer zawiera wiele zajmujących i ciekawych fotografji, w których widzimy Polskę. Czytelnicy "POLAND" są wszyscy zachwyceni. Zostań jednym z nich. Zaprenumeruj "POLAND"

Wypełń załączony odcinek i prześlij go nam z dwoma dolarami.

Rocznie tylko $2.00. Zeszyt pojedyńczy 25c.

ODCINEK do Miesięcznika „POLAND" 955 Third Ave., New York.

Załączam $2 czekiem(—)przez money order(—)jako prenumeratę rocznę (12 zeszytów) począwszy od bież. miesiąca. Jako dodatkowe premjum proszę mi przysłać jedną z 2 niżej wymienionych nagród mianowicie tę, którą zaznaczyłem krzyżykiem:

1) Jedna odbitka obrazu marszałka Polski Józefa Piłsudskiego.

2) Jedna średnia mapa Polski.

Imię i nazwisko .....

Ulica .....

Miasto ..... Stan .....

.....

PRAKTYCZNY KURS

JĘZYKA ANGIELSKIEGO

DLA ROBOTNIKA

M. F. Węgrzynek

Lekcja Trzecia

I made a cage in five days
(Aj mejd ej kiejdż yn fajw dejz)
Ja zrobiłem klatkę w pięciu dniach

Mary gained a nice prize
(Mejri gejnd ej najs prajz)
Marja zyskała ładną nagrodę

Joseph is a gentle child
(Dżousef yz ej dżentl ćajld)
Józef jest grzecznym dzieckiem.

Gin kills pain; sick children eat cake
(dżyn kiłs pejn; syk ćyldren ijt kiejk)
wódka zabija ból; chore dzieci jedzą ciastko.

I fired my gun; I killed a mule
(Aj fajrd maj gan; Aj kiłd ej mjuul)
ja wystrzeliłem moją strzelbę; ja zabiłem mułą.

Teraz przystępujemy do powiększenia alfabetu, który będzie rósł z każdą lekcją, podając równocześnie przykłady.

a = (ej) — cake, bake
a = (a) — car, far
ai = (ej) — pain, chain
ay = (ej) — day, pay
b = (b) — (zawsze jak polskie b)
c = (s) — mice, slice
c = (k) — care, cake
ch = (ć) — child, chain
ck = (k) — sick, kick
d = (d) — (zawsze, jak polskie d)
e = (ij) — she, me
e = (e) — ten, pen
e = (—) — (nieme) hat(e), bak(e)
ea = (ij) — eat, dear
ee = (ij) — street, meet
f = (f) — (prawie zawsze, jak polskie f)
g = (g) — gold, green
g = (dż) — gin, cage
h = (h) — (prawie zawsze, jak polskie h)
i = (aj) — like, wine
i = (y) — sister, is
j = (dż) — June, Jack
k = (k) — (prawie zawsze jak polskie k)
l = (ł) — (zawsze, jak polskie ł)
m = (m) — zawsze, jak polskie m)
n = (n) — (zawsze, jak polskie n)
o = (ou) — old, home
ou = (au) — house, mouse
p = (p) — (zawsze, jak polskie p)
ph = (f) — Joseph, phone
r = (r) — rain, green
s = (s) — sister, street
s = (z) — is, days
sh = (ś) — she, shake
t = (t) — (zawsze, jak polskie f)
u = (a) — gun, hut
u = (juu) — mule, pure
v = (w) — lives
w = (u) — wife, wine
y = (aj) — my

W powyższych zdaniach mamy kilka nowych dźwięków, które opiszemy. Zauważą czytelnicy, że przytaczamy tylko te słowa, w których spotykamy się z wymową liter, dotychczas nie objaśnioną.

Cage Litera g wymawia się przed literami e, i jak polskie dź a nię jak dż, a więc słowo gin wymawia się jak dziś, oczywiście n na końcu. Przed spółgłoskami i przed samogłoskami a, o, u, litera g wymawia się jak polskie g, na końcu słowa, jednak pamiętać należy, że g w języku angielskim wymawia się twardo, a nie jak w w słowie Bóg. Polak zwykle zmiękcza g na końcu słowa na k. Należy tego unikać w angielskiem.

Mary Dotychczas y wymawiało się jak aj, jak w słowie my. Teraz spotykamy się z wymową, jak polskie i, zwykle w słowach dłuższych.

Gained Litera g wymawia się jak g, ponieważ jest przed literą a. Prawidło to jest podobne co i prawidło tyczące się litery c. Dwugłoska ai wymawia się zwykle jak ej.

Prize Litera p wymawia się zawsze jak polskie p. Wyjątek stanowi połączenie z literą h, w którym to wypadku obie wymawiają się jak polskie f. Litera z używana jest tylko w niewielu słowach i wymawia się jak polskie z.

Child Ch wymawia się zwykle jak polskie ć; wyjątkowo tylko jak k.

Sick Dwugłoska ck wymawia się jak k.

Eat Dwugłoska ea wymawia się zwykle jak ij, często jednak jak e.

Przystępujemy teraz do ponownego powiększenia naszego alfabetu.

Gun Przystępujemy do litery u, którą wymawia się w dwojaki sposób. Najpierw krótkie u wymawia się jak krótkie polskie a, w słowie „baran" pierwsze a jest nieco dłuższe od drugiego a. Otóż angielskie u wymawia się jak to krótkie a.

Mule Drugi sposób wymowy litery u jest jak polskie „juu". Jest to u długie. Gdy to przyswoimy sobie, pozostanie nam już niewiele dźwięków do przyswojenia sobie.

Dla odróżnienia krótkiego a od długiego, a jak w słowie „far", w wymowie będziemy używali na krótkie a, litery ze znaczkiem u góry, ă.

Przebudowa i Powiększenie SKŁADU nie przeszkodzą WAM w nabyciu

MEBLI

NA KREDYT po cenach niesłychanie nizkich

Rękojmią rzetelności naszej, są lata naszego istnienia

Tylko zadowoleni goście odchodzą od nas

Dla wygody pracujących sklep otwarty wieczorami w soboty i poniedziałki

PRZYJDŹCIE, PRZEKONAJCIE SIĘ. — NIC WAS TO NIE BĘDZIE KOSZTOWAŁO

— OBSŁUGA NASZA NIE ZNA RÓŻNIC —

Chas. Kosches
SKŁAD MEBLI
232---1st Ave., róg 14-ej ulicy
New York, N. Y.

Z BROOKLYNA

Suma Kościoła Narodowego w Greenpoit

ŚPIEWANA BĘDZIE *W NIEDZIELĘ, DNIA 26-go LISTOPADA, W KOŚCIELE CHRISTIAN EVANGELICAL, o godz. 9:30 zrana.* NIESZPORY *o godzinie 4-ej po południu.* — Kościół mieści się przy Leonard ulicy, pomiędzy Calyer i Meserole.

KS. GAWRYCHOWSKI, Proboszcz 648 Leonard Street.

BANK Z DUSZĄ

Rachuje się tylko to co Wam zostaje

Człowiek, który zarabia $100 tygodniowo i wydaje wszystko jest biedniejszy od człowieka, który zarabia $20 tygodniowo i odkłada z każdej wypłaty $2 *„na jutro”*. Gdy nieszczęście nachodzi pierwszego, gdy traci posadę albo zachoruje — staje się ciężarem przyjaciołom i krewnym, albo społeczeństwa, podczas, gdy człowiek, który jest oszczędny i odkłada przynajmniej 10% swego zarobku może śmiało patrzeć w przyszłość bez najmniejszej obawy.

Nigdy nie jest zapóźno na początek. Otwórzcie konto oszczędnościowe, w którejkolwiek z naszych filji.

4% *płacone od depozytów w sumie $5. lub więcej.*

$1.00 *otwiera konto. Pieniądze deponowane przed 3-cim dniem miesiąca przynoszą procent od 1-go*

Wysyłamy pieniądze do Polski i wszystkich części świata bezpiecznie.

BROOKLYN
227 Havemeyer St.
710 Grand St.
774 Broadway
84 Broadway
QUEENS
1696 Myrtle Ave., Ridgewood
MANHATTAN
481 Eighth Ave.
139 Broadway

Manufacturers Trust Company

NATHAN S. JONAS
President

TOWARZRZYSTWO KSIĘCIA J. PONIATOWSKIEGO — i — KÓŁKO TEATRALNE „WOLNOŚĆ” urządza W BROOKLYNIE

DZISIAJ!

W DOMU NARODOWYM 261-7 Driggs Avenue

PRZEDSTAWIENIE I BAL

Odegrana będzie komedyjka w 3ch aktach

„On musi się żenić”

Początek o godzinie 7:30 wieczorem

Wielki skład Ubrań gotowych i na zamówienia
BR. C. & A. GOLDSTEIN

WSZELKIE CZĘŚCI GARDEROBY MĘSKIEJ W NAJLEPSZYM GATUNKU

PIĘKNE ZARZUTKI I UBRANIA WIOSENNE PO BAJECZNIE NISKICH CENACH

1138 Manhattan Ave.
.. róg Box St., GREENPOINT..
Tel. Greenpoint 0567

MACYS BROS. FURNITURE CO.

Mając zamiar kupować meble udajcie się do nas. Interes nasz znany na wyłot. Znając się na materjale, na robocie i wartości mebli, gwarantujemy, że za pieniądz Wasz otrzymacie pełną wartość w towarze. Zna nas cały polski Brooklyn.

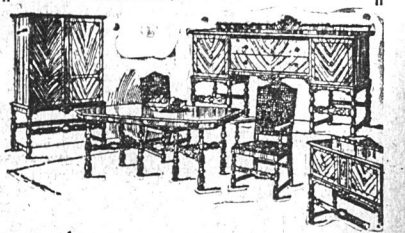

Sklep mamy znacznie powiększony, wybór mebli doskonały. Sprzedajemy je na łatwe spłaty tygodniowe i miesięczne. Towar dostawiamy szybko do wszystkich dzielnic New Yorku i okolicy. — Zasadą naszego interesu jest więc zadowolić gościa w zupełności, z tej też przyczyny, kto raz został naszym odbiorcą i przyjacielem, zawsze nim będzie.

198-200 DRIGGS AVENUE
Brooklyn, N. Y.
POM. DRIGGS I BEDFORD AVE.

M. Szczotkowski

WĘDLINY

mego wyrobu posiadają w sobie smak, którego nigdy się nie zapomina. Już pierwszy kąsek nęci. Do wędlin używane jest najczystsze, zawsze świeże mięso. Żądajcie od swego kupca gwarantowane produkty.

149-151 N. 8th St., Brooklyn, N. Y.

UNION ROOFING CO.

Dziegieć i Żwir, Żużle, Dachówki, Tabliczki Łupkowa „Rubberoid” Asfalt i Asbest do Dachówek, Rynny, Drabiny i Okna strychowe.
RYNNY, DRABINY I „SKYLIGHTS”
Biuro i Yard
270-272 Oakland Street
BROOKLYN, N. Y.
110 MAURICE AVENUE ELMHURST, L. I.
Telefon: Newtown 0475
Telefon: Greenpoint 8025.

— PIANINA I FONOGRAFY —

J. M. GRADY
599 Manhattan Ave.
Brooklyn, N. Y.

Garnitury do Salonu
Garnitury do Bibljoteki
Jadalnie
Sypialnie
Kanapy — Łóżka
Serelagi
Stoły
Szafy do książek
Biurka
Kolebaczce
Zegary
Stoły do Szycia
Krzesła
Gabinetski Muzyczne
Lampy
Drewniane Łóżka
Mosiężne Łóżka

WIELKA PAŹDZIERNIKOWA WYPRZEDAŻ

Wymienione towary sprzedajemy na kredyt lub za gotówkę.

Selarne Łóżka
Spryżyny
Materace
Podnaski
Gazowe piece
Cabinetski Kuchenne
Lustra
Garderoby
Dywany
Dywaniki
Linoleum
Wycinalne Krzesła
Kufry Cedrowe
Biurowe Urządzenia
Maszyny do Szycia
Linoleum

R. HOŁKOWSKI
Reprezentant

NASZE MEBLE SĄ GWARANTOWANE

Rozkaz Kościoła Narodowego

Wszyscy Polacy powinni być członkami Kościoła Narodowego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Związku.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Banku.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Sklepu.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Pogrzebowego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Mieszkalnego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Rozrywkowego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Handlowego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Przemysłowego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Rolniczego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Kościelnego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Szkolnego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Uniwersyteckiego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Akademickiego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Naukowego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Artystycznego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Muzycznego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Teatralnego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Literackiego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Filozoficznego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Religijnego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Moralnego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Etycznego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Społecznego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Politycznego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Ekonomicznego.

Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Finansowego.

*Wszyscy Polacy powinni należeć do Polskiego Narodowego Domu Bank

W ŚRODĘ, WIECZOREM **29 Listopada!** Stow. Studentów Polskich Uniwersyteckich urządza **Studencki Bal Indyka** W DOMU NARODOWYM 19-23 St. Marks Pl., New York *Kto ma szczęście wygra indyka!* — Wstęp 75c

Tow. Dram. i Brat. Pom. **Gwiazda Wolności** w Nowym Yorku, N. Y. urządza **Przedstawienie i BAL** W SOBOTĘ, DNIA 2-go GRUDNIA W DOMU NARODOWYM 19-23 St. Marks Place New York, N. Y. ZOSTANIE ODEGRANĄ SZTUKA POD TYTUŁEM: **„Bolszewicy pod Warszawą"** Obrazek wiejski z 1920 roku przez Marję Czaplińską. — Poraz pierwszy w Ameryce *Muzyka Doborowa Polska* Pocz. o godz. 8ej wieczorem Bilet 50c i 75c z garderobą Do licznego współudziału zaprasza KOMITET.

Kronika miejscowa

Dzisiaj — Piotra.

Dzisiaj — Pogoda.

Dzisiaj „GEJSZA"

TEATR-POLSKI

podaje do wiadomości, że premjera pięknej operetki „GEJSZA" odbędzie się w niedzielę 26go listopada o godzinie 8ej wieczór w Washington Irving High School przy 16ej ulicy w New Yorku. Wspaniała operetka egzotyczna otrzyma wspaniałą wystawę piękne dekoracje, malownicze kostjumy, piękne tańce śpiewy chóralne. Wystąpi szereg nowych sił artystycznych. Dwadzieścia pięć osób na scenie. Rolę Gejszy odśpiewa p. Wandyczowa, Ryszarda oficera marynarki odegra p. Ochrymowicz. Amerykańską miljonerkę piękną Molly będzie p. Mirska. Katana oficer japoński p. Kallini. Rolę Markiza władcy japońskiego odegra p. Muhlrad. Wunhaj, właściciel herbaciarni japońskiej p. Ulatowski. Konstancja amerykańska lady, p. Kuczaba. Urzędnik japoński Takamini, p. Huk. Licytator japoński p. Tuzi. Urocze gejsze śpiewaczki japońskie panie: Jorkowa, Siborska, siostry A. i W. Heńik, Ciupińska, Lenke. Panowie: Czaja, Drozdowski, Ciupiński, Tuzi, goście herbaciarni. A akcie drugim taniec klasyczny „Mak pąsowy" odtańczy p. Noguszewska, młodziutka tancerka, ulubienica Brooklyna.

Pamiętajmy o tej wspaniałej premjerze. Zaprasza wszystkich

Dyrekcja.

Menażerja polityczna

W Park Music Hall przy Columbus Ave. występuje grupa importowanych tancerek angielskich. Chórzystki biorące udział w przedstawieniu, zaznaczyć trzeba amerykanki 95 procentowe, wpowiedziały wojnę angielskim tancerkom. Doszło do wymiany zabawliarowych wyzwisk i wzajemnego bombardowania się pantoflami, pudełkami i lusterkami. Sprawa oparła się w sądzie.

W sekretarjacie dla spraw zagranicznych w Washingtonie panuje pewna że zakłopotanie zachodzi bowiem obawa, że Lloyd George za przykładem Clemenceau'a przyjedzie do Ameryki.

Były gubernator

Były gubernator Miller wynajął w New Yorku mieszkanie, składające się z 14 pokoi przy Park Ave. pod nr. 270.

TOW. WZ. POMOCY „NARAJÓW" urządza **WIECZOREK FAMILJNY** *W NIEDZIELĘ, DNIA 26-go LISTOPADA* W DOMU NARODOWYM 19-23 St. Marks Place W NEW YORKU **Bufet własny zaopatrzony w smaczne przekąski.** *Drogocenne fanty i inne różne niespodzianki* MUZYKA DOBOROWA POLSKA **Pocz. o 4ej po południu** O liczny współudział zaprasza uprzejmie KOMITET.

BLOSSOM TIME 500 siedzeń 50c 500 1.00 700 2.00 Najwięksi mszczący sukces, jaki New York kiedyś znał. Teraz w CENTURY Teatrze 62nd Street Central Park West. Wieczorami o 8.30. Po południu środy i Soboty.

HIPPODROME 43rd STREET AND 6th AVENUE 500 1.00 LEPSZE CZASY Największe Przedstawienie WIELKI POLSKICH ARTYSTÓW Dwa razy dziennie 2.15 p. p. i 8.15 w. Cena: — 50c i $1.50.

Przed świętami

Ze względu na to, iż z okazji nadchodzących świąt spodziewany jest nadzwyczajny wzrost przesyłek pocztowych z zarządzono, aby wszystkie samochody (towarowe armji, marynarki i innych departamentów rządowych oddano do dyspozycji poczty, tiby przesyłki, szczególnie do małych miejscowości okolicznych, nie uległy zwłoce

Cnota w kozie

Panna Evelyn Flynch spacerowała po 3 ulicy i zauważyła, że dwaj mężczyźni za nią się wloką. Wobec tego, że była moralnością pierwszorzędną, uważała obecność obu mężczyzn na tej samej ulicy za niebezpieczną i zaalarmowała straż ogniową. Strażacy przyjęcha na miejsce wypadku i obsypali warjatkę niedelikatnemi obelgami, poczem oddali ją w ręce policji.

Mayor Hylan o „Ku Klux Klan"

Major Hylan wystosował list do komisarza policji Enrighta w sprawie Ku Klux Klan.

„Dowiaduje się z gazet, że organizacja Ku Klux Klan rozwija się w New Yorku. O ile to odpowiada prawdzie życzę sobie, aby pan tych przewrotników traktował jak „czerwonych i bombiarzy". Proszę ich z miasta wypędzić, gdzie tylko się ukażą. Najzdolniejsi agenci policyjni powinni zająć się wyszukiwaniem nazwisk osób i organizacji biorących udział a nazwiska te podać prasie, aby ostrzegała publiczność przed wywrotowcami".

Złoty cielec

Okręt Cunard Line, Mauretania stracił kontrolę nad sterem i śrubami w pobliżu kwarantanny. Kapitan wywiesił więc flagę G. I., co znaczy, straciłem kontrolę. Nikt nie odpowiada. Dał znać, że ma 930 pasażerów. Nikogo to nie rozczulało. Doplero gdy doniósł, że w kasie okrętu mieści się 4,300.000 dolarów w złocie, wysłano pilota i statki i tryumfalnie wprowadzono Mauretanję do portu.

„Idź do djabła" — 250 dni więzienia

Joe Rokowski otrzymał wezwanie sądowe i do sądu się nie stawił. Gdy go detektyw aresztował, powiedział tylko i do sędziego „Idźcie do djabła", za co skazany został na 250 dolarów grzywny lub na 250 dni kozy.

Poszedł do kozy. — Na sufficie celi więziennej czytał następujące mistyczne zdanie, „Test to cnota nad cnotami — trzymać język za zębami".

Pierwszy śnieg

Wczoraj w nocy spadł pierwszy śnieg. Porządni obywatele, którzy o tej porze spali, wcale o tem nie wiedzieli, gdyż mało śniegu spadło. Oficjalnie zima zawitała.

Z zwierzyńcu

W zwierzyńcu w Bronx Parku, światło dzienne ujrzała mała żyrafa, córeczka więźniów Romea i Julji. Urządzony kraty klatki zamiast przygrody i twarze stróżów, zamiast rodziny żyrafiej „Periscope" tak ją nazwano nie przyjmowała pokarmu i po jednodniowem istnieniu przeniosła się do raju zwierzęcego pozostawiając w smutku pogrążonych rodziców.

W ogrodzie zwierząt często dzieje się jak w świecie ludzkim, a w świecie ludzkim bardzo często dzieje się, jak wśród zwierząt.

Strajk

Robotnicy w przemyśle budowlanym, około 125,000 osób, w poniedziałek wyjdą na strajk wskutek niepozorumienia między pracodawcami, a robotnikami. Budynki rozpoczęte z nakładem 100 miljonów dolarów, nie zostaną wykończone, aż sprawa zostanie załatwiona.

Kłopoty prohibicyjne

Ława przysięgłych zajmie się procesem długo przygotowanym, w którym 28 osób prywatnych i sześciu agentów prohibicyjnych występuje w roli oskarżonych o przemytnictwo wódki na wielką skalę.

Nie dziwmy się osobom prywatnym, ale ajenci prohibicyjni w roli bootleggerów, to coś zupełnie niemiłego.

Ecce Homo

William S. Gilbert z Trenton, N. J. obecnie stróż nocny, dowiedziawszy się, że pięciu robotników skazano na śmierć za rozruchy w Herrin, wystosował list do najgłówniejszych zakładów więziennych, ofiarując swoją usługi w roli... kata. Za jedną egzekucję w Sing Sing żąda $170, w miastach poza New Yorkiem za powieszenie $200.1 t.d. Gilbert wychwala swoje zdolności na tem polu. Jego żona wytłumaczyła reporterom całą sprawę w następujący sposób:

„Mój mąż musi zarabiać na życie; dlaczego miałby pracować za 40—50 centów na godzinę dla kapitalistów, gdy w ten sposób może bez trudu i pięknie zarobić więcej. Zawsze znajduje zajęcie i dobrze płatne.

PIĘKNE ZA NADOBNE

Józio Głupiecki, nie zastawszy swego znajomego w domu, napisał na drzwiach mieszkania: „Osieł."

Nazajutrz, spotkawszy go, zapytał:

— Czy wiesz, że byłem wczoraj u ciebie?

— Wiem, wiem — odpowiedział zapytany — wszakże zostawiłeś mi swój bilet wizytowy.

BAŻCNOŚĆ KLOAKMAKRZY!

Rusko Polski Oddział Unji Kloakmakrów swotuje generalne zgromadzenie dla nominacji kandydatów do komitetu wykonawczego, Joint Board, Lokal 1 i 35, do Relief Committee, i na sekretarza organizatora. Zgromadzenie odbędzie się w w Poniedziałek, dnia 27 listopada, o godzinie 7-ej wieczorem w Domu Narodowym, 315 ast 10 ulicy, New York.

Proszę o przybycie na czas z unją na książeczką.

Sekretarz A.E. Saulich

(27m)

NAUKA I KAZANIE na temat „RELIGJA I WIEDZA" (Ciąg dalszy).

w niedzielę, dnia 26-go Listopada o godzinie 4:30 po południu. Wstęp wolny!

Ks. A. Ziarko.

164 Second Ave., przy 10 ulicy. Czytajcie Pismo święte!

Baczność Jersey City, N. J.

W niedzielę dnia 26-go listopada, w kościele przy Jersey Ave. i 4-ej ulicy o godzinie 4-ej po południu ciekawą naukę wygłosi Ks. Ludwik Adamus z East Arange.

Niechże nikogo z przyjaciół i sympatyków nie braknie na tym zebraniu. — Wstęp wolny.

BIURO DETEKTYWNE Detective Bloom daje do publicznej wiadomości, że się teraz znajduje przy 799 Broadway, pokój 230. gdzie został otworzone główne biuro. Inwestygacje w sprawach cywilnych i kryminalnych. Jeżeli macie jakieś kłopoty, to udajcie się do niego po poradę.

Bloom Detective Agency 799 Broadway, Pokój 230, róg 11-ej ulicy.

Tel.: Orchard 1284 PIERWSZORZĘDNY **Zakład Krawiecki** SZYJE UBRANIA I PALTA z najlepszych materji po cenie stosownej dla każdej z kieszeni. ODNAWIAM, CZYSZCZĘ, I PRASUJĘ GARDEROBĘ, tak męską jak i żeńską. **A. MICKIEWICZ** 125 E. 7 ULICA, NEW YORK (poniżej kościoła).

E. LUBLIN Kobieta-Adwokat 154 Nassau St., N. Y. Porada darmo. Przyjdźcie do mnie z swemi kłopotami. — Mogę Wam poradzić. Mówię tylko po angielsku

DROBNE OGŁOSZENIA

Praca dla Kobiet

(Help wanted Female)

PEOPLES DOLL Corporation, 11-19 E. 4th St., top floor, potrzebuje panny piszącej na maszynie „Underwood" i właściwej biegle językiem angielskim w mowie i piśmie. (26f)

DO DOMOWEJ roboty, zwłaszcza gotowanie, 2 dorosłe osoby w familji. Harris, 234 West 141 St., róg Nicholas Ave. (26f)

KOBIETA lub dziewczyna do ogólnej domowej roboty, mała rodzina. Horowitz, 1439 Bryant Ave., Freeman St., subway stacja. (26f)

Praca dla Mężczyzn

(Help wanted Male)

POSZUKUJE się Polaka na „garsadę pierwszorzędnej restauracji", posiadającego rutynę w prowadzeniu pierwszorzędnego interesu. Interesowani raczą nadsyłać oferty na adres OFERTA c-o Redakcja Nowy świat. (26.38.29m)

POTRZEBA kilkunastu ludzi na wyjazd do pracy w Polsce. Podróż opłaconą mają i dalmy nader popłatne i korzystne zajęcia. Niech się zgłaszają ci tylko, którzy umieją czytać i pisać po polsku — Zgłoszenia przyjmujemy tylko płomienne z Philadelphia, Camden, N. J. i Chester, Pa. Na zgłoszenia z innych okolic nie będziemy wcale odpowiadać. Propozycja nader powazna, je więc proszmy pisać o informacje, którzy są zainteresowani i chcą powrócić do Polski i objąć stanowisko. Po informacje należy pisać do: Agencji Poznań Repres. Y. Faber, 2742 N. Front St., Philadelphia, Pa. (26m)

KOWALI potrzeba do wyrabiania „herków" Bushwic Wrought Iron Works, 233 Oakland St., Brooklyn, N.Y. (26m)

HARD WHEEL POLISHERS" Elevator Supplies Co. 1343 Willow Ave., Hoboken, N. J. (27m)

WIELKI FABRYKANT KOSZUL potrzebuje agentów do sprzedawania kostuj wszelkich gatunków wprost do sklepu. Materjały najnowsze, wielkie wariotci. Wezcy darmo.— MADISON MILLS, 503 Broadway, New York. (27m)

PRACA 75.00 DOLARÓW TYGODNIOWO. Znana powszechnie Firma, egzystująca przeszło 25 lat, potrzebuje Podróżującego Agenta ze stałą pensją i komisowem, dla sfirmowania ogarków po Aptekach i Polskich sklepach na Słynne Antiseptyczne Lekarstwa, wyroby toaletowe, zaprawy, extrakta t. d. Wymagana kaucja $100.00, oraz dobre referencje. Oferty nadsyłać indirekt na adres: Dr. Jan Chmielnicki, Ch. 5-9 Douglas St., Boston, 27, Mass.

POTRZEBA robotników do pracy. Zgłaszać się do pana Furka, Zartick i Mogrose Ave., Brooklyn. (27m)

POTRZEBA "woodturners". La Bue Bros, 4551 Adams St., Guttenberg, N. J. Telefon: Union 3435. (27m)

Interesy do Sprzedania

(Business Opportunities)

GROSERNJA na sprzedaż, 133 Franklin St., Brooklyn. (26m)

CANDY store z powodu wyjazdu na farmę do sprzedania. Dobry biznes, rent $18, cena $600. 549 13th St. (26m)

BUCZERNIA na sprzedaż z 2 pokojami. Rent $25, z powodu 2 biznesów. 608 6th Ave., poniedziały 13 a 20 ulicami, South Brooklyn. (27m)

BUCZERNIA i groserna na sprzedaż w dobrej okolicy; dwa pokoje do zamieszkania; 220 — 8th St., Jersey City, N. J. (28m)

TANIO sprzedaje wszelkie umeblowanie do sklepów i biur, „showcases, counters, iceboxes, shelving desks", gotowe lub na zamówienie, 310 Newark St., Hoboken (28m)

CANDY, cigar, stationery sklep z dwoma pokojami, rent $20, cena $175, w polskiej dzielnicy, 89 Clinton Sa., Hoboken. (28m)

DO SPRZEDANIA tanio candy store i groserna w polskiej dzielnicy naprzeciw szkoły i kościoła, 16 E. 22nd St., Bayonne, N. J. (28m)

CANDY i stationery sklep na sprzedaż z powodu wyjazdu do kraju. 568 Third Ave., blisko 48 ulicy, Brooklyn. (29m)

PIEKARNIA NA SPRZEDAŻ

Z powodu iż właściciel zmuszony jest wyjechać do Polski; jest to największa piekarnia we mieście. Przeszło $2000 obrotu tygodniowo; czystego dochodu przeszło jest przeszło $400; wypieka się przeszło 80 beczek mąki tygodniowo, są 4 troki do rozwożenia chleba; 3 wozy i konie, bardzo ładna stajnia i klatka; maszyna do przerabiania ciasta i maszyna do owijania chleba, dwa sklepy, jeden fursa przy piekarni a drugi na głównej ulicy. Lease na to miejsce, gdzie jest piekarnia urządzony jest więcej jak na 4 loty. Cena $13,000.

JOHN J. DUBICKI ..... Real Estate 107 Clarence Street, Bridgeport, Conn. Telefon Barnum 6320. (4a)

24 POKOJOWY, BOARDING HOUSE— umeblowany, duży kurnik i garaż, ogrzewanie, dwie wanny, "wash tuba" i maszyny do robienia lodu w domu. 2½ akra ziemi, 1¼ mili do stacji kolejowej. Cena $800; Charles Voegelin, Pine Bush, Orange Co., N. Y. (26m)

MEBLE z 4 pokoi na sprzedaż. Cena $200. Czynsz $25 miesięcznie. Stosować na dniu miodzeń. Stosować na miejscu. 166 Eagle St., Greenpoint.

MEBLE z 5 pokoi do sprzedania, 220 E. 14 St. Zgłoszenia do Janitora. (28m)

GRAMOFON z płytami tanio do sprzedania, 3-cie piętro, 152 South 21st St., Brooklyn. (27m)

BUCZERNIA na sprzedaż w dobrej okolicy z 4 pokojami; czynsz $45, 155 Norman Ave., Brooklyn. (1s)

ORGAN mały, prawie nowy na sprzedaż, piętro nad piętro na prawo, 956 Myrtle Ave., przy Throop Ave., B'klyn. (26s)

MUSZĘ sprzedać natychmiast skład cukierków, stationery i różnych dalecicpych mniejszych, w dobrej okolicy, przy szkole, tanio prodklemu kupcowi. 167 Greenpoint Ave., Brooklyn. (26s)

NA SPRZEDAŻ tanio nowa wagn Toledo zaraz, ciągnie do 25 tonów. Nadaje się do buczerni i delikatesen. Sprzedam na pół ceny. Groserna, 154 Bedford Ave., Brooklyn, N. Y. (1s)

BUCZERNIA na sprzedaż w polskiej i amerykańskiej dzielnicy, rent $36 i dobry lease. 1 Graham Ave. Brooklyn. (1s)

GROSERNJA i buczernia i lunchroom na sprzedaż tanio, albo przyjme wspólnika. Informacje S. c-o Nowy świat. (27s)

GROSERNJA i delikatesen na sprzedaż w polskiej dzielnicy, rent $60 miesięcznie. 288 Oakland St., róg Java. Greenpoint, Brooklyn. (29t)

RESTAURACJA na sprzedaż z powodu wyjazdu. Interes dobrze wyrobiony z odpowiednim miejscu. Obrót tygodniowy $250 do $450. — 257 E. 10th St. (1s)

GROSERNJA, buczernia i automobil, w polskiej i angielskiej dzielnicy Nowego Jorku. 288 Oakland St., róg Java. Greenpoint, Brooklyn. (29t)

NA SPRZEDAŻ drewniany dom i familijny, 2 sklepy, również groserna do sprzedania. 196 Huron St., Brooklyn. (26m)

GROSERNJA i delikatesen na sprzedaż tanio. 221 Franklin St., Greenpoint, Brooklyn. (30s)

SALON do sprzedania z powodu wyjazdu do Europy. Rent $15 lata, tani rent 70 Nassau Ave., Brooklyn. (26b)

GROSERNJA do sprzedania w polskiej dzielnicy, interes wyrobiony, sprzedaje powodu wyjazdu do kraju. 329 Oakland St., Brooklyn. (28s)

RESTAURACJA, fabryczne położenie— Dobry interes, 71 Jay St., Brooklyn. (30g)

PIEKARNIA na sprzedaż lub przyjmę wspólnika z małym kapitałem. 4202 Jinoville, Port Richmond, Staten Island. (26s)

RESAURACJA do sprzedania lub przyjmę wspólnika. Musi mówić po angielsku. 208 Ave C. New York City. (29s)

BAŻCNOŚĆ RODACY! Do sprzedania w dobrej dzielnicy w Greenpoint, Brooklyn i okolicy, pomiędzy Polonji i bardzo tanio: Candy store. Buczernia; Groserna i Delikatesen, Piekarnia, Sklep Krawiecki, Sklenny interes! Dry goods store; Salon itd. jako też w dobrem położeniu Loty i Farmy.— Niepłacie tak wysokich rentów bo ja sprzedaję domy, na 2;3;4;5;6;8 familji; na małe raty i wygoć se spłaty. W. Wolański. Real Estate, 111 Dupont St., Greenpoint, Brookl n N. Y.

RESTAURACJA do sprzedania w dobrym miejscu, interes wyrobiony, z powodu wyjazdu. 617 E. 12th St., City. (27m)

GROSERNJA i delikatesen na sprzedaż natychmiast, z powodu choroby żony. W polskiej dzielnicy, 641 East 14th St., New York City. (27b)

PIEKARNIA i Lunch Room na sprzedaż, $250 tygodniowy zarobek; tani czynsz, powody sprzedaży. Cena, $2500. 251 Cooper St., Brooklyn. (26s)

Realnosci do Sprzedania

(Real Estate for Sale)

CZY SZUKACIE farmy, domu na prowincji, zajazd, fabrykę, wypię, Wszelki taniości, Riderska Agency, Norwalk, Conn. (26s)

FARMY wszelkiego rodzaju, łatwe warunki. Piszcie po listę. E. W. Brinkerhoff, Box Glrt, N. J. (26s)

14 AKROWA FARMA DROBIU, 8 pokojowy dom, wanna, duża stodoła, 2 kurniki, 20x80 stóp, colony & brooder house, 500 kurcząt, koń, krowa, maszyna, rzut, strumyk płynie przez posiadłość. Pełna cena $6500. Na spłaty, 419 Front St. Dunellen, N. J.

UWAGA! UWAGA! UWAGA!

IN 2 SECTIONS
Section 2

SUNDAY
NOVEMBER
26th
1922

Nowy Swiat
THE POLISH MORNING WORLD

NIEDZIELA
26-go
LISTOPADA
1922

W 2 DZIAŁACH
Dział 2

Fandango Nowy Taniec Hiszpański

Królowa hiszpańska Victoria w stroju królewskiej.

„Upajający" taniec hiszpański Bolero i „zapalający" taniec Fandango zastąpią wkrótce amerykański najnowszy taniec „Jazz"

Międzynarodową sławą cieszą się tańce hiszpańskie, szczególnie Chacone, Saraband, Soguidillas, Bolero i Jota Aragonesa.

Żywiołowe wyładowanie temperamentu dzikie rozkiełznanie, szał niepohamowany, zupełna utrata kontroli i woli — oto taniec hiszpański we wszystkich odcieniach.

Nadmiar temperamentu hiszpańskiego tedy znajduje swoje ujście. Grzechotanie i wybijanie taktu obcasami zastępują dzikie okrzyki wydawane naprzykład przez węgrów tańczących czahrdasza.

Jaskrawe kostjumy, czerwone pończochy i pantofelki i szał kwiecisty to dekoratywna strona, uzmysławiająca tem drastyczniej, iż taniec hiszpański, to głos ulicy, to gorączka szynku. Najnowszy taniec Fandango wkrótce zastąpi amerykański „Jazz". Królowa hiszpańska Victoria i król Alfonso, zapowiedzieli wizytę do Stanów Zjednoczonych. Z tej okazji, nowy taniec uroczyście inaugurowany na ziemi Columba[illegible] jako manifestacją patrjotyczną. Poeci [illegible] pisali o Bolero i Fandango. — Fandango mogł być tańczony w Paphos lub w świątyni Venus z Cnidos.

Udar elektryczny, oszołomienie i rozbukanie bez pamięci o przeszłości i przyszłości.

„Bolero" upaja jak stare wino — „Fandango zapala jak język ognia ogarniający duszę i ciało".

TAŃCE w starożytności były uważane za sztukę na równi z innemi sztukami. — Muza tańca, Terpsychora, przedstawiała ją z lirą w ręce i z wieńcem na głowie. Muzyka grecka, prymitywna, a mistrzowska w rytmice, wymagała rytmicznych wdzięcznych ruchów ciała.

Taniec był wcieleniem muzyki, a muzyka była wyłącznie rytmem. Z czasem Terpsychora oddała wieniec i lirę masom, które nie stosując się do muzyki, tańczyły, by wyrazić stan duszy zazwyczaj wesoły, a dziki skoczny taniec zajął miejsce sztuki.

Balet rosyjski jest raczej pantominą. — Rosjanie w grupowaniu figur i jaskrawemi kostjumami, jakoteż akcją wyrażają treść zdarzenia, dramat bez słów, operetkę wyrażoną ruchami ciała. Wobec tego, iż bardzo zrozumiały jest, stał się międzynarodowym i poważnie lubianym.

Taniec francuski, artystyczny, prawdziwie klasyczny jest bardzo skomplikowanem uzmysłowieniem muzyki.

Nowe muzyka współczesna, oprócz rytmu bardzo urozmaiconego i ulotnego, posiada i specyficzne cechy, jak kolor, cieniowanie, myśl muzykalną i t.d., odtwarzanie muzyki przez taniec staje się sztuką wymagającą zrozumienia muzyki, kultury ciała i estetycznego ujęcia całości co podnosi szkołę francuską na najwyższy stopień.

Balet polski ograniczał się przeważnie do tańców narodowych, jak polonez, mazur, krakowiak i t. d. — które muszą być odtwarzane w kostjumach narodowych.

DZIAŁ KOBIECY

PRZEPISY KUCHARSKIE

Jajka faszerowane

Jeżeli jest pod ręką trochę pozostałego mięsa albo szynki, posiekać drobno a tak samo posiekać na twardo gotowane jaja, osolić, opieprzyć, kto lubi może do łożyć trochę cebulki przysmażonej. Masą tą nakładać skorupki jaj, które powinny być przekrawane wzdłuż. Dobrze jest mieć na zamiar kilka przepłukanych skorupek od dnia poprzedniego, gdy masu się nie zmieści.

Legumina ze śliwek suszonych

Kwaterkę mąki pszennej lub krupczatki rozprowadzić zimnem mlekiem, tak, aby nie było grudek, postawić rondelek na ogniu i mieszając ciągle, wlewać po trochu gorącego mleka tyle, aby ciasto było gęste jak na kluski, wymieszać kilka razy i odstawić do ostudzenia, wbić 6 żółtek i dodać pianę z pozostałych białek. Od dzielnie ugotować pół funta suszonych śliwek z kawałkiem cynamonu i skórki cytrynowej. Głęboki półmisek lub rondelek wysmarować masłem, włożyć połowę ciasta, potem ułożyć śliwki, które nakryć resztą ciasta i wstawić do gorącego pieca na 20 minut. Gotową legumine posypać cukrem z cynamonem i podać gorącą na stół.

Łosoś z kartoflami

Posiekać drobno łososia z puszki, aby było półtorej filiżanki, dać trzy czwarte potłuczonych kartofli, zwilżyć pół filiżanką roztopionego masła, dodać soli i pieprzu do smaku, formować małe kulki, które osypać mąką i smażyć w rozpalonem tłuszczu, aż do brzegi będą zrumienione. Wykładać na papier, aby ociekły z tłuszczu i podać na stół.

Nadziewane jabłka pieczone

Z jabłek umytych wydrążyć środki, położyć na płaskiej foremce. Nałożyć rodzynków Sun Maid Raisins, drobno siekanych orzechów, polożyć na wierzchu kawałek masła. Zrobić gęstego syropu z brunatnego cukru i nalać do środka i na jabłka i wstawić do pieca. Można podać z syropem lub śmietanką.

PETRARKA

SONET

Święć się rok, miesiąc, dzień, i bądź mi święte
Godzino, chwilo tego dnia, a dla niej
Święć mi się miejsce, gdzie mię moja Pani
W niewolę słodką swem spojrzeniem spętał.

Święć się tęskno, to coś jest w piersi mi tchnięta,
odkąd z miłością w jednośmy zbratani,
I ty, cięciwo, której pocisk rani
Tak, że go dusza wieczny czas pamięta!

Święćcie się ust mych słowa! W was ja przecie
Rozniosłem dźwięczne imię jej po świecie,
Tęsknoty własne, żądzę, boleść iżawą!

Święćcie się rymy, z których za jej sprawą
Sławy nabyłem; — wreszcie myśli moje,
Które wyłącznie Laurą niepokoją!

JANINA GŁOWACKA

DWA WNIOSKI

W ostatnim i przedostatnim niedzielnym numerze "Nowego Świata czytałam "Listy" kobiet nieszczęśliwych i wzruszające szczeroścą i prostotą odpowiedzi. W każdym niemal liście była wzmianka "i ja przeszłam podobne koleje."

Z tego wynika, że bardzo wiele kobiet nauczyło się wiele z samego Życia. Podobna wymiana myśli i doświadczeń, dzielenie się własnem życiem mogłoby nie jedną zagadkę rozwiązać. Nikt lepiej nie poucza i nie tłumaczy jak Życie. Nawet najprostsze życie i najprościej wyrażone zawiera w sobie tyle treści ile opowiadania powieściopisarzy.

Dlatego stawiam wniosek, aże by w dziale kobiecym "Nowego Świata" pod rubryką "MOJE ŻYCIE" czytelniczki wypowiada ły się, podając własne doświadczenia jako przestrogi dla innych. Będzie to najwierniejsza książka, czerpana u źródła.

Nie szkodzi wcale, gdy listy będą źle pisane. Powierzono mi ten dział i z przyjemnością poprawię i przepiszę każdy list. — "MOJE ŻYCIE" będzie wymianą myśli i podaniem przyjacielskiej ręki.

Każdą czytelniczkę do współudziału zapraszam.

Drugim wnioskiem byłaby organizacja pólek w New Yorku. Oprócz istniejących towarzystw żeńskich możnaby zacząć z bardzo sympatycznem grupowaniem kobiet według pochodzenia. Tak naprzykład kobiety pochodzące z Warszawy, Lwowa, Krakowa itd. powinny zebrać się w klubie Warszawianek, Lwowianek itd. W takim klubie spotkałyby się kobiety pochodzące z jednego miasta, bez różnicy przekonań.

Raz w miesiącu możnaby spotkać się w Domu Narodowym, pogawędzić o wiadomościach z kraju, urządzić herbatkę, wieczornicę lub bal, nieść pomoc odnośnemu miastu itd.

Inne narodowości posiadają po dobne kluby a zaznaczyć trzeba, że spotykanie się, towarzyskie współżycie ogromnie miłe jest i pożyteczne.

Wystarczy, jeżeli jedna z czytelniczek wystosuje apel, poda adres i zaprosi n. p. wszystkie Lwowianki lub Warszawianki do skomunikowania się.

Może na pierwszem zebraniu spotkacie starą znajomą? Chodziłyście może razem do szkoły i nie wiecie, że ona też w New Yorku lub Brooklynie mieszka.

Spróbujmy.

List z Rosji

Jan Kieroń (West Oneonta N. Y.) Lender St., 116 otrzymał list od brata Franciszka Kieronia, zamieszkałego w Rosji. List do odebrania w Administracji Nowego Świata.

KAŻDA POLKA
znajdzie
w „Dziale Kobiecym"
niedzielnego
„Nowego Świata"
Rozrywkę
Poradę
i Naukę

O CZEM DZIEWCZĘTA MARZĄ?

Na jednym z uniwersytetów amerykańskich dano studentkom, jako temat do rozprawy konkursowej następujące pytanie: "Jaki typ mężczyzny pragnęłaby pani poślubić?"

Z wyjątkiem dwuch, które wymieniły marszałka Focha i Dempsey'a — wszystkię wypowiedziały się za słynnymi aktorami kinowymi. Prawdopodobnie, gdy by to samo pytanie zadać studentkom w Europie, odpowiedź wypadłaby identycznie.

Ideał mężczyzny w marzeniach dziewczęcych ulega zmianie stosownie do prądów przenikających daną epokę.

Na początku XIX wieku rycerz odzyskał pełne prawa w serduszku dziewol. Romantyzm wysunął suchotnika, potem bandytę—wreszcie tenora. Pozytywizm opromienił glorją lekarza i inżyniera.

Wielka wojna wyłoniła lotnika...

Po zawarciu wojny na pierwszy plan wysunęli się taneerz i sportsman.

Obecnie na arenę miłości tryumfalnie wkraczają "gwiazdy" męskie ekranu...

Być może, iż tajemnicą wzięu bohatera filmu jest fakt, iż sugestjonuje on kobiety urokiem i grą mimiczną, a nie nie mówi... Przy tem podnieca on wyobraźnię nieświeżą przez dokonywanie niezwykłych czynów, które łączą w sobie poezje rycerskości i zuchwałości akrobatycznych czynów. Jakże nie podziwiać śmiałka, który skacze z piątego piętra, rzuca się z mostu w. spienione fale rzeki, biegnie za pociągiem i wskakuje na jego dach, z pośród morza płomieni wychodzi nietknięty jak salamandra, łańcuchy rwie niby nic — jest tak piękny, tak szlachetny, tak odważny i tak nie realny... A wszak miłość jest wiecznem poszukiwaniem idealu...

DZIĘKI BOGU I DZIĘKI BOGU

Tramwajem jadą dwie wieśniaczki i taką prowadzą rozmowę:

— Wasz mąż w wojsku?

— Nie, nie mógł pójść do wojska, bo był dzięki Bogu, ciężko chory. A co z waszym mężem?

ADAM MICKIEWICZ
(Umarł w Konstantynopolu 26 LISTOPADA 1855 r.)

DANAIDY

Płci piękna! Gdzie wiek złoty, gdy za polne kwiaty,
Zahaftowane kłosem majowe sukienki,
Kupowano panieńskie serduszka i wdzięki,
Gdy do lubej gołębia posyłano w swaty?

Dzisiaj wieki są tańsze, a droższe zapinty.
Ta, której złoto daję, prosi o piosenki,
Ta, której serce daję, żądała mej ręki;
Ta, którą opiewałem, pyta czym bogaty.

Danaidy! Rzucałem w bezdeń waszej chęci
Dary, pieśni we łzach roztopioną duszę:
Dziś, z hojnego, jam skąpy, z czułego szyderca.

A choć mię dotąd jeszcze nadobna twarz nęci,
Choć jeszcze was opiewać i obdarzać muszę;
Lecz dawniej wszystko dałbym, dziś wszystko, prócz duszę.

PRACA KOBIET

Kapitalizm zrobił kobietę niewolnicą maszyny i kantoru. Kapitał pociągnął do kierowanych przezeń warsztatów liczne rzesze kobiet i dzieci. W pogoni za tanią siłą roboczą "brał swe dobro tam gdzie je znajdował."

Mniej ruchliwe, potulniejsze — nie posiadające kwalifikacji rzemieślniczej, a przytem w większości wypadków "dorabiające" do zarobku głowy rodziny kobiety i dzieci pracowały za mniejszą płacę, pracowały dłużej i w gorszych warunkach, na które nieraz nie zgadzali się mężczyźni.

Upośledzona w swych prawach obywatelskich, gdy jeszcze nie powstawał myśl o nadaniu jej praw politycznych, kobieta zdobyła prawo sprzedawać swą siłę roboczą, prawo być eksploatowaną przez władcę świata — przez kapitał.

Coraz liczniejsze rzesze kobiet napływały do warsztatów, fabryk biur prywatnych i urzędów państwowych. W wielu gałęziach przemysłu i pracy biurowej, gdzie nie dawno jeszcze kobiet pracownic nie było zupełnie, lub stanowiły nielicznie wyjątki — teraz stanowią one większość. Wojna wszech światowa wpłynęła ogromnie na rozszerzenie pola pracy kobiet.— Niema prawie gałęzi przemysłu, niema zawodu, w którymby kobieta nie stała obok mężczyzny, jako współpracownicza.

Niedawno jeszcze rozlegające się głosy, że kobieta winna wrócić do zacisza domowego ogniska, zamilkły teraz bodaj zupełnie.

Przełom się odbył stanowczo, ostatecznie. W całym szeregu krajów, gdzie do niedawna namiętnie zwalczano myśl o udziale kobiet w życiu publicznem, o obdarzeniu ich prawami politycznemi, uzyskały one wszystkie prawa obywatelskie, przysługujące mężczyznom.

Prawda, nie wszędzie. Sporo jest wśród państw cywilizowanych takich, w których kobieta pełni praw obywatelskich nie posiada. Sporo też wszędzie bez wyjątku pozostało przeżytków praw nych, ograniczających kobietę w stosunkach majątkowych, rodzinnych etc. Nie ulega jednak najmniejszych wątpliwości, że zupełne równouprawnienie kobiet jest kwestją czasu i to niezbyt długie go.

Przewrót ten odbył się w ciągu 30—40 lat ostatnich. Wywołały go zmiany w układzie sił ekonomicznych, zmiany, zaszłe w życiu gospodarczem świata.

Rozrost produkcji wymagał coraz większej ilości rąk roboczych a zmiany zaszłe w technice stworzyły obszerne pole do zastosowania pracy kobiecej.

Z zacisza domowego wyrwała kobietę maszyna. Pochód ku dobyciu pełni praw obywatelskich rozpoczęła kobieta na terenie pracy najemnej.

A jednak do dziś dnia kobieta pozostaje tu ogromnie upośledzoną. Pracując narówni z mężczyzną, wykonywa w ogromnej więk szości wypadków tę samą pracę za mniejsze wynagrodzenie. Tak samo przy maszynie w zakładzie przemysłowym jak i przy biurku w kantorze prywatnym lub w urzędzie państwowym.

Ponieważ kobieta zgadza się na gorsze warunki pracy, więc też je i otrzymuje. Taka się wytworzyła praktyka, taka jest opinja publiczna świata kapitalistycznego, że pracę kobiet opłaca się niżej, niż mężczyzny.

Te same stosunki ogólnie panują. Wskutek tego kobieta była uważana przez mężczyzn za niebezpiecznego konkurenta. Do dziś dnia tula się po niektórych zakutych głowach myśl, że należałoby zabronić pracy kobiet w tej lub innej dziedzinie i to wpłynęłoby na bardziej pomyślne ukształtowanie się stosunków dla pracy najemnej.

MŁODOCIANE SZANTAŻYSTKI

12-letnia Zosia A. i 13-letnia Halina B., chodziły po ul. Marszałkowskiej i przybywały mężczyzn, którym prowadziły następnie do sieni pobliskiego domu, gdzie na jednym z pięter oświadczały: "Albo pan daje 10,000 albo krzycze i wzywam pomocy policji z powodu gwałtu". I często ta sztuczka udawała się: przerażeni poszukiwacze uciech płacili okup uchodząc szybko. Aż wreszcie jeden z odważniejszych zdemaskował dziewczynki i oddał w ręce policji.

Znały one w komisarjacie, iż robiły "to" z rozkazu swych matek, dostarczając im w ten sposób pieniędzy na utrzymanie. Sąd dla nieletnich pomieścił obie w zakładzie "Magdalenek" przy ulicy Żytniej.

(Kurjer Poranny.)

Odpowiedzi Redakcji

Wszystkie odpowiedzi na "Listy" nadesłane do Redakcji zostały wręczone autorom. Zwracamy uwagę na artykuł p. J. Głowackiej pt. Dwa wnioski i mamy nadzieję, iż Sz. Czytelniczki chętnie zasilać będą rubrykę: „Moje życie".

PRZYJEMNE ZAJĘCIE DLA DZIECI

Każda matka wie, że zabawki odgrywają wielką rolę w życiu dziecka. Nie są to wyłącznie przedmioty służące do zabijania czasu lecz posiadają specjalne znaczenie wychowawcze tak duchowe jak i fizyczne. Lalka budzi w dziewczynce kobiecość, zamiłowanie do opieki nad dziećmi, uczy ją roli matki. Dawniej chłopcom dawano żołnierzy i armaty atoli dzisiaj po dobne zabawki zanikają, gdyż wojny wyszły z mody a zamiłowanie do zawodu żołnierskiego maleje.

Dzieci należy trzymać zdala od ulicy. Niemożna ich jednak trzymać w pokoju nie dając im odpowiedniego przyjemnego zajęcia.

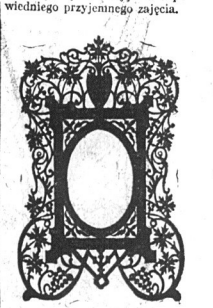

Wzór powyższy przedstawiający ramki do fotografji wycięty został przez 8-letniego chłopca — według wzoru kupionego w sklepie W. L. Wild, 171 Ave. "A."

MATKO!

Przeczyść żołądek dziecka za pomocą „California Fig Syrup"

Nawet chore dziecko lubi „owocowy" smak „California Fig Syrup", jeżeli mały języczek jest obsypany, jeżeli Twoje dziecko jest niechętne, złości się, gorączkowe, zaziębione, ma kolki, łyżeczka nigdy nie omieszka go przeczyścić. W kilku godzinach możesz się przekonać jak doszczętnie ono pracuje nad zatwardzeniem, zakwaszeniem i nieczystościami i masz zdrowe, bawiące się dziecko napowrót.

Miljony matek mają „California Fig Syrup" pod ręką. Wiedzą, że 1 łyżeczka dzisiaj może zapobiedz chorobie dziecka jutro. Zapytaj swego aptekarza o prawdziwy „California Fig Syrup", na którego flaszce są wydrukowane wszelkie wskazówki dla niemowląt, i dzieci wszelkiego wieku. Matko, musisz wyraźnie zażądać „California" albo narazisz się na otrzymanie podróbki syropu figowego.

GŁUPSTWEM JEST TRACIĆ WŁOSY

35c. „Dandarine" zachowa wasze włosy — niszczy łupież
Rozkoszny tonik

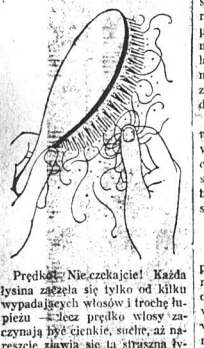

Prędko! Nie czekajcie! Każda łysina zaczęła się tylko od kilku wypadających włosów i trochę łupieżu — lecz prędko włosy zaczynają być cienkie, suche, aż nareszcie zjawia się ta straszna łysa plama. Wydaje się poprostu grzechem dawać włosom wypaść lub znosić niszczącą łupież, jeżeli temu wszystkiemu można zapobiedz butelką rozkosznego Danderine.

Miljony mężczyzn i kobiet znają czar Danderine; jak ono leczy tłuste, pełne łupieżu, swędzące głowy i pomaga włosom rosnąć grubo, mocno i bogato. Danderine nie lepi się, ani nie tłuści. Jest to tonik do leczenia włosów, który się sprzedaje w największej ilości, dlatego że nie jest to żaden humbug. Kupcie butelkę w każdej aptece.

GABRJELA ZAPOLSKA:

LALKA

Często, gdy słońce świeci i złotą strugą ziemię opływa, śledzę z mego okna idące na spacer małe dziewczynki. Wiele z nich idzie spokojnie, grzecznie, cicho niosąc w objęciach swoją lalkę. Są to różne lalki. Niektóre piękne i bogate, eleganckie, ot — małe damy, podobne do swych właścicielek. Jasnowłose, białe, różowe, obramowane błękitnem rondem kapotki — nie wiadomo, która z nich lalka?... dziewczynka żywa, czy ta maseczka z kartonu?... Inne mają wygląd inwalidów z pola walki. Odrapane, czasem bez nosa, z kosmykami włosów na czubku głowy, a mimo to serdecznie tulone do drobnej piersi, w której już budzi się macierzyńskie serduszko.

Lalka! — magiczne słowo. I później już, później znacznie, gdy nawet jesień życia stanie u progu naszego istnienia, nawet gdy białe włosy otulą twarz kobiety śniegiem zimy, w której tumanach majaczy cmentarny krzyż — jeszcze na widok lalki, kobieta mimowoli się uśmiecha. Widziałam kobiety samotne, nie mające dzieci, kobiety, zmęczone życiem i złością ludzką, zatrzymujące się przed wystawami sklepowemi.

— Co pani tu robi?

— Nic... przypatruję się lalkom...

Te nieme, cicho, nieruchomo siedzące istotki poza szybą sklepową w swych błękitnych i różowych atłasach, z oczyma świecącemi, jak perły czarne i tajemnicze, mają wielki czar, wspomnienie dni, jeśli nie szczęśliwych, to choć trochę jaśniejszych. To są pierwsze ukochania kobiece, to są pierwsze powiernice łez, czasem nawet bardzo gorzkich, naiej dziewczynki, to pierwsza jej przyjaźń i nieuchwytna, a przecież już tak bardzo potężna przegrywka do najsilniejszego uczucia, które życie kobiety wypełnia — do macierzyńskiego jej posłannictwa.

— W boleściach rodzić będziesz!

W boleściach rodzić, chować, drżeć o każdy krzyk, o każdy krok, o każdy kaszel postyszany wśród nocy. W boleściach widzieć będziesz później, jak niewdzięczne dziecko twe odsuwać się będzie od twego serca, dążyć do obcych sere — jak z czasem zapomni o tobie... jak z czasem nawet nie będzie wiedzieć, czyś miała, o matko, oczy w trumnie zawarte na wieczny, długi sen!... A te trumienki maiutkie, błękitne, białe... te karawaniki modre, jak bławaty srebrem osypane... te małe groby, na których klęczą kamienne aniołki, tak duże, jak ten drobiazg, pod ziemią ukryty...

W boleściach rodzić i grzebać swe dzieci będziesz.

* * *

A przecież — uniknąć tego losu niepodobna. Są kobiety, które przed macierzyństwem chronią się za kratę klasztorną i tam szepcząc pacierze, czekają śmierci. Inne — okryte białemi skrzydłami swych kapturów tulą sieroty do swych dziewiczych piersi. Jeszcze inne, nie będąc matkami i żonami, pozostają na świecie i dążą — wysoko ad astra! Ale większość — fundament, na którym ludzkość spoczywa, ta większość macierzyństwo ma za cel swego istnienia i życia.

Maluchna ku lalce wyciąga ramiona. Okrywa ją — tuli. Potem dziewczęciem swe młodsze rodzeństwo do siebie garnie, prowadzi. Czem, kim ma być więc kobieta?

Na kogo ją przeznaczyła natura? Na — matkę! I dała jej ku temu celowi cud nad cudy: ciało tak ukształtowane, że jest w niem cała poezja, cały hymn przepotężny twórczości i siły najwyższej.

Czyż więc całe wychowanie, a przynajmniej główna jego podstawa, nie powinna dążyć do tego, aby kobieta znała swój cel, nauczyła się go uważać za świętość, za to, do czego cała jej istota dążyć powinna?

Tymczasem — jak jest z naszem wychowaniem? Uderzmy się w piersi i powiedzmy prawdę. To — że kobieta ma być matką, jest pozostawione na ostatnim planie. Tańczyć się uczą prędzej dziewczęta, niż higjeny i powinięcia dziecka. Flet z nas stanęło bezradnych nad rozkrzyczanem dzieckiem, nie umieąc przewinąć, nie umiejąc wziąć do ręki tej istoty, do której przyjścia na świat powinnyśmy być stopniowo przygotowywane — jako do obowiązku koniecznego i świętego do spełnienia. Zastanówmy się, co dziewczęta, które idą za mąż — umieją? a właściwie czego one te biedaczki nie umieją? Panna z wyższem wykształceniem chodzi już z pewną pompą. Czasem matka dodaje z dumą: "moja córka sama sobie tę sukienkę uszyła". I to już się nazywa praktyczne wychowanie. A dzieci? dzieci — czy córka pani wie i umie przygotować się na przyjście na świat swego dziecka? Czy córka pani wie, jak się z niem obchodzić, gdy już na świat przyjdzie? Poco? jest piastunka! Nie — piastunka jest ciemną kobietą, często małą dziewczyną, głupią i niedoświadczoną.

Tu właśnie owa "panna z wyższem wykształceniem" zostawszy matką, powinna czuwać nad piastunką, rozciągać nad nią dozór i uczyć ją tego, co dla hygjeny dziecka jest konieczne. Już widzę oburzoną minę tej i owej pani. Ależ panny wtajemniczać w to wszystko, to nieprzyzwoite! Zostawmy im urok i nieświadomość dziewczęcą. Urok pozostanie urokiem, a lepiej, że w dzień biały otwarcie, szczerze, rozumnie z ust matki lub nauczycielki dziewczę dowie się o swem szczytnem posłannictwie, niż ukradkiem od sług, od koleżanek, wśród niezdrowych i fałszywych szeptów.

FARBUJCIE SPÓDNICE, PALTA, DRAPERIE W DIAMOND DYES

Każda paczka „Diamond Dyes" zawiera sposób użycia tak dosłownie, że każda kobieta może farbować lub kolorować swoje wynoszone spódnice, suknie, bluzki, palta, swetry, pończochy, firany, draperje, i odnowić je. Kupcie „Diamond Dyes" — nie innego wyrobu — a doskonałe, domowe farbowanie jest gwarantowane, jeżeli nawet nie farbowaliście nigdy przedtem. Powiedzcie aptekarzowi czy materjał który chcecie farbować jest wełna, jedwab, płótno, bawełna, lub mieszanina. Diamond Dyes nigdy nie daje pasów, nie pełza, nie plami, ani nie cieknie. (Ogł.).

ŻYWY POSĄG: KOBIETA — SFINKS

Kilka figur z przedstawienia urządzonego na cel dobroczynny przez panią Baldwin w Worchester County.

Sensacją był żywy posąg

Na kamiennym piedestale w parku, w pozie bóstwa Sfinks, leżała tancerka Bodilo Rosing przez całą godzinę ku bezgranicznemu zachwytowi ...dobroczynnej publiczności.

NIERAZ mieliśmy sposobność czytać w gazetach polskich ogłoszenia podobnej treści: Sierotki syberyjskie umierają z głodu i zimna na śnieżnych pustyniach Syberji. Matki zabijają własne dzieci, nie mogąc patrzeć na ich cierpienia. Przyjdźcie dzisiaj na wieczorek Towarzystwa ...Ubawcie się świetnie; Wieczór humoru i śmiechu. — Tańce do rana. — Dochód przeznaczony na ratowanie sierót syberyjskich".

Tańczono do rana i bawiono się ochoczo na dochód sierót syberyjskich. Bawiono się świetnie na balu urządzonym na wdowy i sieroty śląskie. Sensacją sezonu była huczna zabawa z oberkami i mazurami na „dzieci wileńskie.

W albumie autografów posłów Sejmu Ustawodawczego, poseł Ignacy Daszyński pisze: „Aforyzmy na cel dobroczynny, podobne są do „tańczenia na biednych" i „flirtowania na głodnych". Biedni i głodni najgorzej na tem wychodzą".

Zdawałoby się, że w słowach posła Daszyńskiego oprócz prawdy mieści się i nagana. Oczywiście niezasłużona. Chcąc dzieci skłonić do jakiejś czynności, trzeba im przyjemność sprawić i w zamian żądać posłuszeństwa. Ludzie dobroczynni są dużemi dziećmi. — I oni chcą zabawy, rozrywki za pieniądze ofiarowane na cel dobroczynny. Leży to już w naturze ludzkiej. Zrozumiały to panie polskie urządzające zabawy dobroczynne, zrozumiała i arystokracja amerykańska i angielska, która przy pomocy reklamy zainteresowała publiczność i na specjalnych atrakcjach towarzyskich zbierała pieniądze na cele dobroczynne.

Aktorzy i aktorki biorące udział w programie zazwyczaj występowali bezinteresownie wiedząc, iż tego rodzaju reklama jest popłatna i więcej znaczy niż pieniądze.

U wejścia popisywała się piękna i jak wiewiórka zwinna tancerka i akrobatka panna Louise Mele.

Rosalinda Wade wzięła udział w przedstawieniu cyrkowem urządzonem przez arystokrację londyńską na cel dobroczynny.

Rosalinda Wade wystąpiła w tańcach orjentalnych w kostjumie „Decameron"

Prawdziwą sensacją był wieczór francuski, urządzony pod gołem niebem, w przepysznym parku pani J. Baldwin w Worchester County. Dochód przeznaczony na „Westchester County Children's Association".

Zaproszenia wysłano do najlepszej śmietanki towarzyskiej. Przyjechało kilkaset bogatych osób, którzy na cel dobroczynny chętnie złożyli po kilkaset dolarów, tem chętniej, iż pewnem było, że sprawozdanie i fotografje ukażą się we wszystkich poważnych gazetach.

W parku u wejścia popisywała się Louise Mele, — zgrabna tancerka i akrobatka. Dokoła klombu kwiatów boso tańczyły klasyczne tancerki w powiewnych greckich strojach. Muzyka ukryta za żywopłotem przygrywała tajemniczo. Publiczność przyglądała się tej nadzwyczajnej, a nastrojowej scenie z niekłamanym zachwytem. — Najgłębsze wrażenie wywarł widok pomnika żywej kobiety — Sfinksa — Na piedestale kamiennym, podobna do greckiego bóstwa leżała Bodilo Rosing. U starożytnych Egipcjan, Sfinksem nazywano bóstwo tajemnicze, wyobrażane w postaci leżącego lwa z głową i obnażonemi piersiami kobiety. W mitologji greckiej Sfinksem nazywano bajecznego potwora, przebywającego na skale pod Tebami i zadającego przechodniom zagadkę, której jeżeli nie odgadli, zostawali pożerani.

Żywe ludzkie bóstwo leżało na piedestale, a choć nie odzywało się pytań nie zadawało, działało tajemniczo. Urok od niego pochodził — ensacja.

Słynne były zebrania towarzyskie arystokracji angielskiej. W pałacu hrabiego Malborough, występowali artyści i artystki, którzy za nic w świecie nie braliby udziału w przedstawieniach i zabawach prywatnych. Ale dla dobroczynności, szczególnie dla dobroczynności hrabiego Malborough robili ustępstwa. Zasłynęła wtedy klasyczna tancerka panna Rosalinda Wade, w kostjumie z Decameron'a, jakoteż aktorka Margaret Barnerman „bosonóżka" w kostjumie Ofelji.

Sławna aktorka angielska, panna Margaret Bannerman, wystąpiła boso w stroju „Perdita".

Z bliskiego Wschodu dochodzą wiadomości, że i tam dzieci i wdowy z głodu umierają. Towarzystwa rekwirują armję tancerek, artystek i aktorek i zabawy dobroczynnej na cel dobroczynny urządzają, i wypełniają puste życie dobroczynnych jednostek.

Dobre i to.

P. YOLLES

Kora

Sala kabaretu „Czarny Kot" pełna gęstego dymu, woni perfum i pudru.

Jak we mgle, lub w półśnie odzdawaniał brzęk szklanek i dźwięk gorących swawolnych głosów.

Ociężałość mdlejąca i tajemni czy dech publicznej rozpusty roz lazły się po dużej sali zwisając z sufitu i ścian jak głuche opary. Z lamp ciekło znużone światło. Wentylator dyrkotał nie troszcząc się o nic. Kelnerzy przesuwali się jak duchy uśmiechnięte z rozmazaną grzecznością na golonych twarzach.

Stęchłe ciepło uprzyjemniało pobyt w kabarecie.

Siedziałem w kąciku sofki plu szowej i filozofowałem jak najęty. Widziałem oddzielone od siebie światki i mój własny świa tek z flaszką węgierskiego wina na stoliku.

Na scenie pojawiła się oryginalna Santuzza, wampir kobiecy, rozpustnica pierwszej klasy. Każdy ruch jej ciała był koci, drapieżny, przewrotny. Śpiewała — improwizowała i śmiała się na scenie a widać było, że była w swoim elemencie.

"Moja babka była śpiewaczką operową w Peczyniżynie, i dziadek był śpiewaczką i wujek i cału rodzina i ja — ha — ha" proszę siadać!"

"Nie dałabym za waszą cnotę guzika całego — za wasze miljony — ha, ha — marek nie dałabym, starej szkarpetki mego kochanka....

"Nie wolno wam tu wejść na estradę bo was cnota do krzeseł ek przykuwa, maszkary kochane. — Zasłaniacie okna i zamykacie drzwi na klucz — a ja — nie boję się — was zjadaczy pieczonych kurcząt i kradzionych całusów.

"Sądzicie, że za 1000 marek macie prawo oglądania moich ramion i sukni — prawda? Zapłaciście 1000 marek wstępu — a MNIE dopłacają 1000 marek, abym wasze łyse głowy oglądała z estrady i te buzie szminkowane ZUPEŁNIE jak moje. — MNIE dopłacają...."

Kora beształa co się dało, śmiała się, tańczyła i opuściła scenę żegnana burzą oklasków.

* * *

"To pan mi posłał wizytówkę? zapytała energicznie przybliżając się do mego stolika.

"Ja.

"I czego pan sobie życzy?

"Życzę sobie poznać panią, zaprzyjaźnić się, spędzić z panią kilka godzin, to znaczy drobną część mego życia.

Zamyśliła się trochę i mierząc mnie od stóp do głowy usiadła i po dłuższem milczeniu przemówiła:

"Z długich włosów pańskich i z krawatu wnioskować można, że pan jest poeta albo filozof. Nie lubię tej kategorji ludzi bo nigdy pieniędzy nie mają i są nudni, bardzo nudni. Ja jestem stworzona dla tłustych paskarzy. Z zasady nie robię ze siebie jałmużny i za piękne słowa nie jestem wdzięczna. Kilka godzin ze mną spędzić — pan powiedział, drobna część życia — kosztuje pana kilkadziesiąt tysięcy marek, bo ja "robię" cechy, to znaczy piję, jem a pan ma płacić.

— Owszem, jeżeli to pani przy jemność sprawia.

— Zaznaczam, że gdy cecha zapłacona, wsiadam do dorożki i odjeżdżam do domu a gość — zakatarzony też jedzie — ale do swego domu.

— Po co mi pani to wszystko mówi — pytałem.

— Och panie, bo mi się płakać chce na widok tej chudej flaszki wina przed panem. Z pana chudak jakiś a nawet boję się zacząć, nuż pan centa przy duszy nie ma?

Pokazałem jej dolary, które przy sobie miałem i franki francuskie. Dotknięta różdżką czarodziejską. Kora rozsiadła się wygodnie obok mnie i piorunującym głosem dramatycznie zakomenderowała szampana i "kolacyjkę" po królewsku.

Milczałem i przypatrywałem się jej, bawiło mnie ogromnie jej zachowanie. Była przenikliwie mądra, dowcipna i piękna. Nie miała w sobie nic prostego, nic ordynarnego. Była delikatna i czysta i zwolna traciła równowagę wskutek mego milczenia.

"No i cóż pan tak siedzi i na mnie się patrzy? To dziwne. Pan mnie pasie jak kurę i siedzi. To w Ameryce tak robią?

Po jakimś czasie Kora tuliła się do mnie i szczebiotała słodko i mile opowiadała mi o sobie, o scenie, o przeszłości, głaskała moje włosy.

Nie zauważyliśmy jak publiczność opuściła salę. Gaszono światła, jedno po drugiem. Kelner krzątał się i krążył dokoła mego stolika.

Zerwała się z miejsca, stanęła przedemną z godnością wielkiej pani patrzała na mnie długo i mądrze i podała mi rękę z dystynkcją zakochanej damy.

Podniosłem jej rękę do ust i ucałowałem ją z wyrazem miłości i szacunku.

Nie zapomnę nigdy jej twarzy. Była nabożnie wzruszona i anielsko czysta. Zatrzymałem ją na chwilę. Wydobyłem z portfelu $10. i wręczyłem jej banknot z sztuczną skromnością.

Kora roześmiała się głośno — syknęła wzgardliwie "przecież jak każdy inny" lecz po chwili wzięła mnie za rękę i zaprowadziła do ustronnego miejsca. Stanęliśmy przed drzwiami, na których złocił się napis: "Dla pań". Otworzyła drzwi szeroko. Na krzesełku drzemała staruszka. Kora dźwięcznym ciepłym głosem krzyknęła:

"Pani Józefowa! — Ten pan z Ameryki ma coś dla pani" — poczem wręczyła jej dziesięć dolarów i klepiąc ją dobrotliwie po ramieniu dodała: "to prawdziwe, nie fałszowane!"

Ukłoniła się grzecznie i opuściła salę.

Kelner doniósł mi, że panna Kora mieszka przy ulicy Birżańskiej pod numerem 56.

* * *

Stróżowa domu omal nie zemdlała, gdy na samym wstępie wręczyłem jej 5000 marek. Na zapytanie czy w tym domu mieszka niejaka panna "Kora", zwinnie jak podlotek pobiegła po schodach i zatrzymała się naczwartem piętrze w brudnym ciemnym korytarzu. Wskazała drzwi i ulotniła się jak grzeczna stróżowa.

Kora siedziała w szlafroku przy stole i pisała list. W pokoju krzątała się stara kobieta o nadzwyczajnie łagodnych rysach twarzy. Kora była brzydka, znużona, niewyspana. Zdziwiła się i zerwała się z miejsca oburzona.

— Jak pan śmie? — krzyknęła.

— Wszak pani prosiła — usprawiedliwiałem się.

— Ja?

— Gdy pukałem do drzwi — wyraźnie powiedziano "proszę".

— Ach tak....

W toku rozmowy dowiedziałem się, że ojciec Kory leży w szpitalu od ośmiu miesięcy. Opowiadała o wszystkiem lekliwie jak rozbrojona, zwyciężona, zrezygnowana.

Matka wykradła się z pokoju i nie pokazywała się przez cały czas. Rozmowa stała się ciepła, przyjacielska, serdeczna.

Kora była zachwycająca.

Po dwu godzinach zrozumiałem, że czas odejść.

Podałem jej rękę. — Trzyma łą ją długo i głaszcząc ją złamanym rzewnym głosem prosiła:

"Niech pan z mego świata wyjdzie — z mojej drogi — proszę bardzo. Byłabym najnieszczęśliwszą gdybym pana miała kochać. Nie wolno mi — a czuję, jakby się miłość budziła. Może jeszcze czas — zabić. Niech mi pan nie przeszkadza swoją obecnością. Pan zrozumie — prawda? **Nam nie wolno kochać. — Musimy tylko być kochane.** Dlatego bardzo bym prosiła — nie przychodzić do Czarnego Kota, ani tu kwiatów lub listów nie posyłać — za-po-mnieć. — Proszę pana....

KAŻDY NUMER NIEDZIELNY „NOWEGO ŚWIATA" JEST NOWĄ MIŁĄ NIESPODZIANKĄ

P. STACHIEWICZ STUDJUM.

Franciszek Jaworski.

MITOLOGJA SŁOWIAŃSKA

Na bezmiernym obszarze od Łaby i Odry, aż do Dniepru i Wołgi siedział lud cichy i spokojny. Różną mową bogów swych chwalił, ale rozumiał przecież braci swoich, nawet daleko mieszkających, bo z jednego rodu byli wszyscy.

Byli gromadą ludów szeroko rozłaną, nad którą jeden panował bóg, jeszcze podówczas pogański. Wyobrażano sobie tego boga w postaci człowieka o czterech głowach, patrzących na wsze strony. W pewnych okolicach nosił miano Jarowita, gdzie indziej nazywano go Świętowitem. I Radegast było jego imię i Piorun lub Perwe. Ale Bóg to był jeden, władca światłości, — wielka, jasno, słoneczna, gromowładna potęga, mocarz ponad chmury i noc ciemną, w której Bies mieszkał i złe Licho.

Świętowitowi w poświęcanych gajach świątynie stawiano, kontyny, jemu kapłani i lud cały znosił obiaty, t. j. ofiary.

Na kontynach zewnątrz i wewnątrz gwarzyły rzeźby o jego potędze i wystające ze ścian wyobrażenia ludzi i zwierząt, w wielu barwach malowane. Ku ozdobie i czci Świętowita skarby znoszono do jego świątyń i broń nieprzyjacielską w bitwie zdobytą, dzbany złote i srebrne dla uczty i wróżby, rogi ogromne dzikich turów, złocone, miecze i noże i różne sprzęty kosztowne.

Wielki, jasny, na cztery strony patrzący Świętowit był władcą ludzi i bogów mniejszych, podwładnych, po całym świecie mieszkających, tak na ziemi jak i pod ziemią, w wodzie, powietrzu i chmurze, równie jak i w starych drzew dziupli.

Tych bogów mniejszych, dobrych i złych, duchów, było bezmała tyle, co ludzi na świecie.

Kmieć, w domu siedzący, wierzył, że tuż koło niego duchy domowe mieszkają: Bożęta, Gospodarczyki albo Chowańce albo Podziomki. — Były do dobre duchy, co krowom mleka dodają, kurom mnożą jaja, a gospodyni dobytek.

Ale zato na rozstajach dróg i uroczyskach, straszniej bywało. Trzy siostry Nędze bowiem tam tędy chadzały, koścista Bieda krążyła jęcząc, a kta na nią spojrzał, temu doba była ciężka na świecie; czasem śmierć — Morowa Dziewica chusta wiała skrwawioną i ludzie marli podówczas, jak muchy.

I dalej po łąkach i polach różne boginki mieszkały zwodnicze, z któremi lepiej nie spotykać się człowiekowi. Były to Jędze albo Wiły, Dziwożony, Południce. Koło cmentarzysk zawsze duchy zmarłych krążyły, Dziady, którym ofiary składać należało.

Najwięcej istot nadludzkich mieszkało uo lasach, które olbrzymiemi szmatami kraj cały pokrywały, jako ogromne pełne dzikiego zwierza, puszcze. Ponad wszystkimi bogami leśnymi, najstarszy był Duch Leśny, czyli Leśnik, który różne psoty wyprawiał, a najbardziej nie lubił i mścił się, gdy chciwi ludzie drzewa wycinali w lesie i w ten sposób królestwo jego uszczuplali. Obok niego Rusałki mieszkały w leśnych ustroniach, a na moczarach Wiłkołaki, Rusałki rozpałały błędne ogniki, wodząc mdłem ich światełkiem podróżnych na manowce. Wiłkołaki zaś piły najchętniej krew ludzką.

Nad wodami znowu panował Wodnik, czyli Król Morski. Dwór jego, w głębinach jezior położony, Topielce otaczali i Topielice. Niebezpieczne to były duchy, albowiem czyhały na kąpiących się i nieostrożnych wciągały zdradziecko w bezdenne tonie.

Pośrednikiem między wodą a chmurami był Smok-Tęcza. On to jednem ramieniem swojem siedmiobarwnem wytiągał wodę z rzek, stawów i źródeł, a potem niósł ją wysoko ku chmurom, dostarczając im wody, aby miały czem pola skrapiać i łąki. Na każdej chmurze siedział Planetnik i kierował nią, gdy po niebie płynęła, lotna, jak kędzierzawy baranek, albo ciężka i ołowiana, jak wówczas, gdy grad spada na plony albo słota rozmokła.

Pod ziemią wreszcie Krasnoludki mieszkały, drobne karzełki, zwane niekiedy Paluszkami. Dobry to był drobiazg i zawsze prędzej pomógł człowiekowi, aniżeli zaszkodził.

Taka była wiara prastarych Słowian.

KAROL WORSKI

PRZYSŁOWIA

Gdzie lekarze są różnego zdania, tam pacjent umiera.

Gdzie pałace są wspaniałe, tam małe domki są ubogie.

Im więcej praw — tem więcej złodziei.

Wysokość domu można mierzyć po cieniu, — wielkość człowieka po jego wrogach.

Lepiej mieć dobrych sąsiadów w pobliżu, niż dobrych krewnych daleko.

Bez nafty knot spala się.

Twoje zalety znane są tylko w domu. Twoje wady znane są w całej okolicy.

Tylko piękne ptaki trzymają w klatkach.

Blady atrament lepszy jest, niż dobra pamięć.

Lepiej nie być niż być niczem.

Lekarze bezkarnie zabijają ludzi.

Prawdziwa cnota nie wygląda na cnotę, dlatego też jest cnotą.

Przyzwoitość to tylko podobizna prawdy.

Wchodzić w życie, znaczy wchodzić na łąkę śmierci.

Jednym gwoździem wytrącisz drugi.

Zachowywać łagodność, znaczy być mocnym.

Pouczać słowem nie jest trudno.

Jekże łagodną, słodką jest woda — a jednak niszczy najtwardszy kamień.

Nie wynoście mędrców nad innych — nie poniżajcie głupich.

Kto podnosi się na palcach — nie stoi mocno.

Kto zna innych, ten jest mądry, kto zna siebie jest bardzo oświecony.

Jeśli sam sobie nie wierzysz to i tobie nikt nie uwierzy.

Nie zdradzaj siebie.

Prawdziwe słowa są niemiłe, słowa zaś miłe są nieprawdziwe.

Zamknij drzwi na klucz, a sąsiedzi nie będą złodziejami.

Kto ku niebu pluje, sam sobie w twarz spluwa.

Największem upokorzeniem dla człowieka szlachetnego, jest udowodnić, że jest szlachetny.

Kobiety zwykle nienawidzą tych, którzy je kochają, a kochają tych, którzy je nienawidzą.

Nie słuchaj rad biedaka.

Goście i ryby cuchną po trzech dniach.

IGNACY OKSZA GRABOWSKI

Samobójstwo

Była chwila, gdy poczułem już na skroni lekkie zimno lufy rewolweru. Palce jeszcze powoli, jakby odwlekając, szukał cyngla. Wtedy stało się coś arcyzabawnego, co zmieniło zupełnie kierunek mojej woli. Dzięki temu żyję, od czasu do czasu miewam nieźle chwile przyjemności, a co najważniejsza mogę pozostawić ludzkości to opowiadanie, niby dokument dla ludzi, mających zamiar pozbawić się życia ze względów melancholicznych.

Bo źródłem mojego ostatecznego postanowienia była właśnie melancholja. Z przeróżnych ziarn przez jasnie wielmożne życie po sianych, wyrasta melancholja: moja wyrosła z żalu. Ogarnął mnie był taki straszliwy żal do ludzi i do świata o to, że straciłem zupełnie poczucie rzeczywistości zamiast miljona miljonów kształtów i barw, jakiemi otacza nas codziennie przyroda, widziałem, raczej czułem tylko ślepemi oczyma czarną, bezdenną przepaść, w którą się mam zapaść.

Wybrałem broń — ani trucizna, ani wisielec, ani topielec, nie lubię rodzajowości, umrę jak klasyk — żelazo, rewolwer. — Wziąłem browning z miękkim, spustem; wystrzeliłem co najmniej dwadzieścia nabojów, z rzędu, aby się przyzwyczaić do huku i to mi, w wyobraźni, ułatwi ostatnie pociągnięcie. Każda nowość, do której nie przyzwyczailiśmy się, jest szorstka, a przecież chwila przejścia do nirwany, czy nieba, czy piekła, czy tego, co tam jest, posiada ton arcy miękki, jak żałosne organy z aksamitnemi klawiszami.

Jako prawy polak w kołpaku próżności umrę z gestem. Nie znajdą mnie na podłodze w czterech ścianach, w kamienicy, — gdzie zrobiłbym reklamę tej hyjenie, która mi cztery razy podwyższała komorne, gospodarzowi. Gotów byłby chwalić się "w moim domu umiera się bez kosztów lekarskich". Ani na kamieniu brukowym. Niechaj te krople krwi, które spłyną ze skroni, wsiąkną w tłustą rozmarzoną ziemię, którą, jako mały chłopiec, deptałem zwycięsko bosemi stopami.

Byłem w publicznym ogrodzie. Osunąłem się na ławkę ciężko. Pamiętałem jedno, że przyszedłem tutaj, aby się zastrzelić.— Zresztą było mi wszystko jedno. Największą rozkoszą byłoby się teraz wcale nie ruszać.

Zdawało się, że już wszystko skończone, to, czego należało do piero dokonać. Ręka leniwie skradła się do kieszeni, do rewolweru. Poprzedni rozkaz duszy walczył z teraźniejszą jej bierno ścią. Ręka z wysiłkiem niosła broń.

Jednakże do skroni ją doniosła. Świty przeleciały mi w mózgu....

"Głupstwo, panie!" — ktoś wrzasnął mi nad uchem. Ręka z rewolwerem opadła, podniosłem się cały z ławki.

Człowiek jakiś siedział na drugim końcu ławki, a wysunąwszy długą figurę, niemal dotykał mnie twarzą.

I on stanął. Byliśmy naprzeciw siebie, ja i on, przerastający mnie co najmniej o głowę. Noc była dosyć jasna. Na ciele chudego wielkoluda sterczała duża koścista twarz z kołtunami, głęboki grymas, uśmiechający się złośliwie. Był obszarpany od dołu do góry.

"Chciałeś palnąć sobie w łeb, he, he!" — Zaśmiał się.

Byłem jakby przebudzony z głębokiego snu i nie zdawałem sobie nawet sprawy z tego, że obszarpany wielkolud mnie tykał. On zaś, korzystając z mego zakłopotania, bez ceremonji — wziął mnie za ramię:

"Od kilku tygodni wieczorami szukałem napróżno samobójcy. Dopiero dzisiaj spotkałem ciebie, co za szczęście! Daj papierosa".

— Nie palę — rzekłem, odsuwając się od figury.

— Szkoda! A cóż pchnęło ciebie, do puknięcia? He, he, kobieta?

— Nie zgadłeś pan, to przez kanalję....

Przychodziłem już do siebie, ale tem bardziej czułem zabawne położenie, w jakiem się znalazłem wobec człowieka, dzięki któremu jeszcze żyłem.

—Kanalja? Przez obrzydzenie do samego siebie? Wygładasz na to że mogłeś być zbrzydząć sam sobie. Bo poza tem, czego ci mogło brakować?

Obszarpaniec wyprostował się a kij uniósł zagięciem ku gwiazdom.

— Czy masz taki cylinder na głowie, jaki ja mam, bezdenny, bo bez dna?.... Czy masz koszulę tak doskonale idealną, że niema jej wcale? Czy masz spodnie, niewiele młodsze od egipskiego sfinksa z dwoma słońcami na kolanach? Ale nie zazdroszczę ci niczego, powtarzam: "niczego" i gotów jestem zaprzysiąc to honorem, oprócz jedynej rzeczy. Zazdroszczę ci tego rewolweru, który cię czyni doskonałym panem własnego życia....

— Straciłem honor, majątek, imię, przyzwoite ubranie, aż do chustki do nosa.

— Zostało mi, niestety, ułomne dziecko, sierota, jak ciężar — sumienie. Włócze się z niem oddawna po miejscach publicznych, aby spotkać osobę, którąby mi z litości dała rewolwer. Oczywiście tylko po nocy, gdyż w dzień w tem ukostjumowaniu stróże bezpieczeństwa publiczne go nigdzieby mnie nie wpuścili. Uratowałem ci życie, czyż twój rewolwer nie powinien być moim?

— Pluń na tę śmierć; masz czas, jeszcze do niej nie dorośleś. Ja co innego, ja może już przerosłem. Czasami można prze gotować wodę, przestudzić lód. Proszę cię, daj mi rewolwer.

—Proszę. — Wyciągnąłem rewolwer, on wziął.

— Dziękuję, jesteśmy na kwita. — Uścisnął mi dłoń, czego nie mogłem wzbronić. Odszedł kilka kroków, ale powrócił.

— Nie znam twojego adresu, ani nazwiska. W jakiż sposób mógłbym przekazać, aby po moim zgonie rewolwer oddano tobie?

Powiedziałem mu nazwisko i adres.

—Doskonale. Teraz mam wszystko, czego mi potrzeba. Na odchodnem powtarzam ci: nie odbieraj sobie życia, boś jeszcze nie dorósł do śmierci. Dopóki oprócz sumienia masz jeszcze całe buty, żyj! I... nie oglądaj się za mną teraz, bobyś się zamienił w słup soli! Chajre!

Ten człowiek umiał niegdyś po grecku.

Oddalał się wielkimi krokami. Ale ja właśnie z ciekawości chciałem się zamienić w słup soli.

Poszedłem za nim raczo.

Odszukałem go. Wielkolud był w piwiarni. Pomyślnym trafem biały gałgan, zastępujący rolety, opadł nieco i mogłem był.— wspiąwszy się na palcach, widzieć co się działo wewnątrz.— Izba była pełna mężczyzn w roboczem ubraniu i dymu z cygar. Przy stole wyszynkowym stał ob szarpany wielkolud, rozmawiając z piwiarzem, który oglądał mój rewolwer. Przekomarzali się o coś, czy targowali poczem klapnęli się trzykrotnie w dłonie. Go spodarz wyliczył dwa papierki, tamten pochwycił je w dwa palce i nie śpiesząc się, schował do kieszeni od kamizelki. Mój rewolwer stał się własnością piwiarza.

Wielkolud rozsiadł się na krześle przy stoliku i wyciągnął chude, bocianie nogi na izbę. Podano mu piwo, chleb i kiełbasę.

Kanalja był tu królem, jenerałem i prorokiem.

W pewnym momencie zerwał się i poskoczył do gospodarza. Wziął od niego (mój) rewolwer i, usiadowiwszy się w pozie tragicznej, przyłożył go do skroni....

Napróżno zmrużyłem oczy. — huku, nie było. Tamci śmieli się. Zrozumiałem, że wielkolud udawał mnie.

Bo za chwilę piwiarz zaczął stawiać pełne kufle i wszyscy z wielkoludem na czele, który wyrastał z nich, jak dąb z jałowców, wzniesli piwo do góry z ogromnym krzykiem.

Było to zapewne za moje zdrowie.

Czesław Łukaszkiewicz

Księży Chleb

POWIEŚĆ

z życia polsko-amerykańskiego

(Ciąg dalszy).

Po ustach księdza Banasika przeleciał uśmiech nieokreślony.

— Pewny jesteś siebie, frater — zauważył Świeczka, widząc ten uśmiech.

—Nie, ale podziwiam zawziętość księdza.

—Młodyś jeszcze, frater, i nie wiele wiesz, co się w świecie dzieje i myślisz, że wszystko złoto, co się świeci.

— Napijesz się wódki?

— Dziękuję.

— Co? dwa tygodnie tu jesteś i jeszcześ się pić nie nauczył?

— A nie.

— No to napij się wina. Ja tam już pozostanę przy żytniówce, żeby nie mieszać.

Wydobył butelkę tokaja.

— To jeszcze z tych dobrych czasów, kiedy się było w łaskach u pani. Nie żałowała wtedy wina. Koszami je tu znosiła.

Ksiądz Banasik zakształ się winem, a może słowami wikarego, którego ton, jakim mówił o pani Rakiewskiej, wyprowadził go z równowagi.

— Pij spokojnie, frater — upominał Świeczka — nie denerwuj się, nic nie szodzi, jeśli się dowiesz, co się koło ciebie dzieje.

— Cóż się dzieje?

— No, nic strasznego. Nawet powiem ci prawdę, że nic nie słyszałem o tobie od nikogo, ale mogę sobie całą historję wyobrazić.

— Co takiego?

— Poprostu baba namawia cię, żebyś tu pozostał i zajął moje miejsce. Czy nie prawda?

Ksiądz Banasik kiwnął głową.

— Mówiła ci, że Świeczka, to pijak, łajdak i ordynus? Czy nie prawda?

— Prawda.

— Mówiła ci, że się tu czuje, jak na pustelni, sama wśród ludzi, którzy jej nie mogą zrozumieć i że ty jesteś jedyny... Tak?

— Tak.

Ksiądz Banasik oczy otwierał szeroko.

— Kazała ci przychodzić zawsze, kiedy proboszcz jechał na karty, albo kiedy go wysłała za sprawunkami. Tak, czy nie?

— Tak.

— A widzisz, frater. Jeżeli zaś proboszcz siedział w domu, to się spotykaliście w mieście? Prawda?

— Prawda.

— Widzisz, że wiem wszystko. I kiedy proboszcza nie było, pokazała ci swój japoński salonik, swoją świątynię dumania?

Ksiądz Banasik kiwnął głową pokornie, nie mogąc dobyć z piersi żadnego dźwięku, a wikary przekręcił się na krześle i położył palce na klawiszach organków.

— Śpiewała cię tęskną piosenkę o biednej Hanako? Co?

Puścił w ruch pedały, wziął kilka akordów molowych i zanucił z cicha:

„Czekam na ciebie spragniona i drżąca
Codzień od wschodu, do zachodu słońca
I wypatruję w księżycowe noce,
Czy ujrzę na morskiej zatoce..."

Ksiądz zerwał się na równe nogi.

— Księże Świeczka! — jęknął zmienionym głosem. — Skąd znasz tę pieśń?

— To moje własne słowa i moja melodja — odpowiedział spokojnie wikary.— Widzisz, frater, ja czasami, kiedy się tak urżnę urzędowo, jak szewc, to sobie nawet wiersze klecę. A cóż ci się to stało?

Ksiądz Stanisław nie słuchał.

Nogi się pod nim ugięły i opadł na fotel. Zaszarpało nim coś, tak jak wicher szarpie młodą drzewinę. Zakrył oczy rękami. Nagle jęknął:

— Księże Świeczka!

— Czego aniołku?

— Skąd ksiądz wie te wszystkie szczegóły?

— Te szczegóły? Z własnej praktyki i od innych wikarych.

— To ona?...

— A jakże, przecież ci mówiłem już w tamtą niedzielę.

Gwałtowny szloch dobył się z piersi księżyka.

Świeczka kiwał nad nim głową, napił się wódki z flaszki i począł mruczeć nad konfratrem:

— Płaczesz gagatku? Ano, płacz! Widać, żeś młody i że nic masz zatwardziałego serca. Błogosławieni, którzy płaczą, albowiem oni będą pocieszeni. Wpadłeś babie w oko, bos gładki i postanowiła ci pokazać życie z ładniejszej strony. Cóż? nie straciłeś nic. Czegoś się ty od niej spodziewał? Niewinności? Coby ci z tego przyszło? To komedjantka doskonała i wszystko, co robi, to z gracji. Ja się na tym trochę znam. Używaj sobie bracie, ile się zmieści, a tym się nie martw, żeś miał poprzedników, bo to ludzka rzecz. Jeśli ci baba do gustu przypadła, to ci moje miejsce odstąpię. Targowski mnie weźmie, bo on grosz lubi i potrzebuje wiana dla czterech córek, a ja grosz umiem gębą robić. A jeśli się chcesz babie z oczu stracić, to idź ty do Targowskiego. Nie będzie ci najgorzej. Córeczki dorastają, flirtu ci nie braknie, a podobno i między siostrzyczkami w klasztorku są dwie świeże łanie, którym będziesz z urzędu sumienie roztrząsał. Namyślże się dobrze i zrób, jak uważasz. Na moją dobrą radę zawsze możesz liczyć. A nie miej do mnie żalu, żem cię dziś do spowiedzi sprowokował. Jutro przecie idziesz przed ołtarz, to lepiej, że się z Panem Bogiem pojednasz.

Ksiądz Banasik siedział nieruchomy, jak bryła granitu, tylko głowa zwisała mu coraz niżej.

Wikary spojrzał na niego z wyrozumiałością i życzliwością, uczynił krzyż nad jego głową i wyrzekł spokojnym, monotonnym głosem:

— Ego te absolvo in nomine patris et filii et spiritus sancti — amen.

Ksiądz Banasik zerwał się z fotelu i kułakami tarł oczy.

— Piekło! piekło! — jęczał.

Chodził wielkimi krokami po pokoju, a Świeczka nie troszczył się więcej o niego. Puścił znowu palce po klawiszach i grał „Salve Regina" aż się szyby w oknach trzęsły.

Ksiądz Stanisław skierował się ku drzwiom i wyszedł krokiem chwiejnym na ulicę. W parę kwadransów dowlókł się biedly i pochylony do farmy ojcowskiej. Nie przemówił do nikogo ani słowa, lecz prosto poszedł do swego pokoiku i drzwi za sobą zatrzasnął.

Stał chwilę bez ruchu przy oknie, wreszcie chwycił dzban z bukietem róż papsowych i wyrzucił go za okno.

. . . . . .

Na drugi dzień ksiądz Stanisław Banasik, jako szczęśliwy prymicjant, kładł przed ołtarzem dłonie na głowy swych rodziców i błogosławił im na dalszy ciąg pracowitego żywota

FURTKA NIEBIESKA

Ksiądz Stanisław wyrzucał codzień bukiety żółtych róż, nadchodzące z plebanji, oraz palił zawzięcie nieczytane liściki, zalatujące silnymi perfumami

W takim nastroju utrzymywał się aż do chwili odjazdu na parafję księdza Targowskiego.

Pożegnany czule przez rodzinę, udał się na miejsce pierwszej swojej posady, nie myśląc o niczym. Postanowił pchać taczkę żywota i robić wszystko możliwe, aby tylko nie wzruszać się zbyt silnie i nie wdepnąć znowu w coś, co mogłoby się na nim odbić tak fatalnie, jak krótki romans z panią Rakiewską, odziedziczoną po tym paskudniku Świeczce. Po Świeczce! Brr...

Na nowym miejscu przyjęto go grzecznie.

Zaraz pierwszego dnia zauważył, że tu panem domu jest proboszcz i że wszystko dzieje się jego głową.

Gospodyni była na drugim planie.

Cicha, spokojna i zapobiegliwa, troszcząca się wyłącznie o sprawy, do niej należące, oraz o jaknajlepsze wychowanie czterech córeczek, z których najstarsza dobiegała już siedemnastej wiosny.

Władzia była oczkiem w głowie mamy i proboszcza, który, choć skąpy z natury, dla tej świszczypałki, jak ją nazywał, nie szczędził grosza. Sprawił jej wspaniały fortepjan, a to ze względu na jej rzeczywisty talent muzyczny i Władzia mogła swoje etiudy wygrywać na tym świetnym instrumencie, podczas gdy Minia, Wacia i Stasia musiały zadowolić się do spółki starym fletem, rzadko kiedy strojonym.

Pannie Władzi wolno też było raz wczas wyjechać do miasta, sprawić sobie modniejszy kapelusz, a na zimę wspaniałe futerko, podczas gdy siostry ubierały się skromnie, a Minia stale donaszała jej stare sukienki.

Ksiądz Banasik, który jadał na plebanji i w parę dni oswoił się z panienkami, posegregował je prędko. Najstarszą nazwał siostrą grającą. Minię, która marzyła o wykształceniu uniwersyteckim, siostrą uczoną, Wacię, pomagającą o każdej porze dnia matce w gospodarstwie, siostrą domową, a najmłodszą Stasię, siostrą płaczącą.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wiadomości z Polski

RZECZOZNAWCA AMERYKAŃSKI O ŁÓDZKIM PRZEMYŚLE WŁÓKIENNICZYM

P. Edward Picard, ekspert amerykański wydelegowany do Austrji i Polski przez biuro amerykańskie dla handlu krajowego i zagranicznego, w celu zbadania przemysłu włókienniczego na miejscu, ogłosił obecnie w prasie amerykańskiej sprawozdanie ze swych spostrzeżeń nad stanem przemysłu włókienniczego w obydwu tych krajach.

Na początku sprawozdania p. Picard zaznacza, że w czasie, kiedy włókienniczy przemysł w Polsce znajduje się w stanie rozkwitu, przemysł włókienniczy Austrji traci coraz bardziej grunt pod nogami. Przemysł włókienniczy w Polsce mniej ucierpiał od innych gałęzi przemysłu w Polsce. Bardzo szczegółowo ekspert amerykański omawia łódzki okręg przemysłowy.

Okręg łódzki obejmuje największą ilość fabryk włókienniczych, które pozostały po dawnym zaborze rosyjskim, a bogactwa jego w chwili obecnej są niezmierne. Wyroby przemysłowe tego okręgu mają zbyt na rynku wewnętrznym lub zagranicznym, a tranzakcje w zasadzie uskuteczniane są w gotówce i obliczane według kursu dziennego dolara, gdyż wobec wahań kursu marki polskiej, sprzedaż w walucie polskiej połączona jest z wielkiem ryzykiem. Fabryki łódzkie nie tylko produkują na zamówienia, ale w swych składach mają zamagazynowane wyroby, na które znajduje się dostateczny popyt. Widoki przemysłowców na przyszłość są bardzo dobre. Odczuwa się wielki brak wykwalifikowanych tkaczy, spowodowany tem, że wielu z nich, podczas zastoju w latach wojennych, wyjechało do innych krajów. Naogół jednak łódzkie fabryki włókiennicze stoją na bardzo wysokim poziomie technicznym, a wyroby ich pod względem jakościowym nadają się nietylko dla rynków miejscowych, ale również dla eksportu.

W sprawie eksportu wyrobów łódzkich p. Picard pisze: Pomimo, że ilość wyrobów łódzkich, przeznaczona do eksportu, jest stosunkowo mała, wysyła się towary do krajów skandynawskich, Belgji, i Anglji, które w specjalnych opakowaniach idą do dalszego eksportu. Ponadto wysyła się wiele towarów do Nie miec niezaopatrzonych wcale znakami fabrycznemi miejscowych fabrykantów. Jak przypuszczają, Niemcy zaopatrują je własnemi znakami fabrycznemi i przeznaczają je do dalszego eksportu.

OTWARCIE WYŻSZEJ SZKOŁY WOJSKOWEJ

Warszawa, 5 listopada.—Wczoraj o godz. 12 odbyło się otwarcie wyższej szkoły wojskowej. Uroczystość ze względu na niewykończony lokal przy ul. Koszykowej odbyła się w zamkniętym gronie, w obecności szefa sztabu generalnego, generała Sikorskiego. Pierwszy zabrał głos nowy dowódca szkoły gen. Gerda-Tedorski. Wykazywał on słuchaczom cele, ich nauki i obowiązki w szkole. Następnie przemawiał dyrektor nauk pułk. Faury, wskazując na ciężkie zadanie oficera sztabu generalnego w nowoczesnej armji. Uroczystość, w której brało udział 140 oficerów sztabu generalnego, jako słuchaczy, zakończył zasadniczem przemówieniem szef sztabu generalnego generał dywizji Wł. Sikorski, pozdrawiając wśród zebranych słuchaczy swoich serdecznych i wybitnych współpracowników z pola walki oraz z pola organizacji. Gen. Sikorski zobrazował rolę i obowiązki polskiego oficera sztabu generalnego, dał zasadnicze ujęcie tych zmian, które w dziedzinie strategji i taktyki wywołała ostatnia wojna światowa, oraz podkreślił potrzebę przystosowywania zdobyczy do nowoczesnej nauki wojskowej do warunków i możliwości Polski.

NOWA TARYFA DOROŻKARSKA

Kraków. — W ostatnich tygodniach magistrat krakowski uchwalił nową taryfę dorożkarską, którą zatwierdziło województwo. Według nowej taryfy, cena za kurs jazdy dorożką z dworca kolejowego, z koncertów, z teatrów, balów, kin itp. wynosić będzie w dzień 1000 mk., w nocy 1200 mk. Ze wszystkich zaś innych miejsc, cena jazdy wynosić będzie w dzień 500 mk., w nocy 750 mk.

Władze wojewódzkie wydały równocześnie polecenie organom policyjnym, aby dopilnowały uwidaczniania przez właścicieli dorożek cenników na miejscach widocznych.

ŁÓDŹ

Prezydent m. Łodzi A. Rzewski wyjechał do Buska celem wzięcia udziału w pracach, związanych z przekazaniem majątku komitetu budowy kolonji w Busku dla dzieci gruźliczych i zołzowatych. Z pośród 5 udziałowców pierwszym jest miasto Łódź, które jeszcze przed rokiem wniosło 2 miljony marek w tym celu. Obecnie majątek kolonji wraz z nowowybudowanym gmachem dzięki pomocy ministerstwa zdrowia wynosi 150 miljonów marek. W roku bież. około 1000 dzieci korzystało z tych kolonji. Większość dzieci wyjechała ze strasznemi owrzodzeniami kości, zaś po 2 miesięcznym pobycie w kolonjach wróciły wszystkie z zabliźnionemi ranami. Obecnie magistrat m. Łodzi postanowił rozszerzyć zakres wysyłania dzieci robotniczych do Zakopanego, Rabki i Buska.

GDYNIA

Powstała tu spółka p. f. „Stoczni w Gdyni". Celem spółki jest budowa i remont statków oraz wszelkie roboty, związane z budową statków. Siedzibą spółki jest Gdynia. Tem samem otrzymuje Polska pierwszą swą własną stocznię nad morzem Bałtyckiem.

KRZEMIENIEC

W Krzemieńcu otworzył się Eparchjalny Komitet misjonarski dla walki z różnemi sektami, szerzącemi się wśród prawosławnej ludności. Na czele Komitetu stoją, o. Djonizy, arcybiskup wołyński i krzemieniecki, oraz o. Aleksander, biskup łucki.

PŁOCK

Rada m. Płocka na posiedzeniu dn. 2 b. m. przyjęła wniosek nagły w sprawie nazwy końcowej stacji odcinka kolejowego Kutno-Płock. Nazwa ta ma brzmieć, we dług doniesień pism, Radziwie-Młyn. Rada miejska Płocka wzywa zaś magistrat do poczynienia starań o zmianę tej nazwy na Płock—Radziwie. Żądanie to, za pełnie słuszne, winno być wzięte pod uwagę przez dyrekcję kolei państwowych.

POZNAN

W majętności p. Dezyderego Chłapowskiego w Puszczykowie, p. Kostrzyn, wybuchł podobnie, jak w innych majątkach, strajk rolny. P. Chłapowski wezwał strajkujących robotników do podjęcia pracy, lecz bezskutecznie, wobec czego, gdy strajk się zakończył, trzech z nich wydalił i wniósł skargę do sądu o eksmisję. Dnia 25 października r. b. sąd powiatowy w Pobiedziskach uznał strajk rolny za słuszny powód do wydalenia robotników i zasądził robotników Michała Rozwadowskiego, Michała Frysiaka i Aleksego Karwackiego na natychmiastowe opróżnienie dominjalnego mieszkania.

SKIERNIEWICE

Na ręce przewodniczącego tutejszego wydziału powiatowego p. starosty Gajewskiego, zadeklarowali okoliczni obywatele ziemscy ponad 1000 korcy kartofli na miejscowe instytucje dobroczynne. Za naszem pośrednictwem p. starosta składa w imieniu obdarowanych instytucyj serdeczne podziękowanie ofiarodawcom.

WEJHEROWO

Dnia 27go października odbył się w Wejherowie przegląd wojskowo-lekarski. Przegląd ten ogłoszony był na g. 8-ej rano. Przy zwyczajnej do punktualności Kaszubi stawili się na czas. Kogo jednak nie było, to komisji urzędowej. Nareszcie około g. 10-ej raczyli ci panowie przybyć, wystawiając ludzi na niepotrzebną stratę czasu. Podczas przeglądu za pruskich czasów istniał zakaz sprzedaży alkoholu. Zakazu takiego albo niema teraz, albo nie

PAN PIOTR WASELIK OPOWIADA JAK WELDONA ZNISZCZYŁO JEGO REUMATYZM

CIERPIAŁ PRZEZ 2 LATA NA SZTYWNE I OBOLAŁE STAWY. DZIŚ CZUJE SIĘ, JAKBY ODRODZONY

Przedstawiciel Weldona mówi po polsku i tłumaczy o nowym środku w brooklyńskiej aptece

"Pragnę, aby każdy cierpiący dowiedział się o tem Weldona" powiedział p. Piotr Waselik, zamieszkały pod 280 East Houston St., New York do przedstawiciela Weldona w Liggett's aptece.

"Cierpiałem przez dwa lata na reumatyzm w plecach, biodrach i kolanach. Był to straszny ból przy każdym dotyku. Byłem cały zabandażowany i wypróbowałem wszelkie środki polecane nie mówiąc o najlepszem leczeniu bez skutku. Nie mogłem chodzić ani wyjść po schodach i byłem zupełnie bezradny. Nabyłem od przedstawiciela Weldona lekarstwo jego i przyjemnie mi stwierdzić, że w krótkim czasie sztywność i ból znikły. Mogę teraz chodzić daleko, spać dobrze i czuję jakby nowe plecy. Czy możecie się dziwić? Nie pracowałem przez dwa lata, dlatego radbym, aby każdy dowiedział się co to jest Weldona."

Weldona jest to proste lekarstwo w formie tabletek którego uwolniło tysiące ludzi od tego strasznego nieszczęścia. Przedstawiciel Weldona jest w Liggett's aptece pod 456 Fulton St., blisko Hoyt St., w Brooklynie. Mówi po polsku i wytłómaczy działanie Weldona tym, którzy się zgłoszą. (Ogł.)

przestrzega się. Skutków nie trudno się domyślić. Jeśli co, to takie, postępowanie urzędów naszych obniża powagę państwowości polskiej na Pomorzu.

DĄBROWA GÓRNICZA

Zarząd m. Dąbrowy postanowił zwrócić się do władz o uzyskanie pożyczki w wysokości pół miljarda mk. na budowę własnego szpitala, gdyż obecny znajduje się w budynku szkoły górniczej, z którego niedługo będzie zmuszony usunąć się, z drugiej zaś strony, z powodu zlikwidowania szpitala epidemicznego na Koszelowie, ilość chorych znacznie się powiększyła i dotychczasowy szpital nie może podołać zadaniu. Wrazie uzyskania pożyczki magistrat rozpocznie niezwłocznie roboty przygotowawcze i Dąbro zdobyłoby szpital, odpowiadający nowoczesnym wymaganiom.

SOSNOWIEC

„Dziennik Zagłębia" opowiada następującą historyjkę: W przedziale pociągu pośpiesznego znalazł się pewien podróżny sam na sam z jakąś damą. Jejmość ta, ni stąd ni zowąd, zwróciła się doń z żądaniem pieniędzy, grożąc w przeciwnym razie skandalem za napad na nią. Kiedy groźba nic nie wskórała, błyskawicznym ruchem rozerwała na sobie bluzkę i chwyciła za hamulec bezpieczeństwa. Pociąg stanął, zbiegła się służba kolejowa, przed którą na-

dobna jejmość oskarżyła owego pana o napad na nią, wskazując na rozerwaną bluzkę i rozczochane włosy. Podróżny nic nie mógł na swoją obronę przytoczyć, jak to, że popiół w całości pozostawał na jego cygarze, co nie mogłoby było mieć miejsca, gdyby się szamotał z ofiarą. W ten sposób szantażystkę zdemaskowano i aresztowano.

BUCZERNIA
POLSKA
Czy wiecie o tem Szanowni Rodacy, iż został otwarty pierwszorzędny skład wszelkiego rodzaju Mięsa, Drobiu i Wędlin. Krajana siekana kiełbasa
Kiszki wyborowe
każdego czasu, w niedzielę otwarte od 7 do 10 rano i 5 do 8 po południu. Spodziewamy się poparcia naszej Polonji
B. J. i K. D.
1892—2 Ave.
NEW YORK N. Y.

PRYWATNA
KLINIKA PŁATNA
Prywatna pod kier. DR. N. SCHWARTZ
na choroby nerek, pęcherza, żołądka, płuc, serca, reumatyzmu, skóry, krwi, nerwowych chorób, także astmę i „diabetes"
Instrumenty do elektrycznych i medycznych traktowań — kompletne.
GODZINY:
9 do 12 i do 4 — 6do 8.
W niedziele od 9 do 12
Dr. N. SCHWARTZ
124 E. 81 ST. — NEW YORK
Każdy pacjent otrzyma osobistą uwagę
Porada darmo. Ceny umiarkowane.

B. BRAWER
JEDYNY POLSKI FOTOGRAF
W NOWYM YORKU
otworzył filję w górze miasta pod No. 3263 Trzecia Ave., gdzie pod osobistym kierownictwem wykonuje wszelkie roboty wchodzące w skład zakresu fotograficznego. Zakład jest zaopatrzony w aparaty najnowszego systemu, jak również jest jednym z największych zakładów fotograficznych w Bronx.
Jest to wspaniałe miejsce dla grup towarzyskich, klubów, grup wesołych, jak również pojedyncze zdjęcia.
Oto proszę nie zapomnąć adresu:
B. BRAWER
3263 Third Avenue, pom. 163 a 164 ul. Tel. Melrose 1835
87 Avenue A, pom. 5 a 6 ul. Tel. Orchard 0153

„Kto korzystał z naszych usług — został naszym przyjacielem"
TELEFON: ORCHARD 6490
CENTRAL STEAMSHIP and EXCHANGE AGENCY
właść. A. BRUNO
AGENCJA KART OKRĘTOWYCH, WYMIANA I WYSYŁKA PIENIĘDZY W DOLARACH I MARKACH DO POLSKI, RÓWNIEŻ DO SOWIECKIEJ ROSJI. SPROWADZAMY RODZINY Z POLSKI I ROSJI. WYRABIAMY DOKUMENTY I PASZPORTY
111-115 E. 7th STREET, NEW YORK, N. Y.
(OBOK POLSKIEGO KOŚCIOŁA)

Dom Życie Gramofon
bez gramofonu jest miejscem gdzie uśmiech rzadko wita.
wielkomiejscowe wymaga rozrywki, która najtaniej może dać muzyka, śpiew i tańce.
w domu przyniesie szczęście, radość, zadowolenie i wesołość.

Przyjdźcie, albo piszcie po katalog do składu gramofonów i rekordów polskich, któremu żaden inny w polskiej dzielnicy nie dorównywa
EUROPEAN PHONOGRAPH CO., Dept N.
10-ta ULICA i AVE. A, NEW YORK, N. Y.

WIEDZA I WYNALAZKI

Dla „Nowego Świata" pisze ARTHUR BUDD

Fotografje niebios nocą wykazują wielkie ciemne przestrzenie, rozrzucone tu i ówdzie. Jest wiele takich ciemnych plam wśród Drogi Mlecznej. Oku ludzkiemu przedstawiają się one jako otwory w polu gwiaździstem, przez które spoglądamy na bezgwiezdne przestrzenie poza nią się znajdujące.

W ostatnich czasach jednak sądzi się, że te ciemne plamy są w rzeczywistości obłokami pyłu gwiezdnego, albo może masami zimnego gazu — które są dostatecznie gęste i dość nieprzejrzyste, żeby ukryć gwiazdy poza nimi się znajdujące.

Najciekawszą z tych plam jest tak zwany worek węgla, który leżąc blizko Południowego Krzyża i dla tego widzialny tylko na półkuli południowej, wygląda jak olbrzymia dziura w gwiaździstym baldachinie. Zwrócił on na siebie uwagę podróżników w tych stronach już w piętnastym wieku.

Słońca, które nazywamy gwiazdami, muszą z czasem się wypalić można słusznie przypuszczać, że i przestaje dawać światło dlatego we wszechświecie jest przynajmniej tyle ciemnych i wygasłych gwiazd, co jasnych. W podobny sposób mgławice, które są olbrzymiemi obłokami, składającemi się z gazów albo pyłu gwiezdnego— mogą z czasem stać się ciemne.

O mgławicach wiemy bardzo mało. Dawniej istniejąca teorja, że są to w rzeczywistości systemy gwiazd, które się dopiero tworzą, nie jest już dzisiaj uważaną za pewną. Jasność ich w pewnych wypadkach zdaje się być spowodowana przez jasne gwiazdy, ukryte w ich środku.

Profesor E. E. Bernard, z obserwatorjum astronomicznego w Yerkes, skłonny jest do wierzenia, że czarne plamy, o których już dawno pisał Herschel młodszy, jako o "pustkach", przez które zdajemy się spoglądać w nieprzerwaną nieskończoność są w rzeczywistości ciemnemi mgławicami, odbijającemi się na tle jasnych gwiaździstych okolic i ukrywającemi część ich przed naszemi okiem.

Astronomowie skłonni są do wierzenia, że wszędzie w przestworzu znajduje się substancja niezwykłej delikatności, składająca się z mikroskopijnych i szerokich rozprószonych cząsteczek. Gęstość jej wynosi może jedną tryljonową część powietrza, które wdychamy.

Stosownie do teorji, to gdybyśmy byli dość daleko oddaleni od słońca, pomiędzy nami a słońcem znalazłoby się tyle tych cząsteczek, że słońce stałoby się dla nas niewidzialnem.

WAMPIRY WŚRÓD OWADÓW

Owad, znany powszechnie pod nazwą "robaka światła elektrycznego" nie był znany w naszych miastach przed zaprowadzeniem elektrycznego światła. Ludzie, zajmujący się badaniem owadów,— przypuszczali, że jest to gatunek bardzo rzadki. Lecz latem widać czasem ogromne chmary, wirujące około lamp elektrycznych.

Jest to olbrzymia mucha, która nim się w muchę rozwinie, jest jako larwa potwornie wyglądającym robakiem, na pięć cali długim, który pełza po spodzie muślanych sadzawek. Mali chłopcy znają go bardzo dobrze.

Przebywszy zmianę z larwy na poczwarkę i muchę, otrzymuje po tem skrzydła i długi, ostry ryj, składający się z czterech ostrych sztyletów w pochwach. Lata tylko nocą a w dzień zanurza się w stawy i atakuje małe rybki, wyssując ich krew. Jest to więc wampir owadów.

Potworna ta mucha napada czy sto na żaby i zabija je. Przednie jej łapy przystosowane są do chwytania, tak, że może trzymać się swej ofiary, bez względu na to, jak silnie ofiara stara się od niej uwolnić. Wepchnąwszy swój ryj w ciało ofiary, wyssa z nieszczęśliwej żaby lub ryby krew.

Hodowcy ryb obawiają się tej muchy-wampira, przeciw której z powodu jej nocnych wypraw trudno zastosować jakieś skuteczne środki zaradcze. Niedawno na jednej ze stacji federalnego Urzędu Rybackiego stale zdychały od dłuższego czasu młode pstrągi. — Dopiero po długich i cierpliwych badaniach zdołano dowiedzieć się że śmiertelność spowodowana była przez owe muchy, które przychodziły nocą i mordowały małe rybki.

Istnieje jeszcze inny owad, mały, nurkujący chrząszcz, który przybywa w wielkich gromadach nocą na stawy. Jeden z nich chwyta małą rybkę swemi szczękami, podobnemi do sierpa, a inne potem czynią to samo. W piętnaście minut z rybki na dwa do trzech cali długiej pozostaje tylko szkielet, resztę objadły gruntownie chrząszcze.

POLSCY

Wynalazcy, wytwórcie szkice i modele swych wynalazków im kaz dla BEZPŁATNEGO egzaminowania. Powiemy wam sprawy są prowadzone przez świadczących i odpowiedzialnych Registered Adwokatów Patentowych skrupulatnie i z gwarancją zadowolenia. Nasza nowa ilustrowana książka PATENTOWA wysyłamy DARMO. Piszcie zaraz do:

MANUFACTURERS PATENT CO, 620 Fifth Ave., New York

SANTAL MIDY

KATAR Moczowego PÓZNEJA

WYLECZENIE KARBUNKUŁÓW BIRU przeciw wszelkim chorobom wenerycznym. Zawsze używajcie

SANTYKIT

(Sanitarny Kit) Francuska Profylaktyczna cubka 35c. Kit (4) $1 We wszystkich aptekach lub San-Y-Kit Co. 92 Beekman St. New York

CZĘSTY KASZEL

Wielu nie zna wyniku częstego zaziębienia lub kaszlu. Powinniście uważać, aby zbudować siłę odporności.

SCOTT'S EMULSION

przepełnione zdrowotnymi składnikami, pomaga do zbudowania siły i odporności. Żądajce od waszego aptekarza tylko Scott's Emulsion!

Scott & Bowne, Bloomfield, N. J. 22-20

ENCYKLOPEDJA

SREBRO

Od czasu podboju hiszpańskie go do dni dzisiejszych kopalnie srebra w Meksyku wydały przeszło trzy biljony dolarów srebra.

MUCHY

Mucha jest jednym z najpotężniejszych wrogów ludzkości, albowiem powoduje ona nietylko choroby, ale nawet i śmierć ludzi. W Anglji, według jak najdokładniej sporządzonych statystyk, pozbawia ona życia tysiące niemowląt rocznie, rozszerzając dziecinne choroby żołądka, a prócz tego tyfus, cholerę i dyzenterję.

SIŁA PRZYCIĄGANIA

Siła przyciągania na słońcu jest conajmniej dwadzieścia siedem razy większa, niż na ziemi i dlatego właśnie człowiek ważący na ziemi 200 funtów, ważyłby na słońcu przeszło 5,200 funtów.

SKUTKI WOJNY

Wojna światowa, jak stwierdzają rzeczoznawcy, powiększyła liczbę wyrazów w języku angielskim conajmniej o dziesięć tysięcy wyrazów.

PRZYSZŁE CUDA RADIO-TELEFONU

Wynalazca Marconi tak opisuje przyszłe cuda radjo-telefonu:

Z czasem każdy obywatel usłyszy "głos swego rządu". W rzeczy samej, gdy zostaną zbudowane potężne stacje i wynalezione tanie aparaty odbiorcze— każdy obywatel będzie mógł zdjąć słuchawkę i usłyszeć mowę naczelnika rządu. Nie wychodząc z domu, będzie słyszał hałas parlamentarny, a od czasu do czasu — wymyślanie na jakiegoś posła.

W oddalonych wsiach i miasteczkach można będzie słyszeć koncerty. Po świecie płynąć będą fale harmonji.

Tymczasem zaś — telefon jest dla nas przeważnie kamieniem probierczym cierpliwości, a zarazem źródłem udręczeń.

PIERWSZY "MOVING PICTURE"

Will Day, angielski fabrykant filmów w Londynie wystawił szereg przyrządów i rękopisów świadczących o tem, że Konfucjusz, który żył 500 lat przed Chrystusem pierwszy myślał o ruchomych obrazkach.

"Przedstawienia cieni" przez Konfucjusza były początkiem.— W roku 1646 Athanasius Kircher ogłosił (w języku łacińskim) książkę o grze cieniów.

Plateau, ślepy mieszkaniec Ghent, wynalazł w r. 1833 obrazki szybko po sobie następujące — pierwsze ruchome obrazki. W r. 1860 opatentowano zabawkę "zoetrope". W r. 1872 Muybridge używał fotografji zamiast obrazków. Peynaud, również francuz, w r. 1877 użył powiększających szkieł. W r. 1890 wynaleziono pierwszy aparat. Edison w r. 1893 wynalazł udoskonaloną maszynę "kinetoscope."

NA CHOROBĘ MORSKĄ

Słynna śpiewaczka operowa— Johanna Gadski, radzi aby małą flaszeczkę wypełnioną trzeba trzymać na brzuchu przez całą podróż, nawet dwa dni przed wsiadaniem na okręt. Środek ten — jak twierdzi — nikogo nie zawiódł.

PLATYNA

obecnie najdroższy metal — przed pięćdziesięciu laty był o połowę tańszy aniżeli srebro. Rosja posiada najwięcej platyny.

ZABYTEK HISTORYCZNY

mianowicie dom B. Franklina w Filadelfji, dokąd przybył z Bostonu wkrótce zostanie zburzony ze względu na budowę mostu nad rzeką Delaware. Szyby domu i obrazy ścienne przechowane będą pod opieką kuratora Independence Hall.

MUSZKUŁY

sztuczne wynalazł francuski uczony dr. Gabriel Bidon. W miejscu sparaliżowanych członków, szczególnie muszkułów u rąk i nóg elastyczna sprężyna działa pod ciężarem ciała, zupełnie jak muszkuły naturalne.

W RADJOTELEGRAFJI

obecnie używają ciała ludzkiego zamiast słupów. Dzieje się to w ten sposób, iż długi drut elektryczny owija się dookoła ciała mechanika, co w zupełności zastępuje rozpinanie drutów po słupach i masztach.

PODZIEMNĄ RZEKĘ

odkryto w mieście Lubeck (Niemcy). Podziemna rzeka ma solidnie wyżłobione koryto i wpada do Morza Bałtyckiego.

RZADKĄ KURĘ

posiada Charles Jemason w Uxbridge. Kura liczy zaledwie 3 miesiące i 19 dni i już znosi jaja.

ROZWÓJ POCZTY POLSKIEJ

Od dnia 1 listopada r. b. wprowadzona została wymiana listów z podaną wartością między Polską a Estonją, Kłajpedą i Rumunją. Pocztowymi urzędami wymiany są: 1) dla listów, wysyłanych do Estonji i z Estonji urzędy pocztowe Wilno III i Dunagerpils, 2) dla listów wysyłanych do Kłajpedy i z Kłajpedy urzędy pocztowe Tczew i Elbing, 3) dla listów do Rumunji i z Rumunji urzędy pocztowe Lwów II i Czernauti.

Do Rumunji nie wolno wysyłać koron austrjackich i węgierskich, rubli rosyjskich, obligacji wojennych pożyczek niemieckich austrjackich, węgierskich, bułgarskich i tureckich.

KRONIKA NAUKOWA

Bronisław D. Kułakowski.

Posiedzenie Instytutu Francuskiego. — Rene Doumie o obronie dziedzictwa Nauki przed barbarzyńcami. — Daniel Berthelot o falach niewidzialnych. — Nad ziemią, wśród skrzyżowania się fal. — Myśl ludzka płynąca falą w przestrzeń. — Zagadkowa formuła Platona: stosunek cyfrowy pomiędzy sprawiedliwem a niesprawiedliwem.

Niemasz chyba na świecie głębiej radości, poczucia rzeźkiej świeżości i tężyzny pogodnej dla współczesnego cywilizowanego człowieka dławiącego się w dymach i oparach mistycyzmu powojennego nad obcowanie z myślą nieustraszoną Francji. Po anglosaskiej trywialnej, karmionej rozbiłem i porterem zakrapianej wycieczce w zaświaty Oliverów Lodge'ów i Conan Doylów, którzy referują reporterskie opisy duchów palących cygara i pijących cocktaile niebiańskie, po sowieckich wyklinaniach "burżuazyjnych" teorji matematycznych, po polskich "oczyszczaniach" uniwersytetów z "nieprawomyślnych" gienjuszów prawdziwych, jak Baudoin de Courtenay lub Petrażycki przez zakrystjanów w rodzaju rektora Kochanowskiego, ośwież ja się po wietrze górskie. Ilni się jak słońce na śniegach myśl francuska.

* * *

Dość przeczytać sprawozdania dzienników francuskich z ostatniego posiedzenia Institut De France, organizacji poświęconej naukom i sztukom, łączącej w sobie pięć Akademji.

Zagaił posiedzenie Rene Doumie, wskazując uczonym na obowiązek wytrwania na placówkach, swych w czasach tak dla nauki ciężkich. Powołał się na referaty w Lidze Narodów złożone przez fachowców z całego świata o zatrważających objawach upadku badań naukowych skutkiem zupełnej i powszechnej obojętności mas względem nauki, na brak środków, bibljotek, przy rządów, na nędzę ostatnią badaczy. Żądał od uczonych zaparcia się siebie, dalszej ofiarności "w czasach powszechnego fermentu i narodzin nowego świata."

I, jakby orzeł do lotu, rozwinął skrzydła glenjusz myśli i cywilizacji francuskiej w przemówieniu przedstawiciela Akademji Nauk, Daniela Berthelota. Wzbił się w podbity ostatnio przez naukę świat fal niewidzialnych. Opisał pierwsze swe spotkanie z tym światem, jeszcze czasu wojny, gdy pod Paryżem wlożył mu na głowę oficer posterunkowy Telegrafji Bez Drutu kask słuchawkowy i nauczył go rozróżniać pod Paryżem podwodne sygnały submaryn niemieckich — rozmawiających pomiędzy sobą na Bałtyku i rozmowę submaryn francuskich na morzu Śródziemnym! Mówił o wieży trzydziestometrowej, którą wzniósł ojciec jego w dolinie Meudon dla celów badań atmosferycznej elektryczności w związku z rozwojem roślinności. Językiem pełnym najwyższej artystycznej prostoty— właściwej tylko francuskim uczonym opisał krajobraz nocny otaczający go dookoła, niebo gwiazdami wyiskrzone, ciszę zupełną dla ucha ludzkiego, nieuzbrojonego w żaden przyrząd, rozgwar dla nasłuchiwacza uzbrojonego w kask telegrafji bez drutu. Rozróżniać mógł narodowość fal elektrycznych, przesyłanych przez różne stacje: rytmiczne, krótkie i długie angielskie komunikaty o kursie giełdy, o wyjeździe okrętów, przesyłane ze stacji Południ w Bretanji do Anglji, o świszczącym charakterze ogólnym, twarde, siekane depesze niemieckie ze stacji w Nordedich, ujścia Elby, do statków na Bałtyku, grzechoczące w przestrzeni nieba, potym śpiewne tony hiszpańskie ze stacji barcelońskiej, bębniące sygnały fortów paryskich, Mont Valerien, Buc, Palaiseau, a na zakończenie nagły wybuch fal, z Wieży Eiffel, od którego głuchnie jego słuchawka.

* * *

Nowy świat został odkryty — Wiemy teraz, że nietylko aparaty nasze są źródłem i początkiem fal. Wszędzie na każdym miejscu zanurzeni jesteśmy w powodzi prawdziwej fali. Nietylko fale aparatów, przenoszące się w przestrzeni z szybkością 300,000 kilometrów na sekundę, ale fale z gwiazd odległych, język atomów w roztercie, tkania konającej materji.

I stawia pytanie, czy zjawiska nerwowe nie są czasem bjologiczną formą elektryczności, czy dzieci nasze nie uchwycą w swe aparaty i nie zużyją jako źródło siły MYŚL LUDZKĄ?

Wtedy powrócimy może do twierdzeń dawnych filozofów greckich że i świat zwany moralnym da się także wyrazić w cyfrach i w rytmie. Może dzieci nasze odnajdą owe formuły proste, które słyszał Pytagoras w uderzeniach kowalskiego młota i może zrozumiemy owo twierdzenie Platona, doprowadzające do rozpaczy po dzień dzisiejszy komentatorów, że pomiędzy sprawiedliwością a niesprawiedliwością zachodzi stosunek stały, ma tematyczny wyrażający się w cyfrze: 729.

Niechaj i do Was, czytelnicy Nowego Świata doleci ten głos nieustraszony, zawsze w przestrzeń, z chorągiewnym szumem jak atak kawalerji lecący, głos prawdziwej nauki z jej najwyższego szczytu, Francji:

Pamiątki Polskie w Turcji

Grób Langiewicza

Seifeddin Bej.
(S. T. Gasztowtt).

Konstantynopol jest tem miastem, gdzie znajdują się dzisiaj najważniejsze pamiątki polskie w Turcji.

Dom, w którym umarł Mickiewicz, a który jest własnością rodziny Ratyńskich, był zawsze przedmiotem powszechnej czci. W r. 1909 obok napisu polsko-francuskiego, znajdującego się na fasadzie domu, Młodoturcy, po zwycięskiej rewolucji, umieścili niedużą płytę, na której w języku tureckim wyrażono słowa wdzięczności wielkiemu poecie za jego walkę w obronie wspólnej sprawy. Warto przypomnieć, że podczas uroczystości odsłonięcia tablicy pamiątkowej oficjalny mówca Salaheddine Bej podkreślał z naciskiem, że Turcja nie uznawała dotąd i nie uzna nigdy rozbiorów Polski. Od r. 1909 ulica, przy której wznosi się dom Mickiewicza, nasi nazwę ulicy Adama (Adam Sokak).

W dzielnicy Peru znajdujemy ulicę Polską (Lech Sokak), obok terenu, gdzie niegdyś mieściła się polska ambasada. Zauważyć trzeba, że z pośród narodów europejskich tylko Polska i Wenecja mają w Konstantynopolu ulice swej nazwy. Przy ulicy Polskiej znajduje się dzisiaj gmach ambasady rosyjskiej i kościół katolicki pod wezwaniem Św. Marji Draperis.

Kościół ten był podobno kaplicą naszej ambasady, ale niema na to dowodów. Przypuszczenie znajduje pewne potwierdzenie w tradycji, utrzymującej się po dzień dzisiejszy. Proboszczem, wybranym z pośród OO. Franciszkanów, obsługujących kościół, musi być zawsze polak; dzisiaj stanowisko to zajmuje rodak nasz, Ojciec Kiefer. Jeszcze przed piętnastu laty można było na kamieniach grobowych obok kościoła zobaczyć łacińskie napisy, świadczące, że są tu pochowani konfederaci barscy; ale nazwiska zmarłych były już nieczytelne. Dzisiaj wogóle nie można już odczytywać napisów.

Znacznie lepiej zachowany jest grób Langiewicza na angielskim cmentarzu Haidar Paszy po stronie azjatyckiej. Składa się on z ogromnego głazu z angielskim napisem: „Marjan Langiewicz, dictator of Poland"*); kamienne narożniki symbolizują charakter osobistości.

Wracając na stronę europejską, znajdujemy w sułtańskim skarbcu starego Seraju kosztowną porcelanę, wyrobioną w Warszawie za panowania Stanisława Augusta Poniatowskiego, z tureckiemi napisami ku czci sułtana, któremu została ofiarowana w darze przez króla polskiego.

To mniej więcej wszystko, co z pamiątek naszych pozostało w Konstantynopolu i na jego przedmieściach. Jeżeli jednak przekroczymy Bosfor pod Beikosem i zapuścimy się w Azję, to — w odległości trzech godzin drogi zapotkamy Adampol, osadę zamieszkałą przez Polaków, założoną ongiś przez ks. Adama Czartoryskiego i posiadającą specjalne przywileje, nadane przez sułtanów. Tutaj znajduje się też jedna z najdroższych naszych pamiątek, grób Śniadeckiej, która poleciła pochować swe śmiertelne szczątki w tym małym kąciku Polski. Złamana kolumna na wzgórzu, dominującem nad okolicą, opatrzona jej nazwiskiem, oto wszystko, co pozostało jako widomy ślad jej romantycznej i grającej tak doniosłą rolę kobiety. Ona to była inspiratorką Słowackiego ona później udzielała tak trafnych rad Czajkowskiemu, Sadykowi Paszy w jego polityce tureckiej. Dzisiaj grobowiec ten stoi niejako na straży polskiej osady, Adampole.

* * *

W rozmaitych miejscowościach są też liczne groby naszych emigrantów z 1848 r.; najbardziej znanym z nich jest grób Bema (Muradn Paszy) w Alepo.

Prócz zmarłych także żyjący snują dalej nić tradycji i naszych pamiątek. Są to potomkowie emigrantów, a wśród nich ci, którzy przez związki małżeńskie pomieszali się z Turkami. Generał Enver Pasza Borzęcki (nie ma on nic wspólnego z słynnym wodzem tego nazwiska) jest synem Turczynki i Polaka, który po kilkoletnim pobycie w Turcji przeszedł na islamizm, około r. 1850. Przyjął on nazwisko Diemaleddine Pasza, otrzymał stopień generała, pisywał po turecku dzieła historyczne i religijne, a wreszcie zginął na polu walki w Czarnogórze. Pamięć jego po dziś dzień trwa zaszczytnie wśród ottomanów.

Podobne koleje przechodziło wiele innych rodzin. Emigranci z r. 1848 zyskiwali często w Turcji wysokie dostojeństwa i poślubiali córki najlepszych rodów. Biliński, również emigrant, zmienił się w Vilada Paszę, nie przechodząc zresztą na islamizm. Jeden z jego synów, Alfred, noszący nazwisko Rustan-Bej, jest wybitnym członkiem angorskiego rządu.

Dzisiaj, kiedy odzyskaliśmy niepodległość i kiedy Turcja również wywalcza sobie wolność, odnowienie, i wykorzystanie tych pierwiastków wspomnień i tradycji, staje się szczególnie aktualne w wspólnym interesie obu narodów.

SZLIFOWANIE DJAMENTÓW

Aż do czasu wojny było szlifowanie djamentów prawie wyłącznym przywilejem kilku fabryk amsterdamskich. Żydzi portugalscy, którzy uciekli do Holandji podczas prześladowań religijnych, — przywieźli ten kunszt ze sobą i oni wyłącznie go uprawiali. Przy zwiedzaniu fabryk takich w Amsterdamie można się było przekonać, że od dyrektora do terminatora i portjera zatrudnieni w niej byli sami żydzi. Dziś utrzymał Amsterdam konkurencję w Anglji, gdzie w Brighton założono szlifernie djamentów, chcąc w ten sposób dać zajęcie poszkodowanym przez wojnę. Nauczycielami byli zbiegli przed niemcami belgowie z Antwerpji. Anglja nosi się z myślą zakładania dalszych szlifern nietylko w Europie, ale w swoich miastach w południowej Afryce. Rząd holenderski, chcąc dopomódz zagrożonej w ten sposób rodzimej industrji, stara się ze swoich kopalnji na Borneo dostarczyć jak najwięcej materjału fabrykom w Amsterdamie. Obawy, jakoby zbytnia produkcja obniżająco podziałała na wartość, niema chwilowo, bo popyt na drogie kamienie wzrasta.

MATERJAŁ WOJENNY

wyrabiany w Niemczech według obliczeń fachowców przedstawia się następująco:

Z worków napełnionych piaskiem używanych przez niemców podczas wojny możnaby zrobić wał 9 stóp wysoki 6 stóp szeroki a długości od Berlina do Konstantynopola.

Gdyby amunicję dla artylerji wyrabianą w Niemczech w r. 1917 naładowano na jeden pociąg lokomotywa stałaby w Konstantynopolu a ostatni wagon w Hamburgu — tak długi byłby ten pociąg.

Niestety jest wiele osób, którzy śmieją się z Swego nieszczęścia! Dobry przyjaciel jednak poradził Wam użyć

Ruffles

śmiertelny wróg łupieża.

Nacieranie Ruffleem skórę głowy codziennie, mniej więcej z tydzień czasu i łupież wkrótce zniknie. Później używajcie Ruffles od czasu do czasu i utrzymujcie w ten sposób skórę głowy czystą i zdrową i Wasze włosy bujnemi i ładnemi.

65c. w aptekach lub posłjoie 75c. wprost do laboratoryum.

P. AD. RICHTER & CO. 104-114 So. 4th St. Brooklyn, N. Y.

Teffi (przekład Juljana Tuwima).

Prawdziwa Legenda

W tych dniach opowiadano mi o zdarzeniu z przed 25 lat. Historja ta dotyczy pewnego gubernatora, który, stosownie do zajmowanego stanowiska, odznaczał się ogromną kategorycznością sądów i poglądów.

Jest to historja prawdziwa, lecz robi wrażenie legendy — nie tyle przez swą dawność (działo się to zaledwie 25 lat temu!) ile przez smutek i ponury ton.

Pewnego zimowego wieczoru w sali klubu miejskiego, w mieście gubernjalnem, siedzieli czcigodni obywatele i grali w karty. Pośród grających był kierownik ruchu kolejowego i naczelnik więzienia. Ktoś wspominał o zaspach śnieżnych.

— Ach, to nieszczęście poprostu! — odezwał się kierownik ruchu. Zasypany pociąg stoi już drugi dzień w polu — i nic nie można poradzić. Brak nam rąk roboczych.

Słysząc to, naczelnik więzienia zamyślił się.

Po chwili zaś powiedział zdanie, które fatalnie zaciążyło na całem jego życiu późniejszem.

— Niech pan ofiaruje sto rubli na patronat, a ja tej nocy jeszcze poślę swoich więźniów, aby szybko uprzątnęli śnieg z linji.

Kolejarz ucieszył się i serdecznie podziękował.

— Pan wybawiasz nas poprostu! Przecież to pociąg osobowy, — pasażerowie głodzą się tam w polu!

Niech pan będzie spokojny. Wszystko się urządzi.

Naczelnik więzienia tej samej nocy wysłał więźniów z łopatami. Tor oczyszczono i pociąg z tryumfem przywiózł do miasta zmarzniętych i głodnych pasażerów.

O wypadku tym zawiadomiono gubernatora.

— Zuch! Co za pomysłowość! Jaki spryt! Trzeba koniecznie postarać się dla Żuravlichina o jakiś awansik, odznaczenie lub coś w tym rodzaju. Zuch Żuravlichin!

Gubernator cieszył się, a wicegubernator z przerażeniem odczytywał raport jednego z podwładnych o tem, że naczelnik więzienia nocą wywiózł za miasto wszystkich więźniów, do czego nie miał żadnego prawa, co się wyraźnie sprzeciwia przepisom i powinno być natychmiast ukarane z całą surowością obowiązujących ustaw.

Wice-gubernator pośpieszył do gubernatora.

— Zuch ten Żuravlichin — zaczął pierwszy gubernator — trzeba się dla niego postarać o jakiś awansik, order, czy coś w tym rodzaju!

Wice-gubernator spojrzał zdumiony.

— Czy waszej ekscelencji wiadomo, co on zrobił ubiegłej nocy? Wbrew prawu wywiózł wszystkich więźniów z miasta. To wyraźne bezprawie.

— O? — zdziwił się gubernator. — Bezprawie? Rzeczywiście. Jak on śmiał? Ja go nauczę! Zawołać mi tu Żuravlichina!

I dostała się Żuravlichinowi taka bura, że przez dwa dni robił sobie potem gorące okłady na brzuch.

Po kilku dniach spotyka gubernator kierownika ruchu i skarży mu się na zdenerwowanie.

— Ani chwili spokoju! Ten pański Żuravlichin urządził podobno jakąś awanturę! Wywiózł w nocy więźniów za miasto! Ładna sztuczka z niego!

Kolejarz zdziwił się.

— Ależ, ekscelencjo! Cóż w tem karygodnego? Wywieziono ich przecież w wagonie dla aresztantów i pod strażą. Taki wagon to to samo, co więzienie.

— Co pan mówi? — ucieszył się gubernator. — To samo, co więzienie? Zuch ten Żuravlichin! Mówiłem, że zuch! Postaram się dla niego o jakiś awansik lub coś w tym rodzaju. Oczywiście: wagon dla aresztantów — to więzienie. Okna zakratowane... Zuch! Zuch! Zawołać mi tu Żuravlichina.

Minął tydzień. Wice-gubernator, zaniepokojony powolnością swego zwierzchnika w załatwieniu srawy tak ważnej, jak bezprawny czyn Żuravlichina, przypomniał gubernatorowi tę smutną aferę.

Lecz gubernator wyśmiał go.

— Nie było żadnego bezprawia! Wagon dla aresztantów to samo, co więzienie. A Żuravlichin — zuch! Zawołać go tu!

Wice-gubernator nie ustępował jednak.

— Według przepisów, więzień nie ma prawa oddalać się od murów więziennych na dystans przekraczający pewną określoną ilość sążni. Więźniowie zaś Żuravlichina rozeszli się po całej linji kolejowej. Co tam wagon! Nie siedzieli przecież w wagonie, tylko odkopywali pociąg.

Gubernator spochmurniał.

— A to łotr ten Żuravlichin! Rzeczywiście: nie siedzieli przecież w wagonie. Jak on śmiał? Zawołać go tu!

Po dwóch tygodniach odwiedził gubernatora wpływowy generał.

Zaczął opowiadać, jak to śnieg zasypał pociąg, którym jechał, i gdyby nie energja naczelnika więzienia, to pewnoby wszyscy pasażerowie zginęli. Rozpływał się w pochwałach dla Żuravlichina i prosił gubernatora, aby nagrodził i odznaczył dzielnego naczelnika.

Generał był grubą rybą. Gubernator znowu zmiękł.

— Rzeczywiście. Zuch ten Żuravlichin! Ja już sam myślałem o odznaczeniu lub czemś w tym rodzaju. Zawołać mi tu Żuravlichina!

Tak płynęły miesiące i los igrał z osobą Żuravlichina, jaśniejąc mu naprzemian błogą nadzieją i mącąc spokój.

Lecz Żuravlichin nie żalił się. Jak dziecko, przenoszone podług metody Kneippa z zimnej wody do gorącej i odwrotnie, albo umiera, albo tak się hartuje, że mu już nic i nigdy nie zaszkodzi, tak Żuravlichin zahartował się na wszystko.

Lecz biedny gubernator, zmieniając wciąż zachwyt na gniew i z gniewu znów w zachwyt wpadając, nadszarpał sobie nerwy i zaczął niedomagać.

Nawet na łonie rodziny, zajęty sprawami domowemi, nie mógł zapomnieć o Żuravlichinie i, zależnie od okoliczności, albo gderał:

— Jak on śmiał? Zawołać go tu!

Albo zacierał ręce:

— Zuch! Zuch Trzeba mu koniecznie coś takiego...

Grając w karty, wlepiał nagle oczy w byle waleta i szeptał:

— Jak on śmiał?!

Albo, biorąc lewę, przyśpiewywał:

— Zuch, zuch, zuch!

Nastąpiła katastrofa.

Pewnego razu zobaczył gubernator u znajomych papugę w klatce. Ptak kiwał głową i wołał:

— Lora drań Lora — drrrań!

Albo:

— Brawo, Lora! Cukru, Lora!

Jakaś mgława, podświadoma myśl wywołała nagle w duszy gubernatora dziwne skojarzenie. Usiadł i gorzko płakać zaczął

— Jak można tak męczyć ptaka! Przecież to także człowiek! Także twór boży!

I potem otrzymał dymisję z prawem noszenia munduru ze wszystkiemi odznakami.

Tak oto brzmi owa legendarna historja, wykazująca w sposób dobitny, jak to nieraz bardzo trudno jest zachować wypływającą z obowiązków służbowych stanowczość, oraz kategoryczność w sądach i postępowaniu.

Po powrocie Herriota z Moskwy.

Dopóki tan żądny interesów francuz nie odwiedził Belszewji kapitał międzynarodowy sarzwał Leniua czerwonym nadzieją, a dziś, po wizycie Herriota, czeka tylko tej chwili, w której by mógł go uwieczyć za przyszłe w Rosji kosonsja.

Z liryki nowoczesnej

Mów do mnie jeszcze, że masz sto miljonów
Te słowa słodsze są od rajskich tonów,
I w duszy błogie wywołują dreszcze,
Mów do mnie jeszcze...
Mów do mnie jeszcze... Niech ludzie nie słyszą
Bo ci do Izby Skarbowej napiszą,
Ona podatki nakłada złowieszcze,
Mów ciszej jeszcze...

U pp. Katzenblutów.

— Papo! Pan Izydor prosił o moją rękę. Co mam mu odpowiedzieć?

— Ty mu powiedz, że ja do tej ręki, o którą on prosi, nic nie włożę.

•

— Moryceki! Bój się Boga, ty znów sostałeś na drugi rok w tej samej klasie. Ty mi wstyd robiaz wobec ludzi!

— Ojł Ty, papo, będziesz mógł powiedzieć ludziom, że twój syn dwa razy gimnazjum kończył

•

— Fe, Regina, ty się tak nabrylantowałaś, że ludzie odrazu poznają, żeś ty żydówka!

— A bez brylantów się nie poznają?

•

— Moryc, czy ty swarjowałeś z tem przewietrzaniem? Zamknij zaraz okno, bo na dworze zimno!

— No, a jak zamknę, to czy na dworze będzie ciepiej?

St. Bandrowski:

Na Lwowskim Targu

Dziennikarz powinien być człowiekiem uniwersalnym i żadne arkana spraw społecznych nie powinny mu być tajnemi.

W tem przekonaniu własnej kwalifikacji, wybrałem się na targ po nabiał i inne produkta spożywcze.

— Gosposiu — pytam pierwszej z brzegu pękatej baby mlecznej — macie gęstą śmietankę?

— No! odpowiada głosem apologety, i z otworu glinianego dzbanka wykręca szmaciany wieczeć. Śmietanka jak klij, niech pan ino sprobuje?

— Gosposiu, a czemuż to słoma w niej pływa? — pytam naiwnie.

— A cóż ma w niej pływać — odciął się śmietanczarka. — Gdzie jest krowa, tam musi być i słoma. Niech się pan nie boi, to nie słoma ze siennika... o, patrz pan, jeszcze krowi gnój na tej słomie widać. To prawdziwa słoma z obory.

Wykoncypowałem sobie tak, że człowiek może być i bez śmietany, a poszedłem zato szukać masła.

— Gosposiu, co za tę oselkę? — pytam baby dłubiącej brudnymi palcami w taflach żółtego jak cytryna masła.

— To nie dla pańskiej osoby — replikuje słodko gosposia. — Tu mam deserowe maselko, to niech pan sobie kupi.

I wyciąga z koszyka jakąś bryłę w szmatę zawiniętą.

Odwija szmatę, którą ją z największą ciekawością oglądam, bo spostrzegam, że jest z brzegu haftowaną.

— Cóż to za takie ładne płócienko — pytam gospodyni.

— Dyć to z koszuli...

— O, pfuj- — wołam z odrazą.

— Czego pan pfujuje — pyta obrażona baba. — Jak jest haft na szmacie, to widno z tego, że to z górnej koszuli odarte, a nie z dołu...

— Kiedy gosposiu — mówię nieśmiało — na tej koszuli widać jeszcze pchłe znaki. Ona nawet nie została wyprana, nim poszła na masło.

— Przecie pan koszuli nie będzie jadł!

— To się wie, ale to jakoś fe!

— Idź pan dalej, nie zawracaj pan głowy. Kup se psiego smalcu, nie masła!

Odszedłem, jak umiałem najprędzej, ale z tyłu doszła mnie jeszcze uwaga jędrnej gosposi:

— Cię go, kapinkę masła kupuje i w jedwab mu ją zawiń!

A jej sąsiadka dodała:

— Lepiej niech jęzor wywiesi, to mu się odrazu na jęzorze masło rozsmaruje, aby mógł lepiej nim kretykować!

— Kumo — szepnęła trzecia, ale tak głośno, jakby parę z lokomotywy wypuszczał — powiedzcie ta policajowi, by miał oko na niego. On mi patrzy na doliniarza (kieszonkowego złodzieja)... Ręce miał takie wązkie... Gdzie jemu do masła... Dajcie pozór, kumo, jakby tu wrócił.

Nie chcę się upierać, że mój przetarg o śmietanę i masło powtórzyłem tu z fotograficzną dokładnością, ale chodzące na targ panie muszą przyznać, że „słomka z gnojem" i „opchlona szmatka z górnej czy z dolnej koszuli" nie są bynajmniej wzięte ze świata fantazji!

SZCZYT SKROMNOŚCI DZIEWCZĘCY

Skromna panna rumieniąca się na widok nagich skał.

MOCNE ZAZIĘBIENIE ZNIKNĘŁO W KILKU GODZINACH

„Pape's Cold Compound" działa szybko, kosztuje mało i nigdy nie osłabia

W kilku godzinach Wasze zaziębienie zniknęło, głowa i nos są wyklarowane, niema febry, bólu głowy, lub zapchania. Aptekarze gwarantują, że te przyjemne tabelki złamią zaziębienie lub grypę o wiele prędzej, jak te wstrętne kwininy. One Was nigdy nie osłabiają lub robią Wam niewygodę. Kupcie pudełko „Pape's Cold Compound" za kilka centów i pozbędziecie się Waszego zaziębienia natychmiast. (Ogł.).

RZECZY WESOŁE

W SZKOLE

Nauczyciel zapytuje uczni:

— Który z was mi powie, co to jest bajka? Długa chwila milczenia. Z ostatniej ławki podnosi się Icek Nachtduft, oświadczając że on powie.

— No Icek powiedz, co to jest bajka?

— Bajka panie profesor to jest jak mówi oszoł z lisem, jak na przykład pan profesor mówi ze mną.

W SZKOLE

W czasie pauzy chłopcy wesoło się zabawiają. Mały Icek Knadulf zwraca się do swego kolegi z zapytaniem.

— Ty Lejbuś poczebujesz mi powiedzieć jaki jest różnice między dyszczem a piesem?

— Nu jakie różnice? odpowiada Lejbuś.

— Dyszcz szczeka z rynny a pies szczeka do rynny.

LEKKIE KOBIETY CIĘŻKIE PIENIĄDZE

Lekkich pań unikać trzeba —
Ja tak zawsze sądzę,
Bo najlżejsze z nich kosztują
Najcięższe pieniądze.

W RESTAURACJI

Gość woła kelnera i pokazuje mu, że na podanym talerzu są jeszcze ślady sosu...

— To ja temu nie winien — odpowiada kelner — raczej nasz Hektor, bo nie chciał wszystkiego wylizać...

NA BALU

(Do przekwitłej damy zbliża się młodziutki chłopak w randze pułkownika, angażując takową do walca).

— Z dzieckiem nie tańczę, odpowiada dama.

— A pardon, przepraszam Panią bardzo — rzecze pułkownik, nie wiedziałem że Pani jest w błogosławionym stanie

Jan Lemański:

Strajk Złoczyńców

(UTOPJA)

W roku 2222-im, czyli w roku, w którym zdarzyć się coś nadzwyczajnego było powinno — zdarzyła się rzecz taka.

Wszyscy ludzie, których pod ciągą kodeks pod miano złoczyńców — zastrajkowali.

Były do tego czasu strajki różne. Był strajk kolejarzy, strajk robotników fabrycznych, strajk listonoszów, strajk woźniców, tramwajowych, omnibusowych i innych, był strajk kelnerów, strajk szewców, stolarzy, piekarzy i wogóle rzemieślników, i wogóle ludzi, wytwarzających jakiś pożytek, jakieś dobro.

Ale żeby producenci zła strajkowali, żeby temu lub owemu złoczyńcy przyszło na myśl zastrajkować w swojem złoczyństwie, na to potrzeba było aż roku tak kabalistycznie skonstruowanego, jak rok ów dwutysiączny dwóchsetny dwudziesty i drugi.

Zła nie chce pełnić nikt a nikt. Niech będzie samo dobro na świecie — powiadają złoczyńcy i zwijają warsztat. Złodziej nie kradnie, zbójca nie zabija, gwałciciel nie gwałci, fałszerz nie fałszuje, strzęczyciel nie strzęczy, oszust nie oszukuje, kłamca nie kłamie, łapówkarz nie przyjmuje łapówek, zdziercа nie zdziera, krzywoprzysięzca nie przysięga krzywo, cudzołożnik nie cudzołoży, oszczerca, obmówca i potwarca mówią tylko o ludziach dobrze — jednem słowem — złego nic.

Jakiś kataklizm powszechny zwiał naraz z oblicza społecznego wszystkich ludzi nieprawych. Zostali sami prawi, sami prawnicy.

Siedzą i medytują, co tu teraz robić?

W sądach niema kogo badać, sądzić i skazywać. Siedzą sędziowie za stołem oto, prezes, prokurator, sekretarz, funkcjonarjusze sprawiedliwości z zardzewiałem obecnie spojrzeniem, które rozbłyskiwało dawniej na widok zła, adwokaci też z próżnemi tekami siedzą, również ziewając, tak, że nawet ochota ich do opowiadania sobie tłustych anegdot odbiegła; niema publiczności, lubiącej się gapić, albo dawać tak ochotnie złe świadectwo o swoim bliźnim; notarjuszów niema, woźnych sądowych niema, ajentów policyjnych... Słowem, cały ten aparat, skupiający się naokoło zła i z niego, jak roślinność z mierzwy, rosnący, przestać funkcjonować.

Tak samo i w kościele — pustka. Nikt nie przystępuje do spowiedzi, bo grzech przestał istnieć: nikt nie słucha napomnień z kazalnicy, bo ludzie wiedzą, jak żyć, mianowicie: powstrzymać w sobie zło, zastrajkować w występku; dalej — nikt nie modli się i nie jęczy: „od powietrza, głodu, ognia i wojny wybaw nas, Panie!" — bo niema ani zarazy, ani głodu, ani pożaru, ani wojny na świecie.

Głód jednak, zanim przestał istnieć zupełnie, dotknął śmiercią tych wszystkich, którzy ze zła się żywili. Powymierały towarzystwa asekuracyjne od różnych klęsk, bo klęsk zabrakło.

Zniszczył, powytępiał głód i dziennikarzy. Bo o czemże mieli pisać, jeżeli na zło taka posucha. Mogliby byli wprawdzie zacząć pisać o czemś dobrem, ale na to trzeba mieć coś dobrego w sobie, tymczasem ich ciągła pogoń za ziem sprawiła, że przestali byli wierzyć w jakiekolwiek dobro, poprostu oślepli, jak kret, któremu oczy niepotrzebne.

Bankructwo ogarnęło jeszcze jedną sferę: literaturę t. zw. powieściową. Powieść najpoczytniejsza jest ta, która daje opis albo samych tylko złoczyńców albo też — w której złoczyństwo jest niezbędne dla dania pojęcia czytelnikom o dobrem.

Romansopisarze i romansopisarki, noweliści przeżyć i nowelistki, czyli ta cała kategorja ludzi przeżytych, zaczęła ginąć, aż wyginęła doszczętnie.

Zaczęli ginąć również fabrykanci trucizn i różnych jadowitych preparatów i leków. Wskutek braku złych postępków, ludzie przestali chorować, a więc i potrzebować doktorów, aptekarzy, felczerów, sióstr miłosierdzia, pogotowi ratunkowych i innych tym podobnych urządzeń, potrzebnych społeczeństwu, w którem panuje złodziejstwo i złoczyństwo.

Zaczęli ginąć również fabrykanci wszelkiego rodzaju oręża. Upadł niemiecki zakład Kruppa w Essen, a to pociągnęło za sobą ruinę broniono-złoczyńców i w innych krajach. A że bez broni niemożebne jest wojsko, tedy i ta klasa wojownicza stała się zbyteczna. Fach, polegający na umiejętności najdoskonalszego zabijania ludzi sobie podobnych, czyli sztuka homobójcza, przestała być szanowaną, podziwianą i nagradzaną nawet przez młodsze i kucharki, nie mówiąc już o damach z towarzystwa, łasych na szlify, na szablę i na ostrogi. Ta rewerencja została jeszcze wśród dla koguta.

Cały zastęp sił młodych, które się przeżywały, teraz został wrócony prawdziwemu życiu.

NIESTRAWNOŚĆ, GAZY, WZBURZONE ŻOŁĄDKI

Momentalnie! „Pape's Diapepsin" reguluje żołądek, i jedzenie jest strawione

Z chwilą gdy zjadacie tabelkę „Pape's Diapepsin", Wasza niestrawność znika. Nie cierpicie więcej z powodu zakwaszonego, wzburzonego żołądka. Nie ma więcej nadęcia, zgagi, lub uniesczęśliwiających gazów. Uregulujcie Wasz żołądek za kilka centów. Każda paczka jest gwarantowana przez aptekarzy, że ulży cierpieniom żołądkowym. (Ogł.).

NEUTRALNY

Sruł Chamajdes poszedł do krawca z żądaniem aby mu uszył frak.

— A jaki ma być krój — pyta krawiec — angielski, francuski, czy niemiecki?

— Wi pan co! niech mi pan uszyje całkiem neutralny, bo ja chcę żyć ze wszystkimi w zgodzie.

Musicie umieć tańczyć

Nie zwlekajcie. Nauczcie się natychmiast w starej i najlepszej polskiej SZKOLE TAŃCÓW

177 East 84th Street
róg 3-ej Avenue
Zawsze otwarta.
Ceny umiarkowane
Mamy pięćdziesiąt doświadczonych nauczycieli.

PO LAUBZEGI WZORY, DRZEWO I NARZĘDZIA
Pisacie po — Katalog poczta 50c.
Deski na klatki, okręty, fotografy, aeroplany i dla drzeworytników.
H. L. WILD
171 Ave. A. Dept. N
NEW YORK

Dlaczego chorujecie?

Nieczystości w organizmie są przyczyną większości przeciętnych dolegliwości.

Nieczystości te można usunąć tylko wtedy, gdy wrgany wydzielnowe są w właściwym porządku.

DRA. PIOTRA

GOMOZO

ma reputacyę z działania na te organy, pomagając im wydzielać trujące i niepotrzebne składniki.

Pierwsza butelka wykaże wartość. Jest to stary, prosty, ziołowy środek, zawierający nic więcej tylko to co dobrze działa na system.

Nie pytajcie o nie aptekarzy, gdyż jest dostarczane tylko przez specjalnych agentów. Po dalsze informacje piszcie do

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.
2501 Washington Blvd. CHICAGO, Ill.
(Dostarczane wolne od cła w Kanadzie.)

FRANCISZEK

NIC

nie ujmie kobiety w takim stopniu, jak gustownie obrana bluzeczka. Nic innego nie nadaje się tak znakomicie na prezenty, na święta, na imieniny, urodziny albo inne okazje, jak bryłanty.

WYBÓR

„U FICKA"

JEST NIEZRÓWNANY, JAK RÓWNIEŻ I CENY

Franciszek Ficek
330 E. 72 St.
New York
Telefon Rhinlander 6280

FICEK

STRONA Nowy Świat THE POLISH MORNING WORLD HUMORU

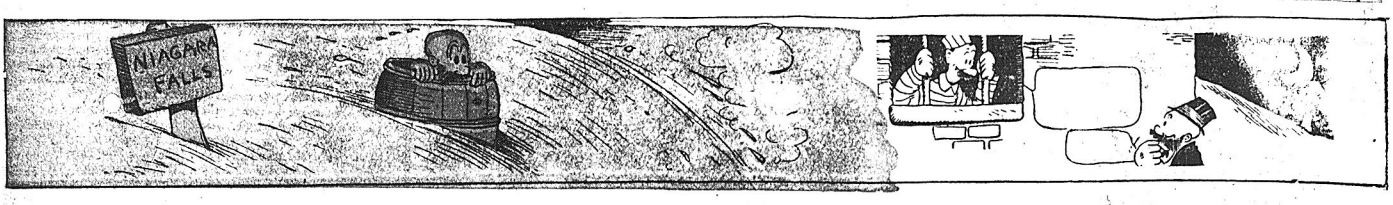
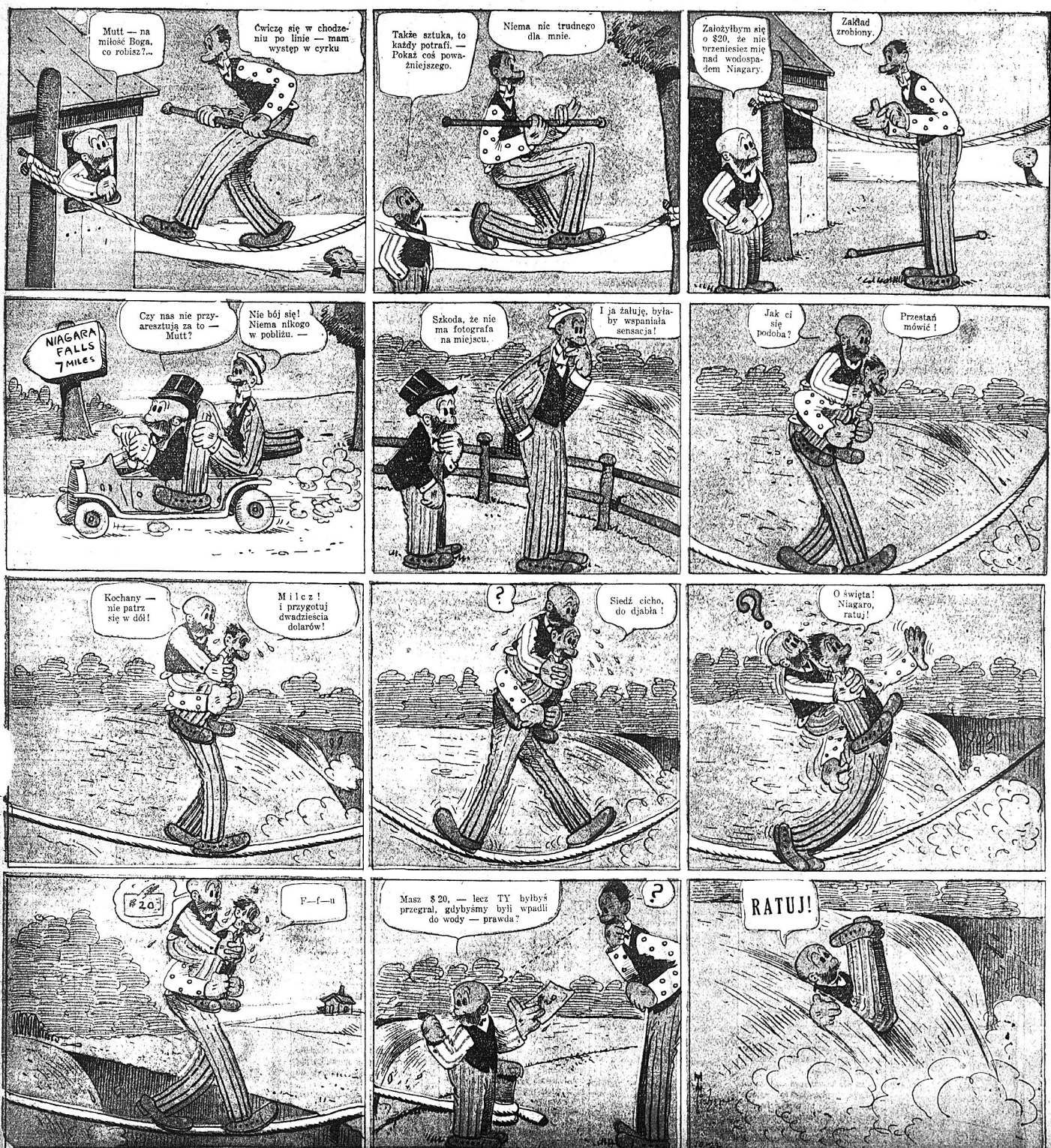
MUTT I JEFF -:- Mutt byłby przegrał -:- BUD FISHER